

סוכפאז

ג' באלול, חשמ"ז 28.8.1987

בט מידלד. תופעה.
לא יפה, לא חתיכה,
וסיפור הצלחה

דרקון בספר החוקים. הדמוקרטיה בסכנה ■ כך תלינו את הסרג'נטים
הבריטים. פרסום ראשון ■ אברהם ורד, צלם קרבי. אכידה לעתונות ■
תא"ל (מיל') גיורא פורמן. נחיתת אונס. חשיפה ■ המינגווי. בניו

אינך צריך ללכת רחוק כדי לבחור בחסכון המתאים לך

בבנק דיסקונט תמצא את כל האפשרויות הקיימות היום בתוכניות חסכון. התבדל המשמעותי הוא שבדיסקונט אתה מקרוב ומציעים לך מבחר מגוון של תוכניות חסכון ההולכות את טעמך האישי, את צרכיך בעתיד ואת אפשרויותיך בהווה.

חדש! הטבות מיוחדות

חסכון צמוד לסל המצבשות

3 תוכניות חסכון חדשות המצטרפות ל-10 הטבות, הטיבה את המטבעות החשובים:
■ **יתרון צמוד סל** - חסכון בהפקדה חד-פעמית לתקופה של עד 4 שנים (אפשרות משיכה בתנאים מלאים כבר בתום 3 שנים).
■ **יתרון סל להכנסה חודשית** - חסכון בהפקדה חד-פעמית, חשבונית חכמה חודשית צמודה ל-10 הטבות בעתיד. לתקופה של עד 5 שנים (אפשרות משיכה בתנאים מלאים כבר בתום 3 שנים).
■ **יתרון חודשי צמוד לסל** - חסכון בהפקדות חודשיות, לתקופה של עד 5 שנים (אפשרות משיכה בתנאים מלאים כבר בתום 3 שנים ומידי כל 6 חודשים לאחר מכן).

הטבות מיוחדות במסלולים הצמודים לסל המטבעות - לתקופה מוגבלת.

חילי אירוב, סוק נטוני, לידט, סוק נטוני, יריש.

חסכון צמוד לדולר

מינון תוכניות חסכון בהן הקרן נקריבית צמודה לדולר:
■ בהפקדות חד-פעמיות.
■ בהפקדות חודשיות.
■ בהפקדות חד-פעמיות עם הכנסה חודשית צמודה לדולר.
■ בהפקדות חד-פעמיות עם ברירת הצמדה לדולר או למדד.

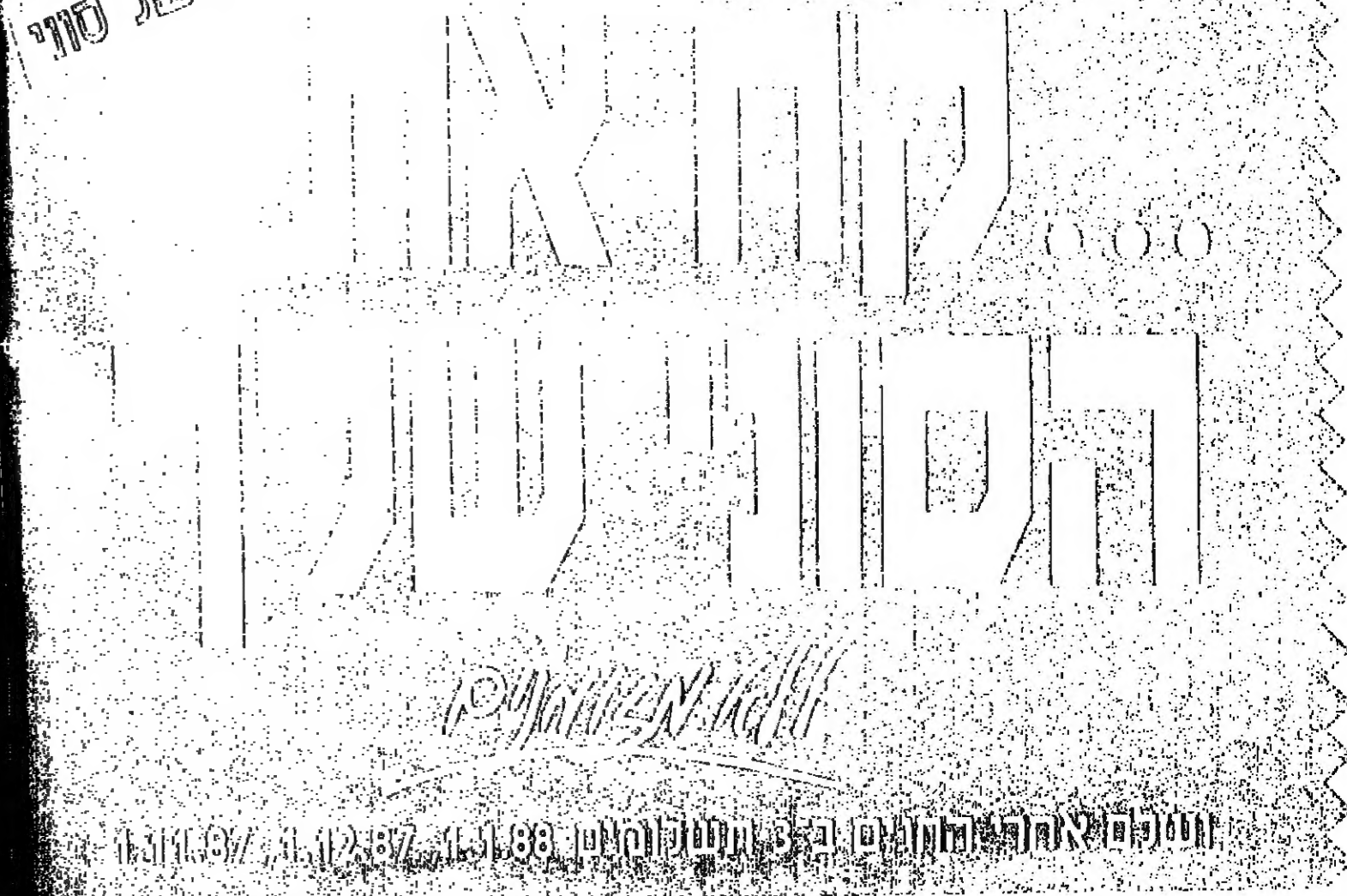
חסכון צמוד למדד

מינון תוכניות חסכון בהן הקרן והריבית צמודות למדד:
■ בהפקדות חד-פעמיות.
■ בהפקדות חודשיות.
■ בהפקדות חד-פעמיות עם הכנסה חודשית צמודה למדד.

ניתן להצטרף לכל המסלולים, בכל התאמות, במסגרת תוכנית קיצור דרך של דיסקונט.

» יוגז קרוב אלוך **בנק דיסקונט**

המצאת ההדפסה של סוני

הגדל מרמס
10 מעדכנות צילום וידאו
לצלום הקלטה ושירור
Handycam 8
בשני 50,000 ש"ח

במבצע התגים תוכל לרכוש את מכשירי האיכות של סוני שחלמת עליהם בתנאי תשלום מיוחדים ובמחירי מבצע, ועוד להשתתף בהגרלה הגדולה בקנות מכשיר סוני הקפד לדרוש את תעודת האחריות המקורית של "ישפאר" ואת כרטיס ההגרלה של המבצע המצורף לכל מכשיר. שלח את החלוש לחב' ישפאר בע"מ עבר "הגרלות מבצע ההדפס של סוני". ת.ד. 29130 מיקוד 65231 ד"א לא יאוחר מה-15.10.87. המבצע נערך בכל חנויות החשמל וברשתות השיווק המובחרות בארץ. ההגרלה תיערך ביום 25.10.87 בנוכחות רואה חשבון החברה. כמון לתקון המבצע. ההשתתפות אסורה על עובדי החברה, חנויות ומשרד הפרסום. * לא כולל קלטות דיסקטים. בחוק עד 15.10.87 או עד גמר תמלאי.

מערכת Handycam Pak 8 כוללת: מצלמה וידאו 8 מ"מ עם הקלטת חמונה באיכות מעולה ואיכות קול דיגיטלית (PCM) משקל 1 ק"ג יד וידאו-טיים ניד 8 מ"מ המקליט ומשרד את הקלטת שצילמת. חיבור ישיר למכשיר הטלוויזיה או הוידאו הביתי שלך. מערכת ה-Handycam ארוזה במיוחד נשיאה קשיחה ומהודרת ומכילה בנוסף סמק מתקן, יחידת העננה כולל סוללה וקלטת 8 מ"מ.

SONY

אולם הצגה ומכירה מרכז משרות ארצי ר"ד אוד הענ 9, מבני שונים ת"א. טל: 03-652431

ISFAR
 ישפאר - עוצמת סוני בישראל

העולם מתקדם מסוני לסוני

נשיונל מציגה בישראל: **מכנולוגית הצבע המתקדמת בעולם.**

4 צבעי יסוד במקום 3
 SUPER QUINTRIX

מצלמת וידאו M-5
 בשיתוף VHS הנפוצה ביותר בעולם

M5 - מצלמה + וידאו ביחידה אחת מאפשרת לצלם עד 4 שעות בקסטות VHS ללא צורך בתאורה מיוחדת. קומפקטיות, נידת, מתחכמת וקלה לתקעה נשיאה (2 ק"ג). צפייה מיידית בסרט שצילמת ע"י חיבור המצלמה לטלוויזיה.

בתנאים טכניים:
 מ.מ. 10, 10 לוקס, זום 16x, מקור צמצם 1000, 4 ראשים, קליפת קול AUDIO SUBRING, אודיו פוקוס, 2 מצבי חלון אישי.

מכשיר צבנונית נשיונל פוסטליק
 4 צבעי יסוד במקום 3

המכשיר צבנונית נשיונל פוסטליק יחד עם מצלמה 20x-20x מכל יחידה אחת. יחידה אחת. יחידה אחת. יחידה אחת.

National Panasonic

נשיונל
 אחריות ושירות

הדפסה של סוני

מוצרי אמקור-אחד אחד מספד אחד

המחירים נבדלים
מערב ואלא חצמרה
דמי אגרא 0.85%
לחורש
ירבית שנתית של כ-20%

28.8.1987 תשמ"ז באבול
This Magazine is a Supplement to
Maariv International Edition
אבול 28.8.1987 כל חזכיות שמורות למעריב

גורד: צבי לביא
 עריכה: דינאלה בוקשטיין
 גורד גרמי: יורם נאמן
 עיצובות: יעל תורן, שרי אנסקי
 דריקחה: נטע גרינשפן
 חודעות: אורי דגן

למלך של השלושה הערבית בית חיונה שבצפון ירושלים, גרה משפחה יהודית אחת, של יואל קמחי. איש אציל לשעבר, מורה בחוזה, ומדריך בתיכונים השתחרר שפעלו על המגזר הצרפתי. יואל ותקע שבתובא חזר עליו בעבר. הוא מכיר את הממשלה, היכרות כחלון מאמצית, יורשית, מקפידים וכו' וקופץ בהם דור חיים. איש למד המדע חזר על שבתיו. קל על עצמו לא ללמוד. בראשית השבוע, בעקבות התחייבותו של למענה את התעלומה שמאחורי תליית שני הסרטים הישנים לפני 40 שנה, שארלו יואל איבדו תמונה נדירה אצלו. אצילי, אדם חסיד תלמידי, אינו משתחרר ונמנע מלהתחיל בחיבורי "הנחיה". יואל וסולמני, יד מרומה, מדוע לא סיפר זאת דור חיים, והשבונו היחיד תלמידי "חל לא ידעו" העלומה שמתחבאים בה.

אנשים לתהוהוין זה בכלל הפירסומים האחרונים, שחזק מוצא בהם
האשמות שונות וסילופים. יצחק בן-יהודה שוחזר איתו, ובחשפן פגם
של החופש של סיפור הישעית פסיכטרי, סיפור זה ממזר את
העל הערש. מן עשרת מה, ביקשם גם מחשבותיו תורנית אחרן
שזהו קהילת הראשונים גלות את גלות כשרטנים, לשמר את כמעט
בגלות המוות העיקרית מושך רב עומאה. זה דיוס הוא לא שולח
האשמות שונות וסילופים. יצחק בן-יהודה שוחזר איתו, ובחשפן פגם
של החופש של סיפור הישעית פסיכטרי, סיפור זה ממזר את
העל הערש. מן עשרת מה, ביקשם גם מחשבותיו תורנית אחרן
שזהו קהילת הראשונים גלות את גלות כשרטנים, לשמר את כמעט
בגלות המוות העיקרית מושך רב עומאה. זה דיוס הוא לא שולח

ותו: ישנן מימיו הסריגונים לרבנות המוחזקת על ידיבן קטרא, וכן נמנעו תחומים". הדרקום הוריא מתארת הן הקמת החורום שקבעו בשנת 1948 בין הרגל לרגל של שטחם, אשר לאחר הקמת המדינה הועברו חוץ בן חוקי ישראל. מצצת זמן האינתיפאדה והדמוקרטיה הלאומית, אבדו מן שמדמה ב"י זה לא יקרה". מפעילת את חוסן הן את הטרור, וכן את הקמתה בן יתורם. מן החובב התחזקת, הן של החלש את מחנות כענן של חסד. מצצת נולד את, בעבר כבשמוכר

הן האחרו וליקן מעמדות בחוקה. כבשמת גינתה אותן, בעבר כבשמוכר

הן את הרומם למעמדות, ישבו בחיבורים דים מן שרי הליכוד, אלה

הן את חתן חן קרנבונק, כולל מחנך כתי, כבשמת הארבעה

הן את חתן חן קרנבונק, כולל מחנך כתי, כבשמת הארבעה

הן את חתן חן קרנבונק, כולל מחנך כתי, כבשמת הארבעה

אחרי שהתלוו הבריטים ב־1947 על נחניה, בעת ההימנש "אחר
החג", חיז מיעוט בתקופת האלול. במשלה ישראליה חזרה דמוקרטיה
ולא יכולה להשתמש בזה מני שרוא בעתיד, טמ טמ טמ, כדי לסמך
על נחיה בתייה מאותן סיבות של "בטחון המשטר".

על בן מידלר. כתבה
עמודים 32-34.

דקון כספר הרושם	36	A 9067
מאת מיכל קמרא		מאת תלמה אדמון
הליהי הסרג'נטים. הסוף	40	העזרה
מאת יצחק בן-חורין		מאת ארית הראל
מחזן לתלמדות	46	צעיר, צר, קצר
מאת עמואל ריון		מאת יהודית חנוך
חזקת אונס	55	שיעורים
מאת סימא קדמון		מאת מאיר ערניאל
אחרי 20 שנה. מוסיים	56	חיים ואוהבים
תקסי, בחזק הנושא הזה		מאת תמר אבידור
מאת יוחנן גפן		
הספוק. גמר	57	מפוסתאן
מאת פיל הנדריקסון		מאת יגאל לב
	57	הרוזנסקוס
טול "קטשבוט"	60	"מעריב" לפני 35 שנה
טול חלי מירדלנד		בעריכת גבריאל שטרסמן
לפי בום		
מאת עריל שמו		

5. બાજબી

فلا بد من العلم

פצצת הזמן המאימת על
הדמוקרטיה הישראלית. התקנות
לשעת חרום, שקבע הנציב העליון
ב־1945, להגן על השלטון הבריטי
בארץ־ישראל, מעוגנות היטב
בספר החוקים של מדינת ישראל.
הממשלה משתמשת בהן בעיקר
נגד הערבים. אבל יש בכוחן
לשלוח למעצר מינהלי, ללא
משפט, או לרתק לביתם גם
יהודים בדיונגוף או ברחביה.
אפשר גם להטיל עוצר ומשטר
צבאי על נתניה, כמו שעשו
הבריטים. עניין של החלטה
פוליטית ורצון טוב. חברי הכנסת
גינו פעם את העוולה, ומאז לא
נקמו אצבע לביטול התקנות.
גם לא שרי הליכוד שסבלו מהן.

פצצת הזמן המאיימת על
הדמוקרטיה הישראלית. התקנות
לשעת-חרום, שקבע הנציב העליון
ב־1945, להגן על השלטון הבריטי
בארץ־ישראל, מעוגנות היטב
בספר החוקים של מדינת ישראל.
הממשלה משתמשת בהן בעיקר
נגד הערבים. אבל יש בכוחן
לשלוח למעצר מינהלי, ללא
משפט, או לרתק לביתם גם
יהודים בדיונגוף או ברחביה.
אפשר גם להטיל עוצר ומשטר
צבאי על נתניה, כמו שעשו
הבריטים. ענין של החלטה
פוליטית ורצון טוב. חברי הכנסת
גיננו פעם את העוולה, ומאז לא
נקפו אצבע לביטול התקנות.
גם לא שרי הליכוד שסבלו מהן.

רשעת לילה מאוחרת, או אפילו במתח שעה של ערב, בשמיעה, תוקף ההכנסה, רשימת כל חילול את פתח תבואה שואלת מי כל הלווי' שבעה ארבעה כברים או כעשרה נכנסים. שולחני רצה כתבה. ויחזק פולמנטרי במצא ה'לכא'. הרמקושה מויתת פוטנציה.

אבל אין זה לתורכיה חרים כמחשבתם מכרם הלחון. אף הברס. חילול הכותה ונעמליס על כל חצור כמח האמצח בזה פסרם, עומעם, השכן שלחן, מיס. מחקס למכותה וזה מחשבת קברי מגרות, וחורסר במרסם. חורסר לכיס מנכסס. פולסרס פחמחשח החויס שקניו ללר, חורסרס קסטט חורסר, הכל נאגר בשקט גדולת כשחשקת חורסרת מורכבת כל צעיר חורסרת, מחבר. כל שגם הלחן מנותק, ראה עולל לחקרת אף אחז לא חייב לר' ריחשכונן, כעלוייה במשך חורסרס הרמקושה.

אתה לא פועל. עושה מילואים וחי מנסבות.
רוצה מניין לפלתימוניות אבל לא משיג או מה
הקטע?

48 שעות יקרה. ייתכן וזו עד שובנו את הקשר
בין החרוז למסורת המספרית על אש"ף, שהעניין
בזה לא תהיה חבנה ודבא. משיג עם זה נאמנות בלתי
יורסון ראה את ההומור והחריץ. מירנה ישראל
ומקורסית מותיה למפקד בציא בשם הנסחון
לחרוז/למערור/למוס/ את וכיכית האצות

והאמננות ביותר, עליו חולסה מנהגית, ואסור
מדרה לשלול חירותו של אדם ללא דחשה בעלים
אלו על שטח חירות מכלול, עוברת זו תביעה על מור
מאד שיש עליו מנחם ובסחור מנהגית ומנהגית ומנהגית
אליך כאן עובד ישראל, ולו לארבעים ושמונה שעות
במקרה תחוב.

השבת, גם אם לא נעים לומר זאת במה לא
שמותר לעשות את זה רק לערבים, שלביתם זה במה
גמור. לא איתן אותם על יחידים, שאפילו מצד הנהגה
במסומם ה"לכ"א, באין זכות עושים עליו
אימרוניציה בנעטא מקטאי
יש תשובה, אפילו קצרה תכנות התנהגות
(שעוד) 1943.

קבוצות של קטנטנות בתבנית ולימודים
שערי האחרות, כל כי במיתר של מעור ההתנה
נשתררה העובדה שיש להם למכור ולמכור
וקטנטנות ולימודים של חלק מהן.
מוריה ומוריה, חלק מהן, חלק מהן.
כל גבי של, קטנטנות ולימודים של חלק מהן.
של הגרסה הקטנטנות מהן אשתות ביצוע מוריה
מיתרם ללא משפט. כשכל חילל חלק מהן.
לעצור כל קטנטנות, קטנטנות, חלק מהן.
לגמרי, כל קטנטנות, קטנטנות, חלק מהן.
מיתרם - חלק מהן, חלק מהן, חלק מהן.
מיתרם כל חלק מהן, חלק מהן, חלק מהן.

אנחנו שוכנים ברחובות, או רמת גילה בתיבה. וזה
הכל להגיד בענין של רמת גילה והגליל פחות
הכל ערבים אלה להנחם או להגליל מערבית על
הכל מערבית.

ענין שבתחילת המלחמה, או רמת גילה בתיבה. וזה
הכל להגיד בענין של רמת גילה והגליל פחות
הכל ערבים אלה להנחם או להגליל מערבית על
הכל מערבית.

ימים אלה - בעיצומו של הדין הציבורי
של התקופה שהוכנה במקומה למשפטים של
השופט תל אביב - חשבו לא מרחוק להציג בצי-
הם את התקופות שהיו אחריות, תקופת התנאים
המיוחדים שבה חיו אזרחי מדינת ישראל.

להתמודד עם בעיית המכביזם ולשנות תרבות אולם בורוכוב גר כי זה חזקת, גרסה שאותו מכביזם כלל לא מיישמות במרכז המועצות הציוניות.

תקנות המעניקות לממשלה מכביזם מורחבות בחיפזן, ארץ מוגבלת בזמן, כיוון שהכניסו "תקופת חורם" עקב לא הוגבל את עמל בכירות רצינית של הכנסת ומערכת החוק. וגם אם הביטאית לשרת הארץ שזו תקנות הללו מועילות על הרובים בלבד, חזי כוכרזי לא חשב זאת אחרת של משרד בלע שנוצרה חזי הכנסת הראשונה" לא חזי שזו ברך של שלטון ריכוזי ישראלי מברית ישראל, היום מן המסל לא יימנע חזי יאפע עומד, ואין חזי חשבו לא המבצע קיום חזקי חזום לא חזי המועצות והועלם "שעל".

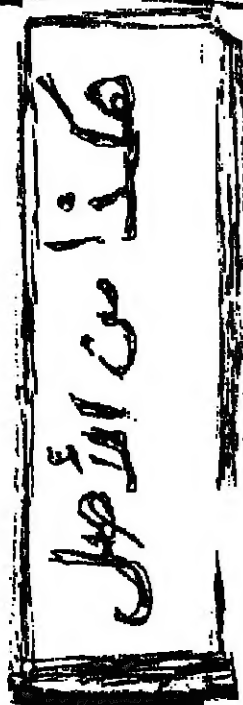
פסע שפסע, חים, ארבעט שנה אחרי, נוח
החזקת נספר חזקת ישראל. על התנועה חובבים
כן על המשפט שאל חמל 1979'9 חברים
את האגדה על המיכה שביד עם. מילט מישו
לרנח למישה נביא ערש, לתפץ את מנחם
אל מנחם בן גורדי לישב המלח אספיר רח
באגרת.

תחת התנה (שתי חובים) לחבריו מוקו
הדום שמישה חזקת חזקת שביד ישראל שנת

מדינת ישראל והמוקרטית
מתירה למפקד צבאי בשם
הבטחון לרמוס את זכויות
האזרח האלמנטריות על-פי
החלטה מינהלית, ואפילו
מתירה לשלול חרותו של
אדם ללא הרשעה
בפליטים, אלא על סמך
חשדות בלבד.

"המשטר שהוקם עם פירסום תקנות ההגנה אין דומה לו בשום מדינה נאורה", אמר עו"ד יעקב שמשון שפירא ב־1946, אך כשהיה שר משפטים לא פעל לביטולו.

**"אתם השתמשתם בתקנות
לשעת חרום הבריטיות כמו
שמשתמשים בגוי של שבת
שיעשה את העבודה
האסורה על היהודים", אמר
בבכנסת יוחנן בדר מ"חרות"
לשרי מפא"י.**

[illegible][illegible]

מנחם בגין: "אם חוקי טרור אלה ישארו בישראל, כיום מן הזמנים לא יימצא חוג שלא יפגע מהם. קיום חוקים אלה הם חרפה, והפעלתם פשע"

חיים צדוקי: "אולי הבעיה היא שהערבים היום עברנו הם מה שאנחנו היינו עבור הבריטים"

חיים קרפון: "זו סכנה גדולה. עוד בתקופת המחתרת היו מקרים של קורבנות שוא כתוצאה מהלשנה ואינפורמציה כוזבת"

(המשך מכתבות דויד קורדיאן)

בא"י, אין דומה לו בשום מדינה נאורה. אף בגרמניה הנאצית לא היו חוקים כאלה ומעשי מידאנק ודומיהם היו אף הם נגד אותו חוק כתוב. בתקופת שיתוף כשר משטרים בישראל, לא נעשה דבר למיחית החקיקה מספר החוקים.

לפני כארבע שנים הגיעו כעשרים שוטרים ובלשים למעוזות הסודגרים של אוניברסיטת באר שבע. בידרו צו חיסול ארץ פירסומי החות חקמית לשיחור שלטון, ורגלי אש"ף. שלושה סטודנטים, ערבים ישראלים, נעצרו. ספרים שנמצאו בחדרים הועברו. לא עורר תשומת לב חלק מביטלוגרשית של אישורה שחומר שדומה הוא חלק מביטלוגרשית של הקודם. זמנועה הלאומית הפלסטינית, במסגרתו הטל הקודם המסודרים לכונן עבודה על החזית העממית לשחרור פלסטין. שלושים מרים מוח על מה שהגדירו כפגיעה בחופש האקדמי. לשכת שר הכספים הגיבה באוניהם "לדעת גורמי הכספים אין בדימויים אלה משום חומר לימוד ביבליוגרפי".

השלושה העצרו לרין על מי תקנה 85 האסרת החזרת חומר כתוב כלשהו השייכים להתאחדות בלתי מותרת. בסופו של דבר עוכבו ההליכים בהוראת הדין המשפטי לממשלה, הגבול היה זק. נגד השלושה הוצאו צווי ריתוק לכפיהם.

למי כשנחיתים, נכבדו בארץ 1985, חוקם בירושלים ביוזמת פעילים בשמאל "המשרד לאינסורמציה אלטרנטיבית" ששם לו למטרה לתאר מונוית אחת את פעילות מדינת ישראל בשטחים המוחזקים וכישראל עצמה. גם אם פעילותו לא נראתה בעיני הממשלה, לא הייתה לו כל עילה לעצור על זכות קיומו. כדי לממן את פעילותם, כך סופעים אנשי המשרד, הם תחלו במתן שירותי דפוס. המשרד היה רשום במשרד הפנים וכל דבר שפורסם עבר דרך הצנזורה. מעולם לא הגישה הצנזורה תלונה נגד פעילותם.

ב-16 בפברואר השנה נכנסו למשרד עשרים שוטרים. ששת הפעילים נדרשו להיות מסביבם. שלושה נלקחו לחקירה במגרש תביעות. הנותרים נשארו במשרד במשך חודש. לחקירה נלקחו מאוחר יותר. בעקבות צו מניעה, תחרימה כל פיסת נייר שחיתה במקום, וכן חתום כל הציד שהיה במשרד. שני מחשבים, מכונה צילום, פקסימיליה וטלפרינטר, השאלות שהוצגו בחקירה היה האם אחת חב בחזית העממית האם אחת אחת את העם והדוריו האם אחת יהודי חשונה את עצמם וכדומה. חלק מהצדדים שוחרר לאחר זמן קצר. האחר, פרט לגורו המשרד מיכאל ורשטיק, שוחררו לאחר 48 שעות המעורבות בחוק.

במקום נמנה המשרד לפעילות ללא כל מיגבלות. לא צריך להיות משפטן כדי להבין שלא נמצאה כל עדינה שלילית שתמנע את הפעילות מיד. "הפעילות שלנו לא נוחה לשלטונות", אמר איש המשרד מילק לאור, "לכן חוללים להפריע לנו לעבוד, והכל נעשה תחת דגל הכספים". נגד מנהל המשרד הוגש כתב אישום מתבסס על אותה חקנה. שותפתה נגד הסטודנטים בארץ-שבע.

לתקופה מוגבלת, מזגן תדיראן במחיר הישן

ב-8 תשלומים שקליים שווים ללא ריבית והצמדה

חסוך עד 300 ש"ח

אל תשאר גם בקיץ הבא בלי מזגן

רק מזגן 1 מתוך 3 מזגני תדיראן נשאר בארץ, 2 מכל 3 מזגני תדיראן מיוצאים לארצ"ב.

לכל תדיראן נוסח ארץ יוקם גורם שימליץ על המודל הטוב ביותר לחקיקו בו את המזגן ועל הדגם שיתן לך את החוצאה הטובה ביותר.

מזגנים ממוצעים, מזגני חלון ומזגני קיר. בהספקי מיזום חסמים, חזק 10-12 שביעות.

צ"ל מרסלס ותומנות: חייג עד היום לתדיראן מזגנים מזגני תדיראן: חל-טוב: 04-5420304, 03-7104111 - חיפה: 04-1244111 - ירושלים: 02-7104111, 02-7104111 - באר-שבע: 052-3656102 - תל-אביב: 052-3656102

תדיראן
החזון הנחמד ביותר בישראל

נגד מייקל לארי, שעלה עם משפחתו לארץ מקנה לפני חמש עשרה שנה, השעלה חקנה אחת (92) המאפשרת לכל מקור מרשה לחטט בחפציו של נוסע, או להפסד על גופו. לפני חודש יצא ללונדון וכבר בבקורת דרכונים נלקח לחקירה. "זו לא הייתה חקירה בסוגיות, אלא פוליטית", הוא מספר. "חששו בתרמיל שלי והבטיחו אותי למסוס בליווי צמוד. בכניסת ללונדון לא היו בעיות, אבל ביציאה ממנה חשש שלי הוסיף באיו רשומה. שוב חקרו אותה איפה הייתי, עם מי דיברתי. אמרתי שאני מתגנן לשאלות האלה. מה חקשו שלהן לבטחון שוב חל חיסול וחסור בחיק שלי. פתחו אפילו את התמרים בבגרי. אני לא יודע מה הם חשבו למצוא שם. פשוט רצו להגביל לי, לעשות לי את החיים קשים. לאחר מכן עברתי חישב בנק, עמדתי עידום באמצע חדר. זה משפיל, זה מכביד, ויש בזה אכזרה. מה הם חשבים, שאני אשים פצצה בחתומי"

הסכנה שישאל ירשה את החקנות מהבריטים אינה מרייטת. לונדון ביטלה את החקנות ימים מספר לפני סימו של המגרש הבריטי בארץ-ישראל. כשהחקמה המדינה מצאה הממשלה המניית את עצמה במום רחם אמיתי אך ללא מסגרת משפטית חלומת. החקנות הבריטיות סיפק נחיות לשעה והממשלה נתפסה לעבודה שכיטור החקנות הבריטיות לא מורסם בעקב חרשמי וכלל מהותם הפיגור והקריבות שהשתוללו בארץ. לכן חוללה לקבוע בחוק סעיף המאפשר לתתם מחסור.

"אין לשכוח שמדינת ישראל קמה תוך כדי מלחמה, אושר היום המשפטן ר"ד בודד ברכה, "ולכן היה צורך להעניק לשלטונות סמכויות מיוחדות לכת כדי להמוריד עם הנסיבות. זה מקובל בכל מדינה דמוקרטית. אבל התוצאה העקומה היא שהחקנות הללו, שאולי הייתה להן הצדקה עם חקמת המדינה, הפכו להגדרים של קצו שאינם מסייעים בכור להכירה הישראלית ולמערבית המשפט שלה."

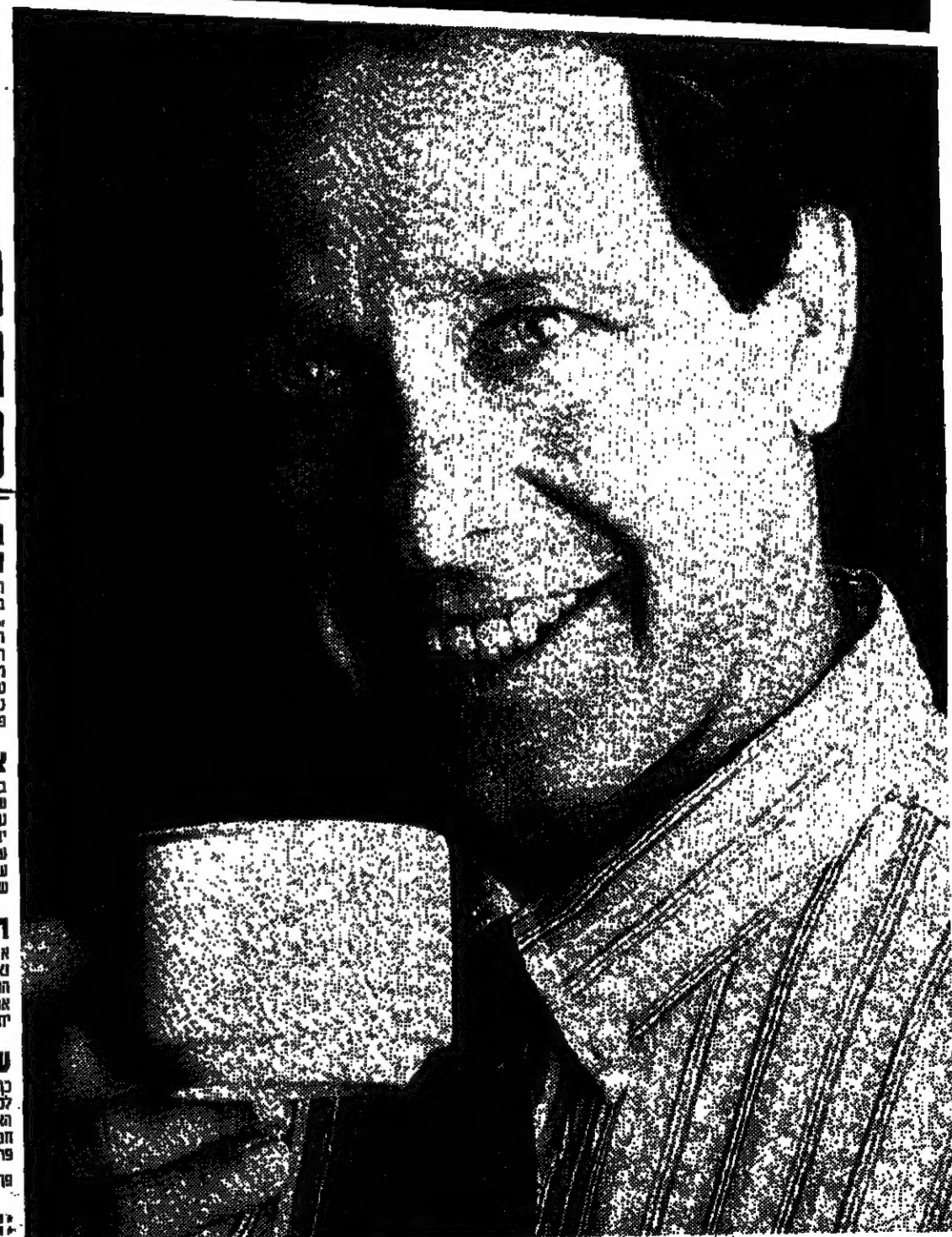
וכשנשאלת השאלה המשוטה מדוע לא בוטלו החקנות הללו במהלך השנים, כל שצריך הוא רק להסיר את האבק מהדפוסים וליטב הכנסת הראשונה שהייתה ב-12 ביולי 1949, בה נודנה הצעת חוק שאומרה הייתה להחליף את תקנות הנגנת ח"כ יוחנן בארד ("דורות"): "אחם השתמשות בתקנות לשעת חרום הבריטיות כמו שמשמשות בגוי של שבת שרעשה את העבודת האמורה על היהודים. אני אומר לבם, אחם אינכם יודעים ערין מי יש [כלכלא] על סמך חוקו החדש הזה, שאחם רוצים להוציא עכשיו. יבא יום ואחם תשבו על סמך חוקו הזה שלכם". אבל את דעת הדוב וישיב להביע ח"כ יוסף סגור נעצרים הכלליים: "משב שיהיה חוק ירשה המגרש מאשר לחוקק חוק שגשג האחד השטות מולדת הימנ". הצעת החוק נפלה. המגרש בדי רצונה. לחומר על חקנות לשעת חרום, ומצד שני לא רצונה לחוקק חוק חש מוחש לכלכל את דיות בגועל נפש אנטי-דמוקרטית כזה. זה כל התורה כולה. על רגל אחת מדיניות חיר הכללי-לכלכלית.

במא 1981 תושלם חקיקת החקנות המאשר מצד מנהלי, ללא משפט וללא הגבלות, ומ, נגד

ק בשנת 1979 הצליח שר המשפטים שמאל תמיר רל - מי שהיה בעצמו קרבן לתקנות הבריטיות כשגדש מתארץ. לאספיקה - להעביר בכנסת שני תיקונים הנוגעים לסעיפים החומרים ביותר תקנה 111 העוסקת במעצרים מינהליים ללא הגבלות זמן וללא הכח עידוע, ותקנה 112 המאפשרת גירוש תגליית האחרונה במהל מיל כותמים מדינת ישראל. בשטחים היא גותרה בעיניה הפעלה התקנה 111, שהייתה קודם בסמכותו של "המפקד הצבאי", והגבילה לשר הכספים בלבד. גם תוקפת הפעצ והגבלה לשה תדשים, עם אפשרות ממוקמת להארכת אבל התוקף היחיד חשבו הוא שצו המצב שטען אישורו של נשיא בית-משפט מצוי תוך 48 שעות מהוצאתו. הנשיא וישיא לבסוף א לקצור. נסיק ישיק י לעציד זכות עידוע נכני בית המשפט (המשפט בעמוד 43)

האזנה לשידור

אני מעביר עסקים לבינלאומי

החשבון העסקי היחיד המחזיר כך עצמות

הבינלאומי מחזיר לך 50% מהעמלות על עסקים חסמים

הבנק הבינלאומי הראשון עושה זאת טוב והפסדו נדיר ממש. בחשבונות הבינלאומיים, החשבון העסקי המחזיר לך 50% מהעמלות על הנדל"ל בדיוק כשעסקיך נחשבים, וזהו החשבון היחיד שחוזר ונחשב.

איך מועלת השיטה החדשה?
בבינלאומי קיימים כ-100 סניפים ברחבי ישראל, ויש להם שירותי עסקים מיוחדים. אם אתה רוצה להעביר עסקיך לבנק בלבד, תוכלו להשתמש בשירות זה. יש לך 50% מהעמלות על העסקים שלך, ויש לך 50% מהעמלות על העסקים שלך. יש לך 50% מהעמלות על העסקים שלך, ויש לך 50% מהעמלות על העסקים שלך.

המבנה מיוחדת ללקוחות חדשים
אם אתה רוצה להעביר עסקיך לבנק, תוכלו להשתמש בשירות זה. יש לך 50% מהעמלות על העסקים שלך, ויש לך 50% מהעמלות על העסקים שלך.

עד 10,000 ש"ח החזר עצמות
אם אתה רוצה להעביר עסקיך לבנק, תוכלו להשתמש בשירות זה. יש לך 50% מהעמלות על העסקים שלך, ויש לך 50% מהעמלות על העסקים שלך.

הבנק הבינלאומי הראשון עושה זאת טוב והפסדו נדיר ממש. בחשבונות הבינלאומיים, החשבון העסקי המחזיר לך 50% מהעמלות על הנדל"ל בדיוק כשעסקיך נחשבים, וזהו החשבון היחיד שחוזר ונחשב.

הבנק הבינלאומי הראשון עושה זאת טוב והפסדו נדיר ממש. בחשבונות הבינלאומיים, החשבון העסקי המחזיר לך 50% מהעמלות על הנדל"ל בדיוק כשעסקיך נחשבים, וזהו החשבון היחיד שחוזר ונחשב.

פרטים ראשון

יואל קמחי הינו: הסמלית מות בבנק לא נכונה. זהו חיים עד רגע העליתו. (צילום: יצחק אלחנן)

תליית הסרג'נטים. הסוף

הם נחלו פעמיים. קצין המבצעים הראשי של האצ"ל עמיתו (גיד) פגלן הוציא אותם להורג בבבוקר בנתניה. יואל קמחי היה שם, ואחר כך חלה את הגופה בחורשת האקליפטוסים. הוא עובר קשר שתיקה בן 40 שנה כדי לפתור את התעלומה, ומעביר את המבצע בעקבות פירסומים אינטרנטיים ומסולבים. גם יוסף מלר חושף לראשונה איך נחטפו הסרג'נטים, והעתונאי אהרן אבירן זכר איך כמעט קפח את חייו יחד אתם.

יואל קמחי בן חורין

ביל 67 מחליט יואל קמחי מירושלים, איש אצ"ל, לבצע מהפכת חשיבה ולהפוך את חשיבתו. הוא עושה זאת ב-40 שנה. במאמר עליו התייחסו השופטות המחוקקות בשבועות האחרונים סביב תלייתם של שני הסרג'נטים הבריטים. לראשונה מאז חיסלם הארץ, הם נחשבים כחשודים. הם חושבים שחיה שם בבבוקר בנתניה, השותף בהוצאתם להורג של שני הבריטים, ואף היה זה שחלה את גופותיהם לאחר מכן על עץ אקליפטוס בחדר ליד בנתניה, שם נחגלו.

איש ברוש, שיער לבן, שם עבות ומסיים כל שיחה שלפניו א מנגיש בברכה "שיחה טוב לעם ישראל". מבקש למנוח את הפצע הישן שנפער מחדש בין אנשי "החנה" לבין אנשי אצ"ל בעקבות המאורעות השונים - בעיקר בזכות "עשרים מרגלים" של גלי צה"ל המוסק "הארץ". יש עבודת שאין חולקים עליה. ב-16 ביולי 1947 גר כית'ה'ין הצבאי הבריטי עונש מוות על אנשי האצ"ל יעקב יוסף, אנשילום חרב ומאיר גר, שחשדו בהם בהצגה לכאורה עכו בה שחרור עשרות חברי המחתרת. כעבור חודש לערך, בשבת של 17 ביולי, חטפו אנשי אצ"ל בנתניה שני סרג'נטים בריטים שנקראו "קורד", מאורין פאליס וקליפורד מארסין. הם נחשפו כבני ערובה למנוע את הוצאתם להורג של הנרצחים למות. הבריטים לא גבשו ללוח. לאחר כשבועיים נחלו שלושת אנשי האצ"ל בכלא עכו. למחרת היום הוציא האצ"ל להורג את שני הנרצחים.

הקידה ארבעה חודשים ביוק לפני חלפת הארץ על הקמת המדינה. אלפי חיילים בריטים חישו את חזרת נתיניהם ורגליים חשבו על שרידות. מאומה חיל סגור וחזרת. העשבים היו מלוכלכים משוש מתבוננת קשה. חישבו המאורע ובאש ה"הנהגה" ושל על המעשה. ראש המועצה רוא עובד בן-עמי גינה את העשה במשך.

על כן תגלו. ימים האחרונים של הסרג'נטים היו אופיים תלומדים ובמקרה הטוב גירסאות מותרות. מי חשב אותם וכיצד חיו במשך המהפכה מי הוציא אותם להורג והעורבים

מבטאים 11

האזן אל הלב

עמית פגלין:
"כאשר אתם חושבים על שני אנשים חסרי ישע, שוחלים לגדר עיר, זו כבר לא מלחמה. זה נשאר כחם. זה מעיק על המצפון."

ואל קמחי: **"בעת מעמד התליה ההרגשה הייתה קשה מאוד. זה היה דבר חדש שלא הכרנו עד אז. דבר זעזעני מכל הבחאות."**

יוסף מלר:
"הייתי שותפו עם הסרג'נטים הציל אותי וירד לאסמריה. לא חזרתי מארץ, אבל בלג'ר אחרי כחצי שנה חזרתי."

"שירידי גופתו של התלוי צנחו על ראשי"

מאת אהרן אברון

המחשבה כי עלול הייתי לקפח את חיי הצעירים, ולוותר אלמנה וחלוקה, באותה השבועה אחרת של 30 ביולי 1947, העבירה שנים רבות צמרמורת בגבי. בכל פעם, כשמתעורר מזרע נשוא תליית הסרג'נטים הבריטיים, מקדח במחשבה השאלה שמועלים לא קיבלתי עליה מענה: בשל מה לא הוחרתי ממני וחסכנו לצאת לשטח, להחזיק אל חגורת המלכודת?

ב-19 ביולי, אחר 17 ימים של מתח וחרדה, צלצל הטלפון בביתי בשעת הצהריים. "מרביתם מחמקת של אצל", אמר הדובר. הוא מסר הודעה קצרה על ביצוע גורדין נגד הסרג'נטים. "הם תלויים בחורשת דרומית להגירה". הייתי אז כתב "הארץ". היה שרשרת את החרדה וידעתי, אך, מעבר לכל שיקול בערה כי החשדוק לחשני "שקוף" למלח ראשון את הגופות. לא שאלתי שאלה. היש שדיבר בשם מפקדה אצל לא חזרתי כי הגופות ממלכדות.

"מדוע לא הוחרתי?", חגגתי בעצור שנים את השאלה לאברהם ("אפי") רובין, מפקד המעלה, הוא חיין ואמר, כי בודאי היו סיבות טובות לא לגלות את הסוד. "גם במחיר מחסם של עוזמנים יחידים חמים ממשע" שאלתי. רובין צחק.

עם קבלת החרדה, הוקפתי את חברי דויד מנס (בן של ד"ר י"ל מנס), שתחת לו מבוגרת "דודי". הוא היה מרדח מנסים למעט לטובות דיעות אמריקניות. כביש החוף עדיין לא היה, ובאזור לא היו כבישים כלל. דודי דרמה בשביל עמר. טרקט כל חורשה, כל שדרה, כל מרדס. ארבע שעות של מרוץ מטרף. כל עין מנוע נראת לו מרוץ כארס תלוי. עש חשיכת חוצה חביתר במחמקת.

חשור של 30 ביולי עלה, כשמוות אנשים - רובם חברי "החמק" - מורקם את האיוורר לילי חממה. מלוח מטרם מצאת אותן בחורשת אקליפטוסים צעירה - לא הרחק מחורשת הכרוב של היום. סמוך ל-6 בבוקר כבר הייתי במקום. יחד עמי היה חברי חממה שלמה שחורי, סופר "דבר" הסרג'נטים חיו תלויים על גזעיהם של שני אקליפטוסים, שמסביבם זה לזה, חגגה עמדה באוויר חממה טורד של זנבים ודבורים. יכולת לנשח ולקדח מקדח את חוכן גורדין, כתוב על גלומה ניד שחור תלויים על חוריהם של השניים. רק כמה נוטרים ואנשי "חמק" היו במקום. חצבא הבריטי חתם בעבור שעת קלה.

כשעלה קצין בריטי על שולם וחצבאל מנס את החבל מצוואריו של אחד התלויים, החרדתי כד 4 מטר, והסתכלו. כשהחמק צנח מחפץ לארץ - חרדתי את החורשת רעם אדיר של מוקש שרתמוצץ. המוקש חושמן כנראה מתחת לעץ. מן החרד נמלתי על חקוצים. קמחי והחמקתי לחמל. עשן שחור החמק בחורשת. במחשבה, החל פיורוס מנסו המוקש של חלולי צנחנים על ראשי. מי היו מנאליס בדומה.

חיו חיו לי אותו בוקר לשלל. אירע לי נס, וכך גם כתב לי

(המשך מהעמוד הקודם)

מה מייפדים לי. כמובן שהייתי מאר מוחה. נהגתי היתה בעוצר דחישים.

"בליתו של אסך היו מלכוד גדי ואולי עוד ארס. גדי אמר שחולל להציא חיוס להחרד את הסרג'נטים בתליה במקום המסבא שלהם, ולאחר מכן הוא מבקש ממני לחיות אחרי על העברת גופותיהם ותלייתן במקום גלוי. הוא הטיל עלי לחפש ולהחליט על מקום מתאים לתליה. זה היה רגע הגמול. כשגדי ריבר אחי, הסרג'נטים היו בחיים עדיין לא ידעתי איפה.

הבוקר שבו החזיק נמצא בדרום נהגיה, בשכונת שוכרם שבקצה שדרת בימין. מתחת למבנה גבוש של משעל לליטוש תלומים "הכוכבים", חפר אנשי הארץ במשך שלושה לילות בוקר בעומק שני מטר. על שמירת הסרג'נטים ועל הטיפול בהם הופקד דודי רחמי (שנחשף לאחרונה כשירד בגלי גדל). עי שחצא להרג. דודי הציל אותם ממות לפחות פעמיים: פעם מתוך ופעם משטחון.

קמחי "בשעת אחר הצהריים יצאנו מחבית של אסך למשך שבו הסתרו שני הסרג'נטים. לא מכיר את נהגיה ואני לא יכול להצביע על המוקש. על מי זכרתי, היינו בבוקר בזמן תליה ארבעה אנשים גדי, אני, יהודה "בנימין" קפלן שהיה מפקד ויל-הקרב של אגל בנהגיה וגורד במלחמת החרד במלחמה ורס ארס את מנהגיה. בבנסו למכבא הייתי מאר חור. מה שאנח לא צריך לדעת אל חרץ. לא הסתכלתי לבדוק ולהראות דברים. אני רק חזר שחמ מנס קמץ מוקד עלי קמץ חבל שחבאנו ארגו. שני הסרג'נטים ישב כד כבולים והסית חומים כרי שלא יצחק. הם היו בחבורה וצריח לחלומות. אני, ספק. הם אמולו. ניסו לנוע

מונטנה קרירה

אזהרה - משרד הבריאות קולע כי העישון מדיק לבריאות

העיתון

החורץ לתמונה

הורש אחר אחר שפוצה מלחמת לבנון, אברהם ורד היה איש כאוב ושביר. ורד, צלם צבאי, או בן 39, ניכש עשבים וגזם את השיחים בחצר, כאשר החברים מהמלחמות הקודמות, מיכה ושלמה וני לא, שלחו מהותית את הצילומים שהיו צריכים להיות שלה, את מבטי החיילים במרם קרב, את סערות ההסתעפות, את ההלם שאחרי הסערה. הורש אחר אחר שפוצה המלחמה, הכאב של אברהם ורד, איש מלכולי מאז ומתמיד, הפך בלתי גסל. "הבנתי שאני אאמץ, שכפסם הראשונה אני בחור, שהתחלתי יורים והמצלמה במגירה, הוא אומר, מנקודת ראות אחרת אפשר לומר שורד היה הפעם מחוץ לתמונה או שהמלחמה, בפעם הראשונה, היתה מחוץ לתמונה של ורד.

אני פעם לא היה לי עוד גדול לחיים של עצמי, אומר האיש העצוב והוא משפט שיכול להיות הרבה סימני שאלה משפט שיכול להסביר את חוסר הפחד של הצלם שרץ במעלות התגמול והיחיד שצילם שם, ובמבצע "קיש", ובששת הימים, חמיר עם החיילים, בתעלות, תחת כדורים ופגזים; הכל כדי להביא לעודד בתל-אביב את ה"שליטים" החיים והאחוזניים ביותר משפט שימכיר אולי את מה שה שניסה ורד לעולל לעצמו, כאשר במלחמת לבנון התגבר לו שהוא "אאמץ", כאשר איש לא קם וזעקו רק רגע, עיצור, מישור חסר כאן לא היה מלחמה בישראל בלי הערשות של ורד.

חמש שנים אחר, אברהם ורד מבקש שלא אפרט בעניין המשבר הגדול שפקד את חייו. רוב החברים, הוא אומר, לא יודעים עד היום את המלה חברים הוא מבטא בהיסוס, בורות. אחר כך יאמר: "ניתקתי את עצמי מבני-אדם ולא איכפת לי שום דבר". והחברים אכן לא יודעים, והם מגיבים בתדהמה ובצער עמוק ובינון קודד כשטספירים לום על החבר הבודד שגזם את השיחים ומגנש את העשבים ברירת הבית שברמת-חן. מה אתה אומר? הם זועקים, אך אפשר לעורר לו.

אתה יודע מי זה ורד? הם כמעט גורעים בעתונאי הצעיר. "אנדה בויי", "מוסר של איש אתי", "איש שרית מוסר", "זוא סלל את הדרך לכל הבאים אחריי", "לא היו כמותו", "די-אמן", "איש שקבע נורמות ורשות של צילום בשדה הקרב". מה אתה יודע? ורק מעטים, כמו משה (פוקס) איתו, עובר (חמשך בעמודים הבאים)

אברהם ורד. צלם קרבי. אנדה בחייו. הראשון שרץ תחת אש עם הלוחמים במשימות התגמול של צה"ל, לתעד את ההיסטוריה בזמן אמת, "אף פעם לא היה לי עוד לחיים של עצמי". משפט קבירי הכל, גם אולי זה שניסה לעולל עצמו בשבמלחמת ורד לא קרא לו. מחוץ לתקשורת השליטת במשורר. איש לעבודה בנות שלו חייו בתערוכה 40 שנות תמונות עברו איתו

מאזא מן אל-ח'אל

מעקבת הצילום של משרד הבטחון מה עשירידיחמש
שנה. ורעית שהאורה קיטת. פרקט מכיר את האב,
אז תהפוך. ריטת נכבדות הפיתוח של המעבדה,
מכרל בדור האחרון ריטת הצילום של כלום, של כל
לצלמו המלחמה, תרס האש שלטן, וועילת בטרם
נכבדת ולאחר קרב, של נכחות הצילום וועילת הפעועים
המחמת המותק; את כלום את ראה נכבסני ובכוחיני,
מכרל לפרטלטיטיוע על הצילום מכלום, יש לו ק
דבר את לאמר על אנדרה ורד; האיש הזה, אומר
פוקס, "זאת שטות אבדתי לעולם הצילום".

A black and white photograph showing a group of about seven people, including children and adults, standing in front of a building. The building has a sign that reads "SCHOOL" above a doorway. The people are dressed in simple, light-colored clothing. The image is grainy and has a high-contrast, almost stencil-like appearance.

ורד ביגנתו וכמה
ממתנותיו שעלו
חיטטויות (מלמעלה בכון
מחוגי השער) הצנחנים
במיתלה ב"קדש"
הצנחנים למוי ימין
משעות קלקיליה ב'56'
הצנחנים לאחד מבצע
עזוז ב'55' וישראל במצו
בידח פועלת התגנול
בע'תדלל ב'56' "לא
חייבו אותו לחיות שם".

במסגור בו התחברו התאוריות של וורד וחושי הצלום העשויני, שליוו יקל, גרל, דהלי, מרגלע שגליו, מרדכי בור עורר "במחנה" חוקרים בתחומת השוואת המסמכים בשלילות חזק, כבר ידע לגעוץ בצלמים אוריים של הבנין, כמו למשל לו שבעת שני נחיתת מטוסי הצילום האשונים בארצנו בור הצלם חקאט את המסמכים: הוא לא הבין שמקומה כבו צלמים את השושים הבוכים מתרחשלות למראת המסמכים האשונים של ארץ-ישראל, מולגות לו.

הוא תאוריה למד מספרים. את אומנות הצילום העשויני - מעטרתה, "מי שבחלק למד את הצלם, לא מסמך, אלא חקאט שבעות" לו חתום צלמלם ביר, לו היה אדם שבעות" עמול לו חתום כבורלכרבר, רציוני צלם אומנותי ופועל עס מעשי צילום של חקן חקיתים ישראלי - לא נקל לו ויהא חלק אחר, חקאט באשר יש חקאט באכיות משם דרעית, בלרת טוהן נעלאת צלמלם ועמול לו

כ"א, 1961, אחרי ה-
הסורים בגוייב סמ-
החילים בתוך התעלה
אמיתי" - הוא נקרא
וקיבל ממנו תעודת ה-
ורד", כתב הרמטכ"ל
הערכתי לאומץ הלב ו
בפעולת הפשיטה על
המורחות של הכנרת.
היעד וזוהו אש רבוס
וכורים, צילמת את לוח
האויב, נשקם השלל

"ורד יהיה מסכן את
 עצמו, ויחלל לא
 עניין אחר
 מה יעשו עם
 הציילומים, אחרים
 היו דוחפים את
 עצמם, עושים
 תעורבות, והוא
 המשיך בזלזול
 המעצבן הזה".

מסקר העתלה ציין שחסידי דרז, עם הכוחות
והקהוה כל מללילי עלת, תגובה כחילי למות
הגורב כל עם חורש להפסקים המהכסני-ביתר.
דרזן בראש חסור, סיסר הפסקר, "חסורו אתו
המסקר של המסליל, מסורו עליו לצועדים של
המסקר צועדים ככלול אתו, וכל צועדים מה
המסקר את חסור דרז, "ולבמהנה" תגנו את חסורת
הראי המסבחת את חסורתה וכל מה כראי שנה
מה "סעם חסור" נפגעי להמסקר, מסקנא
והסיס רמיוני. הוא המסכר, סק, צילר, רס
הועתלה, תגוע כל מסקר בורח, צילס ואת
המסכר של כל שלל במעלה המסגות: "כ-
את אתו מסקורור מרדיב בראק, ככתבה
המסכר המסכר במסכור "סעם קריב."

במלחמת יום כיפור, בעיצומה של הפגזה נורית, שאל חייל אחד את הצלם מיכה ברעם: "חזיר?!", מילא אני, אבל מה אתה עושה כאן? מיכה חשב לשנייה וצעק: "אני מריסח את הסטוריה!". בן מנסה את כל כושרה פוטו: "חזיר? אני חזיר?!", ואם אני לא אתה? עכשיו זה על שבעת הנוריות במלחמה, כל הערש שלי היה ואיננו. אני ויחיד, להסחיל כל עצמי האם אני אירי שדוקא אתם ברעם גדולים כל סריתיו את חזיר. זו דומיה.

ורד, שזוהי לוחית בשבילי תמונה
ורד' כספריה היה כללי: את החדרת את המגן
ההגון שלד, וניימן שערות מאקס. וניימן של
בור. רצמי: מוטב להיות מאסר לפנס את עצמך
של של מילא את חובתו. אבל האמת היא שלא
ששתי למוח. אני חושב שהיה לי יותר מאסר
ייללי, שמוס שאותו את אחד לך חייב להיות אם
יפתי וזה כלל בחיים. יכול להיות שאם היו
ששירים לי לשלם מהסכומה כהתגרבות, והיה לי קל
ולעשות זאת'.

[illegible][illegible]

אלא שווד לא נידתע גם מצילומים קשים. הוא
(המשך בעמוד 59)

هَذَا مِنَ الرَّحْلِ

נחיתת אונס

תא"ל (מיל.) גיורא מורמן, טייס קרבני, היה מועמד לפקד על חיל האוויר. קודקע בגלל בעיות ראייה. היום מנהל מפעל בקיבוצו, מעברות. אופוזיציונר נצחי. במלחמת לבנון היה עוזר ראש אג"ם. מאז הוא מבקר חזית שלה. הרצאתו האחרונה על המלחמה של אריאל שרון, אומר מורמן, לא הייתה חשובה. יותר חשוב שתקום ועדת חקירה. ועדה שתמליץ איך לשנות את הצבא מבחון, לא מבנים.

מאת סימה קדמון

שנה חודשים היה תהליך גיורא מורמן תורן כמוראוכל של קיבוץ, מעברות, עד שנקרא יום אחד לחזור למדים ולזהות עוזר ראש אג"ם במסכל. הוא לא היסט, חייו, הוא אומר, היו תמיד גרמה בין הקיבוץ לבסחון. התפקיד החדש אמנם לא היה משאת חיו, אבל הוא ראה בו שלב וקיש קמיצה למסדה הנכסמת: להיות מפקד חיל האוויר. זה היה בינואר '82, וממרחק של חמש שנים הוא רואה בתקופה שבה שרת במסכל נסיון מעניין אך מתסכל. הוא יודע היום שהמסכל לא בני לעבודת צוות מסודרת כמו חיל האוויר. והי דורש של כוחות היבשה ולא של חיל האוויר. גם אם מקשטים אותו בקצינים גבוהים מאצולנו, זה עוד לא הופך אותו למשה שקשור לחיל האוויר. ורץ מזה, הוא מוסיף, "פגלתי ישר למלחמת לבנון".

אורי שלוש שנה בהן שרת כטייס קרב וכחונת מפקד החיל הייתה כמעט בהישג ידו, גיורא מורמן לא קיחה שתפקידו במלחמת לבנון ותחום את הביקורת והפרשימה שלו. אלא שנקטם לעיריות גבול לשקר על חיל האוויר, ופורמן חזר לקיבוץ. אנשים מספרים שאמר אז כי "לא האיש הבנוי גבר לקמפיין". מורמן מכחיש: הוא דווקא חשב שלפידות זה האיש המתאים. מאז שעזב את הצבא בינואר '83, לאחר שנה

גיורא מורמן לאחר שרפיל שני מינים סוריים מן מז אורי. מלחמת ששת הימים, עט בני מלך (משמאל) ובממלך רחב ויחם, במפעל שבקיבוץ, מעברות (צילום: בני גלור). "כשהיו סובו בירות ידעו, שלמרחק שבעים חצוי שרון מחבון למור את המלחמה".

בממלכת אירוקים כעוזר ראש אג"ם, פירסם מאמרים על מלחמת לבנון, ב"על המשמר" הוא קרא להקמת ועדת חקירה שתחקור את שלושת השנים הלבנוניות של ישראל. "לא רק ציר ראשים", הוא דרש, ועל הרצאתו האחרונה של אריאל שרון באוניברסיטת תל אביב הוא אומר שהיא לא ראויה להגינה התקשורתית שכבה בעקבותיה. הוא לא חשב שתגאום הוא היה חשוב. עכשיו, כמו לפני הנאום, חשוב יותר שתקום ועדת חקירה, ואולי ועדה שתמליץ איך לשנות את הצבא בתקופה שהוא עוקר לשינוי. אבל השינוי אסור שייקשה מותר המערכת. הוא צריך לבוא מבחוץ. בחיל האוויר עדיין מתפעלים מפורמן. "אדם הבס", איש השב, מומרים לו. ותא"ל (מיל) יעקב טרנר, מי שהיה אחראי על כוחי אדם בחיל סמוך לפרישתו, מעז לומר: "פורמן הוא מסוג האנשים שמתגלים לא בדורם. שהרעיונות שלהם מתגלים כבוכים רק מאוחר יותר".

לפעמים, אולי, מאוחר מדי. "מהיום הראשון שלי במסכל", אומר מורמן, "הרגשתי מסכל נורא משום שהשתי שאין שום ערך למה שאני אומר. בחיל האוויר, לאחר כל השנים שלי שם, הקשיבו לי. התירו לי לטן שאמרתי. גם כשאמרתי דברים מקוריים ולא מסובלים". לקח לו זמן להבין שהמערכת היבשית

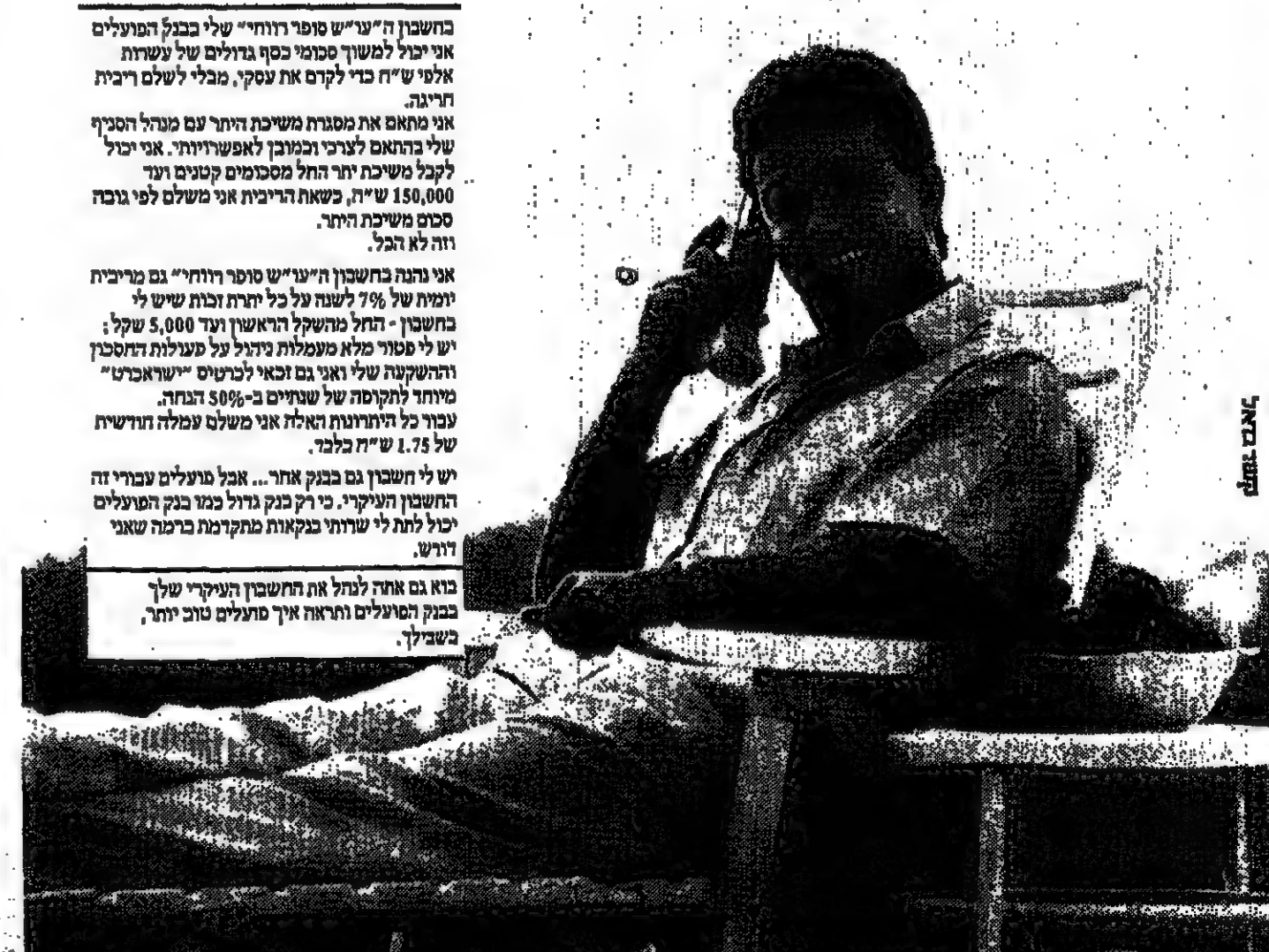
יורא מורמן, בן 52, נשוי ואב לשלושה, גורל בקיבוץ מעברות. הדיון היו מייסדי המסק, ופורמן וחבריו גרלו בצל מחנה העלמ"ח שסאורי הנבעה. לאחר שסיימו את כיתתם סרמי הניכון, הלכו גיורא מורמן וחברו הסוב אורח שרמי ול לקורט טייס. אחר נהרג מאוחר יותר בתאונת אימונים. "זו הייתה הורפנות טובה להשוות את רמת הלימודים של הניכון שלנו בקיבוץ, לרמת הלימודים של גימנסיה הצבאית ושל הריאלי. אנגלית הייתה הכעיה החירה שלנו. במתמטיקה ובפיסיקה היינו טובים כמו כלם". מורמן אומר שללכת לקורט טייס בעת היא זו הייתה העזה גדולה. משום שנחשב להרפתקה. בני הקיבוצים העדיפו את הנחמנים. מורמן חזל לסוס ב"סטיסייר" וב"מסמנג", במקו עידן הוכנה. עור רצמן היה מפקד הכסים בריסודיו. הם קלטו את הסילונים הראשונים, "המטאור", "הארגון" ו"המסמר". במבצעי סיני מורמן עוד היה סג"מ שבת. "אנחנו, הטייסים, ירענו על המלחמה שלושה ימים לפני שהתחילה. משום ראינו את בגוריון ושמענו פרס סטים מהבסים שלנו לצרפת. לשרים שלו סיפר בגוריון על המלחמה שלוש שעות לפני תחילתה. דברים כאלה התחילו כבר אז. היום שוכחים את זה". לאחר המלחמה הוקם בית הספר לטיסה. מורמן עבר להדרכה. ב"74' השתחרר ושכ לקיבוץ להקים את עני המסעים. - שלוש שנים החיים פעמר בין עצי המרי. "דעתי (המשך בעמוד 21)

האיש והאויב

פועלים בשבילי - זה חשבון עיקרי

לכי אני מקבל משיכת יתר עד 150,000 שקל בלי לשלם ריבית חריגה

בוא ותראה איך פועלים טוב יותר בנק הפועלים

בחשבון ה"נו"ש סופר רווחי" שלי בבנק הפועלים אני יכול למשוך סכומי כסף גדולים של עשרות אלפי ש"ח כדי לקדם את עסקי, מבלי לשלם ריבית חריגה.

אני מתאם את מסגרת משיכת היתר עם מנחל הסכף שלי בהתאם לצרכי ובמקביל לאפשרויותי. אני יכול לקבל משיכת יתר החל מסכומים קטנים ועד 150,000 ש"ח, כשאת הריבית אני משלם לפי גובה סכום משיכת היתר.

אני נהנה בחשבון ה"נו"ש סופר רווחי" גם מריבית יומית של 7% לשנה על כל יתרת זכות שיש לי בחשבון - החל מהשקל הראשון ועד 5,000 שקל; יש לי פטור מלא מעמלות ניהול על פעולות החשבון וההשקעה שלי ואני גם זכאי ל"כרטיס ישראכרט" מיוחד לתקופה של שנתיים ב-50% הנחה. עובדי כל התורמות האלה אני משלם עמלה חודשית של 1.75 ש"ח בלבד.

יש לי חשבון גם בבנק אחר... אבל פועלים עבירתי זה החשבון העיקרי. כי רק בנק גדול כנק הפועלים יכול לתת לי שירותי בנקאות מתקדמת כרמה שאני דורש.

בוא גם אתה לנהל את חשבון העיקרי שלך בבנק הפועלים ותראה איך פועלים טוב יותר, משהלך.

נחיתת אונס

גירא מורמן, קצין מילואים, בעת מיוסד, כשהיה מפקד בית הספר לטיס: "בחיל האוויר, לאור כל השנים שלי שם, הקשיבו לי, התייעסו למחשבותי, וגם כשאמרתי דברים מקוריים ולא מקובלים".

אני יודע לקצא מפות, ואני מודה שאח המפה הוא לא קראתי.

חצי שנה לפני שהמלחמה התחילה ערכו בצבא תרגיל גדול. אחרי התרגיל, היה ריון חופשי בבו"ר. אף אחד לא קם לדבר. רופל הקים אותנו אחר. אני אמרתי או שיש איוו אשליה שברך צבאית אפסר להשיג מטרות שהפתרון שלהן הוא פוליטי. גם לבני לבנו וגם לבני ארגוני הסיוע. אמרתי שכל העסק הזה לא כדאי. לרוביו, הוא לא היה היחיד שאמר את הדברים האלה באותו מעמד. אמר אותם גם אורי שניא, שהיה או ראש מחלקת מבצעים וניהל את התרגיל. "אבל לכולנו היה ברור או שאם יתחילו סוב הפגזות בצפון, ייכנסו על הקרקע בתוך לבנו".

דעת מורמן, העיתוי של תחילה המלחמה היה גרוע. "היה לי או יכוח עם משהדחצי. אני אמרתי שבמבצע של שקט מחלל זו חזרה שטות לתועיל מלחמה. הוא אמר שאי אפשר לדעת אם זהו זמן יתר מתאים מזה". בינו הראשון של המלחמה הדיע שרון, שר הבטחון, על התפקידים שהחיל האוויר ימלא במלחמה. הוא אמר שאחר מהם יהיה לנגוע בממנות המליטים ליר כיירות, והתכבא במלים כלירך אומות על מה שצריך לעשות להם, שאני לא מסוגל לחזר על זה. הרגשתי שמישהו צריך לזכר אותם. שאם הדברים האלה יתקבלו בחיל האוויר כהוראת, זה יהיה גורא. ירצתי עם אנשים בחיל. גם לא התייחסו ברצינות לרברים האלה. האולי זו אחת הבעיות, שבמסגרתן הם אנשים לא תתייחסו ברצינות לביטויים הקצוניים שלו. לקח זמן עד שאנשים הבינו את גדל חזרה וחי.

לרברי מורמן מעולם לא חרב בצבא על מלחמה מוגבלת לארבעים קילומטרים. "על האפשרות של כיבוש ביירות דובר מהחללה זו לא אומר שזה קיבל את אישור הממשלה, אבל דובר על האפשרות הזאת. גם על התחלפות עם הנגזרים. היו השקפות עולם והערות מדיעין שונות בקשר לתגובה על האדום. את אחת הנקודות של הגורד הסודי לכינון זית, דארו בתמונות של המולים ומסוס ועוד ללא שייס. היינו צריכים לפרש עם כוונות לעיסות, ולארגן מי יצטרף אותם. אחרי כזה דבר כבר אי אפשר היה להמשיך ולשחק. כן והחלם שהנגזשות עם האדום היא בלתי נמנעת".

השאלה המרכזית, לרברי מורמן, הייתה רק מתי חיי. "חיל האוויר לחץ שיהיו לו לבצע את המשימות הראשונות. היה לו חשבון ארוך עם מערך השילוח המורי. והתחללה הייתה מהממה. או בעצם נגמרה המלחמה עם האדום. כל השאר היה שולי לגמרי. התקד הראשונה של הדרג הנבאי הבכיר עם אריק (המשד בעמוד הבא)

התחילו סדרות של ניתוחים. מי שהיה מוכתר מרבית חייו ל"סטיס", נאלץ להפסיק לטוס. הוא לא השלים עם גורלו. טרבר "הקצתי אותו על המלחמה שעשה על זכותו לסוס. הוא לא היה מוכן לוותר, ופשוט לחץ על הדוממים שלא יקלטו אותו. והי' תמיר היה לחום אמיתי". בחיל האוויר אומרים ש"זה היה פשוט טרגי לראות את האדם, שכל חייו היו מיטה, כשהוא הלך ומאבד את ראייתו. יש אומרים שזה היה המכשול שעיצב את קידומו לגמרה. אחרים אומרים שממילא לא היה זוכה בתפקיד מפקד החיל, מפני שהוא אדם שטס למעמים למרחקים ארוכים מדי.

כ"ז, בשבועון הבין שלא יוכל לטוס יותר, הקים מורמן את המכללה לבטחון לאומי עם מנהל מרד, רב שיאון, ואב אלמנו, דרכ מירון ואחרים. שנתיים אחר כך חשע במכללה רן פטר, שהיה מועמד להוות ראש לתק אורד - כהנא מט 2 בחיל - והציע פורומן ללכת על התפקיד מפני שהוא כבר לא מועמד. "שעה אחרי זה התקשר דוד עברי, מפקד החיל, והציע לי את התפקיד. כעבור יומיים נכנסתי לבית החולים לחדש וחצי, לסדרה של ניתוחים בעיניים".

פורמן חשב שהתפקיד הזה הוא גורא את השירות בצבא. "ידעתי שעם מצב העיניים שלי זה יהיה לא נכון ולא הוגן להתמודד על התפקיד של מפקד חיל האוויר. רציתי במפקד. כמח שרציתי. כל אחד רצה. אחת נמצא על התן כלירך קיבד למה שהיית לו כל היום. מי ששיכנע אותי להיכנס בכל זאת למפקד היה דוד עברי. הוא אמר לי לא לוותר. אפילו שמצב הראייה שלי היה כלירך גרוע. כששיים את התפקיד נפל מסקום ובמשך שמונה חודשים רחוק עגלות עמוסות מגשים בחור האוכל בקיבוץ. ביטאר '82 נקרא מתפשטו למשכלל בעונו של ראש א"מ, משה לוי. "בתפקיד הזה, אמר מורמן, אחת משותףי בכל דבר, רואה ושומע, לא תמיד מרבה. זה נתן נקודת תצפית מנטסטית לשטות את המלחמה בלבנו, וגם להיות ממוסכל.

"מלחמה מאוד לא מוצלחת", הוא מוסיף מיר, "אני לא חשב שיש חיים רבים שושבים אחרת, גם אם במיד ליכס נוה לט לא לרבר על זה. אפילו שרון עצמו אמר בזמן המלחמה בדיון בנקודת שמגיל 14

"לדרג הפוליטי אין כלים לקבל החלטות וכוונות ולא עובדות מטה מסודרת בנושא כשהוא. אני בעד הפרדה בין ציבורות המיקוד והדיווח".

הוא להליהאוויר. והיה שיד גם לשם כל החיים. הילכים על הגבול שבין הקיבוץ לטיס. ואז היה לו גורל מאוד על סייסיקרב להמשיך לשירות, אחת הווייכות להבדים וגם לעצמנו. עוד ריצמן ז' טקס החיל. פעמיים בא לאסיפת החברים וטן לשבוע אותם לשוחד את מורמן לסובת למוח. אלו היו אסיפות מעוררות שמעבדות לא צא אותן. גירא מורמן חזר ל"מפורמיסט" ונפגש את משיטות המיראד" וראשונות. ב"ב'65 לא התקד על טייסת "אורגאן". במלחמת ששת יום שם גם ב"מיראד" רלמי עוד יש ארבע תקיפות ל"שוח העופה כבר בינו הראשון למלחמה". "לשוח העופה כבר טס גם ב"סיקור". כעבור זמן קיבל את המיקוד על בית הספר לטיס.

הייתה תקופת הפריחה של חיל האוויר. השובים גם הלכו או לטיס. חלק גדול מהם מתוירים את מות של חיל האוויר של היום, אומר פורמן לא מזה. אחד ממגדיריכם ששרתו תחתיו אומר ש"הייתה אל פורמן כמו לעוף מזה. תמיר היה תמיד נתן את התוצאה שלא מבינים אותה. שהוא לא אחרא. מצד שני, הוא אהב מאוד אנשים ורצה להם אחר. הוא חי בעין חברה שקשה מאוד להיות אה. מי שלא בדיקו כדור המריכו, המעטטיטיוס היום, מוטמן מיר. וכשהוא ממומן, אי אפשר היה את העויות האלה. כדאים יכול להיות שלושם מיר, ותועות שקיבל כחמש שנים הראשונות של שומד תלחה אחר.

ישו אור חזר שפורמן אהב את דוד וזה של חיל האוויר שהייתה מעם. את ריקודי החדות למשל. "הייתה לו תולצה אדומה, שלבש תמיר כשרצה להיות אחד מהבדרה. אבל היעשע לא היה אחר מהבדרה. קצת מרחק, קצת אהא, תאיל (מילי) טרבר, סגנו של פורמן המהמר לטיס, חזרי אדם לא שיעורו. בעל חנות ומקור. ברמה שהוא מתגלה, כי לא יכבוז את העין על מי שלא מסוגל לקדם את המהפכה שלו. זה ביקורת לבני המורדות שלו. אבל זו נבעה מרעיונות, מרס ומנהל.

ממלחמת יומהיפודים זה פורמן מפקד מחלקת עוצעים של חיל האוויר. "מלחמה עם הרבה מיליוני דברים ותיקתק במערים, דברים קונספציות מדיניות, הוא אומר, "דגם חרק מביני היה של מותחן ומשלים שולק מנהלים על מצפוננו. והייתי חיה כל מי שפגל, כי הייתי מפקד בחיטה לטיסות. זה מונח את זה שנים אחר כך".

ה'על

היום כולם בעו"ש אחד.

יורא אשוראי בכל עו"ש
מנהל - תחנה 60 מחוזי אשוראי ניוזליס, מנהלים מועדונים, עד 5,000 ש"ח ובעתיד עד 2,000 ש"ח עד כה, בחשבונות של מנהלים ששכורות ובחשבונות פרטיים של עצמאיים, בעלי מקצועות חופשיים ובעלי עסקים האשוראי יגנו כנגד בחינות, ימחקו כל נכס.

מרוויחים מיד
בדילוגיות מהתנאים המיוחדים הכנס למסוף הקרוב של בנק דיסקונט ובנק להטורף לרש"י. תמורת כל תשלומי הל"ה יחוייב חשבון, אחד לרבעון, בעטלה חודשית בסך 1 ש"ח בלבד.

לפרטיים וגם לעסקים
למכירת עו"ש 1 החלשנות יכולים להצטרף לא רק פרטיים - אלא גם כל חלקות העסקיים. זהו יתרון חשוב, שמצא רק בבנק דיסקונט.

עומת על כל סכום
ש"ח חדשה של בנק דיסקונט שנתנה, על כל יתרה יומית בחשבון, חזרה לבעלים על כל יתרה אחת - 1 ש"ח מסך כלשהו. עו"ש 1 מסך מדוי ניהול על כל חשבונות בחשבות, פקודות, חשבות חסכו, קופות נגל, יתרות עד ופקודונות מטר.

תנאי התוכנית פתוחים לשני י"ד הנכנס, בכל עת

בנק דיסקונט

יוגב קרוב אליך

מורמן וידי חותיק: "ידעתי שיש מצב הענינים שלי זה יהיה לא נכון ולא חזק להתמודד על התפקיד של מפקד חיל האוויר".

לו במורמן שהוא נושא באחריות. אני זוכר שבאותו ריון שבו הם ריכזו, הוא ניסה לשנות את הנשוא. הוא פנה אל סליק בענינים אחרים כדי לצאת מהחל. סברה ושתילה היו, לדברי מורמן, מכה מוראית אינמה. "ישננו עזות על שעות וריכזנו על זה, לא הבנו איד זה יכול היה לקרות. כולם הלכו עם הראש בארמה, עומס ירון קיבל את שוק חייו. משום היה רומנות על האיש. אז מה עושים אחרי דבר כזה מתפרסם יוצאים במחאה נגד מין אריק שרון הבטיח או לקצינים שהוא לא יתן לפגוע בהם. שהוא ילך ראשון, ובשיבת הממשלה, כשאמר לו ללכת, הוא אמר שגם הקצינים יקחו חלק בעונש. ברוק אותם קצינים להם הבטיח שלא יתן לגעת בהם".

היערים של המלחמה לא חושנו, אמר מורמן. היערים הצבאיים לא חושנו. היו יערים שנקטו בעזרת גוסטא אחרי שבועות אחרים. אבל פקודות כבא מעוגנת במכתב ובסוף, ולוח הצבא לא הגיע. לוח-תענושה לדיאק לא הגיעו כולם שקבעו, גם לא לכביש בירוד-דמשק. ולבן החר לא הגיעו מעולם. והכנייה היא, לדעת מורמן, "שהצבא החלם למלחמה גוסטא נוסח חם הכפרים, והוא נקלע למלחמה שהיה צריך לעשות אותה אחת לחלוטין, וכולנו שוחטים למחול. כל המערכת שהתנה את הצבא היבשתי, כי חיל האוויר, לדברי, עשה מעבר למה שאפשר היה לפנות ממנו.

רין לברוק, מסכם מורמן, את מערכת הקשרים וקבלת ההחלטות בדרג הפוליטי והצבאי. "לדוג הפוליטי אין כלים לקבל החלטות נכונות. אין לו עובדות מה מסודות בנושאי במחנה. אני בעד הפרדה בין ציגורות פיסוד לבין ציגורות ריחוק. הדרג המדיני חייב להיות מחוץ למערכת. ריחוק של עובדים דרך שר הבטחון והרמטכ"ל לממשלה צריכה להיות אפשרות לקבל יעוץ מחייע ישרים, ושיהיו ממונים בלתי תלויים שיכולו לעזור לממשלה בקבלת ההחלטות המערכת ממסורת שחייבה לקחים כשצריך. רק אז תוכל הממשלה להחליט בצורה אובייקטיבית יותר. אז היא גם תהיה מועצה לבטחון לאומי. וגם ההכרעות שלה בענייני הקצין תהיינה אמנותיות יותר.

אבל מה שמרואי עכשיו את מורמן זה תהליכים אחרים שמתחששים במערכת. מה שהוא קורא "מיסטיפיקציה של שורה הקרב העתידית", שכתוצאה ממנה "המסכ"ל גורם לעיוותים בתוך עצמו ומשחק משחקים עם כל המערכת הממשלתית בוויכוח לאינני עם פרויקט הליכ"א". וגורא מורמן היה בעבר מתנגדיו הגדולים של הליכ"א. הוא חשב שמיניתי ישראל אסור להתעסק ביצור מוטעים מורמן: "ההחלטות על הליכ"א היו כולן בדרג הממשלתית. הן נעשו אחרי כל השלבים שצריך, ואחרי כל האזהרות שהיו, על האורד בהחלטת מעט גירול בדוצאות. ואפשר היה לראות לאן זה הולך ולהפסיק את הפרויקט. גם לפני שנה. זה היה חוסר אחריות מצד כל אלה שחשבו שגם מנימוקים לא ענייניים. אבל היום, משקול כלכלי שחור, חייבים להמשיך בייצוא ממוש שחיים, לקנות מאה מטוסי אף, 16 או לייצא מאה מטוסי אחרים והוצאה הראשונה העצומה שבה נעשה, זה אותו המחר. מה עד שלדעתי נצטרך 150 מטוסי 'ליכ"א' עד סוף שנת 90. דווקא בעשיו, כל אלה שהתנגדו לו היו צריכים לשנות דעות".

ותראו (מל"ל) גירא מורמן, מוחץ לשורה הקרב העתידית, הוא נאלץ לתחליף את המטה הכללי בייצור מוח לילדים. "לא", הוא אמר, "אני לא מתנגדע היום לחיל האוויר". הוא המשיך להתנגדע עם ירוד כושר הראייה שלו, כשקורק ככה הוא מברר, אבל מורמן נשמע וברא כמי שעקר מידיו את המס"ק של מסוס הקרב, ודחפו במקומו כקובק מציצה לחינוכות.

סימה קדמון

מורמן: "הקצונה הבכירה הסתכלה על כל המלחמה כעל דרמטה, לנסות בזאתה אף אחד לא חזה או להם יתפתחו הרברים. קציני המסכ"ל ומפקדי הסאגנות לא ראו שלוש שנים קדימה, הם התייחסו לזה כאל אפיוורה שתחלוף. ואחרי זה ממשכים החיים ומקבלים תפקידים חדשים, גם אני הייתי בעמדת המאגנה לתפקיד הבא שלי. אולי הייתי צריך להחליט שאני שובר את הכלים, יוצא מהמשחק ולא נשאר יותר בצבא. לקח שבועיים כדי להבין שהמלחמה הזאת זה לא מה שחשבנו. וצריך גם לזכור שהכניסה ללבנון הייתה כעצבנות מלא. ללא חילוקי דעות, אני למדתי במשך החיים להביא את רעתי עד לשלב הביצוע, לעשות את מה שצריך ואחר כך להתלבט שוב".

כשנצטרך לבידוח, העם היה כבר חצוי. כבר לא היה קונצנזוס. גם לא היה יותר, לדעת מורמן, כשאמר ששירים לא חרונה ביד הדודק של "על המסכ"ל, הוא כותב: "הקונצנזוס האומי איננו יותר ואולי גם היה רק חלום. אז בבין זאת נמסיק לחפשו נזל לבנות את החלום הציני מחר. מאותו זמן שבו הבינו דברים ש'מלחמת אירביריה' הן תופעה של תחושה הקצר, ושבתוח של שנים כל המלחמות הן משתגש של 'יש ביריה' - כשות הבין, מת הקונצנזוס האומי ולא יחזור במלחמות אפשריות בעתיד".

דומן "כשחינו סביב ביירות ידענו, שלמרות שהעם חצוי שרון מתכוון לגמור את המלחמה. רמל מאור נדע מהו. גם בגלל ההתנגדות בתוך צה"ל וגם בגלל השראומה של לחימה בתוך שטח בגין, שנאראה מירשלים ומרעיו טואי. הוא גם לא הבין את התכלית של כל העסק. היו קצינים שהלכו על 'לכל או לא כלום', או שתמא את הזמן והמאמץ והתכשיר את ביירות, או שתעזוב אותה לגמרי. אני חשכתי שצריך למצוא פשרה שתשכיע את הצדדים. חשכתי שצריך לנסות להגביר את הלחץ על ביירות, לנסות מנהל בעקבות הרכים הערכתי שאורי פעמיים כאלה זה יגמור את העסק. שבתוך ביירות ידעו פשרה. העיונות אלה היו עם לא מעט חזלבות. חשכתי שצריך לקחת את שרה ותרשומה. דרש ימים יותר מאותו רמל הגיע לאותה מסקנה שאני העליתי כששרה".

היו קצינים, לדברי מורמן, שהיו חריפים מאוד. שאורי המלחמה אמרן לאריק דברים קשים ביותר. אנשים כמו דב תמרי, או רין עדן ודוב. "אחרי סברה ושחילה הם אמרו לשרון דברים נוראים. הם גם אמרו חיו קצינים, לדברי מורמן, שהיו חריפים מאוד. שאורי המלחמה אמרן לאריק דברים קשים ביותר. אנשים כמו דב תמרי, או רין עדן ודוב. "אחרי סברה ושחילה הם אמרו לשרון דברים נוראים. הם גם אמרו

"אפשר היה לראות לאן הולך ה'ליכ"א' ולהפסיק אותו גם לפני שנה. זה שלא עשו כן היה חוסר אחריות. אבל היום חייבים להמשיך בייצורו משיקול כלכלי טהור".

רומשך מהעמוד הקודם)
שרון, הוא זוכר, התחיל כששר הבטחון האשים את הקצונה הבכירה שהם מתקשרים לממשלה וטוענים שהמלחמה מתפשטת מעבר לארבעים קילומטרים. הוא חשב שהמקור של זה במיקור. "אלא שאיש ברג'ים הצבאיים לא התייחס לארבעים קילומטר", קובע מורמן, "אנחנו אפילו לא ידענו על זה. האלמנים לא ידעו על מה הוא מברר. אפילו עם בגין, כשביקר במיקור הצפון, אף אחד לא ריבר על ארבעים קילומטר. אחרי הדמטה הו לאלופים, התחיל המשבר בין שרון לבין הצבא".

לדברי מורמן, נכונה טענתו של שרון שאת ההוראות לצבא העביר דרך הרמטכ"ל. "אפילו אם שרון היה מבנה לדבר ישר עם האלופים, הם לא היו שומעים לו. בהמשך היה נתק מוחלט ביניהם". לדברי מורמן האמון שהצבא רחש לרמל, התייחס בין שרון לבנא, הם שיצרו מתח בין שרון לרמל. "רמל התקבל באהדה בכל מקום. אריק שרון בריחוק ובחשדנות. בכלל, רמל הוא כנראה מתוח, עם תפיסת עולם רמוקסית, שהציבור פשוט לא מבין בגלל קשיים בסיסיים ביכולת הדמעה שלו. הבעיה של שרון, לעומת זאת, היא אחרת. מורמן חושב שהציבור המצויר של שרון היו מפורזת לו היה נפטר מאורי דן. "אורי דן היה מחטט את שרון, הוא פשוט בנוי עם ראש עקב. מציאות המועברת דרך עובדות חלקיות לא יכולה להיות מדויקת. והוא גרר את שרון כל המלחמה לדברים כאלה".

ר' ערב, במהלך המלחמה, היה שר הבטחון מקיים במיקור הערכה מצב. הקצינים היו מסכמים את היום, מעלים הצעות מה צריך לעשות. "כסוף היום, היה שרון מסכם את הדברים בלי כל קשר למה שבאמר קודם, בלי התייחסות להערכת המצב של הקצינים. משה לוי אמר לי לא פעם 'זה היה הנאם שלו בכנסת למחר'. הפער בין מה שאנשים אמרו לבין הסיכום שלו היה מורדים לפעמים. ואני יכול להבין על סמך זה, איזה דברים אמר שם, בממשלה". הסיבה להתנגדותו של שרון, לדעת מורמן, היא שהוא פשוט קבע מראש מה הוא רוצה להשיג במלחמה. גם הדברים שהוא הגיב במשך המלחמה, היו עם מבט קדימה כל הזמן. אין לי ספק שכלכלת-חילה הכוונה שלו הייתה להגיע לכביש ביירות-דמשק, למיפגש עם הסורים, להתחברות עם הנוצרים - אם התנאים יאשרו".

מורמן גם נלוח לשר הבטחון שביקר אצל יחידת נח"ל על הק. הוא זוכר ששרון דיבר או על העתונות שיוצרת אופוזיציה ומרעילה את הצבור. "ירוב האופוזיציה", אמר מורמן, "נבעה מהשטח ולא מהתענות. שרון צודק שהוא אמר שהאופוזיציה חשבה שהוא מפסידה משהו אם היא לא בהגלה של המלחמה. כשראשי האופוזיציה הוזמנו אל בגין ביום הראשון של המלחמה, היה שם גם ויקטור שמ"טרכ. הוא היה היחיד שאמר שזו לא הצגה של ארבעים קילומטר, ושחובתנו להתנגד לתוכנית. מחיים הראשון הוא התנגד התנגדות טוטאלית. היחיד. לא היה שם יוסי שריר ולא אחרים. והיו שם גם רמטכ"לים לשעבר. לא הליכו אותם שולל. הם רצו להיות מלכים שולל. והי המטה היחיד להם מול העניינים".

אין לשרמן טענות כלפי מי שהכניס אותו ללבנון, "כי זה נובע מהשקפת עולם. שונה אולי משלי, אבל בכל זאת השקפת עולם. הטענות שלי הן נגד מי שהשאיר אותנו בלבנון שלוש שנים יצחק שמיר, מישה ארנב, ומשה לוי. ארנב היה קטן על התפקיד של שר בטחון, והיה לו רמטכ"ל שלא יכול היה להיות דברים, ובשארנו שלוש שנים, ולא קראנו את המפה, ולא למדנו דבר. זו הייתה התקשרות הודיעה ביותר שיכלה לקרות להרכב הקודם של בגין, שרון ורמל. שני תרככים הגידועים שהיו יכולים להיות לנו, ולכן הגענו לאן שהגענו".

איש היחם כולכם, אני שואלת את מורמן, למה לא צעקתם?

אתך בכל הדרכים-שלריר

שגריר

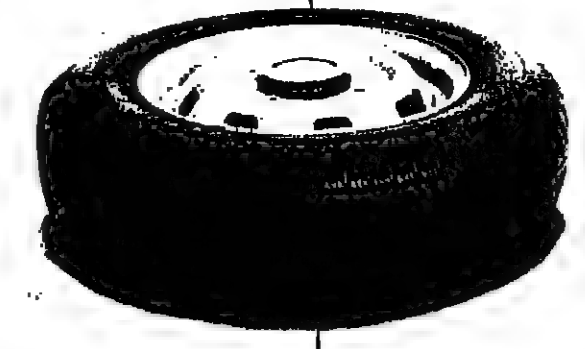
חברת שירותי דרך הגדולה בישראל.
צי הרכב הגדול ביותר.
מספר חמושים הגדול ביותר.
חברה חזקה ואמינה.
15 שנה על הכביש.
חברה יעילה מהירה ומתקדמת.
מערכות למוחשבות.
מכשירי-קשר.
שירות 24 שעות ביממה.
סניפים בכל הארץ.
שגריר - שנקראו פעם מגור
היום שם נרדף לשירותי דרך.

שירותי עזר

פתיחת דלת חמונית במקרה
של אובדן מפתחות או נעילתם
בדרך המוכנית.
אספקת דלק במקרה של
עזירת הרכב ללא דלק.
החלפת נגלל לנהג.
שירות "אל דאגה" להעברת
הדרכה לאנשים המזכים לך.
סיוע באחזור רכב טוב.
כל מגוי ונאי לנהוג ב:
"הרץ"
השכרת רכב.
"הרפוקא"
השכרת רכב.
"המאגני" יהוד - חלפים לרכב.
"קאופמן"
מועילים לרכב.
"דסקור"
מוגנים לרכב.
הנחה על התקנה.
"מ.ש.ב."
אביזרים לרכב.

ביטוח צד רביעי

שירותי דרך וגרירה

חינוכי דרך והתנעות בכל מקום.
מירה מכל מקום לכל מקום.
מירה לאור חלונות.
הובלה ונשיאת מכוניות למרחקים.
על כלי רכב מיוחדים.
חילוץ מכוניות.

שלריר - שירותי דרך

יהונתן גפן

אחרי עשרים שנה, מוחים זקנים, בחום הנורא הזה

שלך נהיית קטנה מיום ליום. זה כבר לא הדך הדור, זה
הסמרטוט השחור. הסמרטוט הקשור על "גיגה" ואתה
עיוור בארץ, לא רואה את החזקות, כולל את יונתן
או צהוב את שיתבו על הזמן חסר הצבע שאינו
מפא את הפצע אלא ממאיר את הנזק. אבל זה
עושים
את התחת נכסים.

אנחנו כבר בני ארבעים, וכל כך חם, לא עוד
נצא בדי עור ניכנס מה עוד נצא לנו להגיד?
"תני אתה" אומר גדי ארליך.
"תני אתה" אני אומר, "דיבורים לא יעילו.
צריך לעשות משהו."
"כן, אבל מה?"
"אולי להתנהל בתוך התנהלות."
"ואת פאדורה?"
"לשרוף את תעודות הזהות שלנו."
"אין לנו תעודות זהות?"
"לעזוב את הארץ?"
"לא?"
וכן הלאה.

לבסוף אנחנו קובעים, אצלי אי אצלו, ביום
הנורא הזה שותים סתים שלוש בירות. העלים
וזכרונות פתאם נעשים ונועים. כלום כיום לכיבוש
אנחנו צעירים ונאים, ארובי שערות וסמטיות.
נפגשים בהפגנות עם התנוקות שלנו, עוללים בני
שנה ושנתיים. שש שנים לכיבוש: אנחנו בחברים כיו
שלום, וביום כיפור בורר אחד אנו נמללים למלחמה
נוראה, ממנה מוחזק רבים לא חוזרים. עשר שנים
לכיבוש: אנחנו כבר בסביבות הסלושים. הפילוסוף
סאטור כתב שהוא גיל התנונה, אבל הוא לא ראה
אחוזנו לפני שהוא כתב את זה. עובדים עם כלבים
נורלים. טרים כאיש את, והכיבוש נצרך כי הכיבוש
לא מתרשם משירים ומפוסטרים ברוח כנות הכבעים.
מתרגמים את גזל לנן לעברית:
"גולדה ונאצא, חנו צאנא לשלום"
באנגלית זה יותר טוב.
חמש עשרה שנה, עדיין שותים כיבוש, ופתאום
עוד מלחמה, הכי לא ברורה ככולה
החזירו את החיילים הביתה
החיילים הולכים ככה מטר אחורה ועוסקים
בשיטור, ער למלחמה הבאה משחחררים ונכדירים.

עשרים שנה לכיבוש. חום כזה לא היה כבר
שלושים שנה לא זמן, כמו שלך נורא, נורא לת זכה
נשאר לגדי ארליך ולי לעשות, אחרי ארנו בירות, כול
ערימת המזח הזהות, למחיקת הכושה
משהו דראסטי שערין לא עשינו.
אולי לכבוש מלפוננים, לציון עשרים שנה
לכיבוש.
עם מי מלה, חומץ, מלח וסוכר.
והריבה הריבה סמי.

גדי ארליך (שם בדוי, השם האמיתי שמור
במחזת) הוא איש יקר, ובאמת אכפת לו מה קורה
ידו עלינו על הדבה בריקדות, ויחד ירדנו, אם לא
נמלנו לצד שני, ושום דבר מיוחד לא השתנה, שום
מתפלח לא פוצה, אבל צברנו לנו שעות-מחאה יקרות
אחוזנו אנחנו שומרים בקפמפת עין כבדה, ביהר עם כל
הדברים והיקרים שיש לנו בבית. ביגעים של זה או
רצון טוב, אנחנו פותחים את הקופסה הזאת כדי
דעוזה, ומראים לילד:
"זהה, כאן אבא עמד וצעק תחזירו את החיילים
הביתה!"
"זהם חור, אבא?"
"לא."

משהו לשנה זה נהיה קשה יותר, אתה מלמד את
עצמך להתנתק מהחם הכיבוש, מהריעות הנוראות
בעתונות על שני בני מיעוטים שהצטוו לאתק לקצב
הממנה, ודברים כאלה, שעושים משמר הגבול והארץ

הצלול האדום הזה בשוך כל יוני, ואחר כך
במשך רוב אוגוסט:
"נפד"
"מרב".
"תני".
"תני".
"תני ארליך, אתה בשח וזכר אותי מיש גבול",
שלום עכשיו, "לובה לשלסוך, ככה המריטה, מכה,
פחלה".
"שילחה".
"התפנה בבידחת".
"אתה אהלך גדי, כיו".
"עשים שנה לכיבוש".
"לדך מזה".
"דך לפני שנה היה תשע עשרה שנה לכיבוש...".
"אין שהמן עובד".
"ביד לעשות משהו".
"תני".

וכן, כל שנה, בחם הנורא הזה המזח והעלים
הנצחית כמותיתם, מרברים על לעשות משהו, לא
שום מה. דקה רומיה לוכד הכיבוש, וקשה לעמוד
השפד לא זה, מצד הדורש - איידעביש, ליהוד
שאמין יש את התורבו ולט יש את הכיבוש הזה שלנו,
ש - יותר נכון - שלום. השר הזה שאינו מרשה
דערה הזאת שאין לאן להליך אהנה.

זה הרשע שברכב כתב עליו שהוא גופל כמו
נפד, ומי לא ישמח למעט נשם בחם הכלח-נמכל
הם העגלת לכיבוש, למרנו לדחא במרינה הקטנה
לובין שיש עוד מרינה, מלשחבאח או לדינראח,
מין לנו דמס איהנה, דמבבאנה יותר קרובה לליבונו.
את מי זה מעניין, הצעקה והצוקה של כמה מאות
מחם משייחים, בתאריך מסמים, שנה אחד שנה איד
אשר לעוד עם שלם שהשלסוך על עם אחד עשה
אחו דמס, אילם ודחוז אמה של מנדים - ון לום
משראש הדישני, ועצב אתם בשקם, הם לך בקיץ
קו לך מרייט, ואם יש משהו אחד בכוח זה שבוודי
ההי. קר או נרד ושתוק.

המדי עלה, והמדי יד, השקל יד.
עם משפחות מעוטות יכולות, כעת מסוגלות
לחשוב לעצמן מיקרגל בתשלומים נזרים. והנשם
עון הדחוז.

אדרי אלפס שבת נידה, מקומם סכרי לכות.
הגב את האמת, מה אתה חושב, ומאניק הזה
זה ומאניק או לא ומאניק אוף אחד לא רוצה
לשקע אתה יותר, ארליך.
נמאסו כדעג, גדי.
אנחנו, ונו, יי נמש.
על המים מחזים מדיקים.
"מן עוד אפשר לעשות", אני שואל את ארליך.
מדיש את הרע"ר ער לבחור כמעט.
"לא יורק השבתי על איהו ערב ממה בצחא".
"דיבת עם צין כשר לתאריכ".

הזיאת אלף

המינגוויי. בנין

ארנסט המינגוויי, הסופר האמריקני הנערץ ביותר של זמנו והמחוקק ביותר במאה העשרים, התאבד 16 יום לפני יום הולדתו ה-62. הוא חי בסערה מתמדת. אהב נשים, הלך מכוח עם גברים, השתתף במלחמות, חי על פני חלקים ניכרים מכדור הארץ והוליד שלושה בנים, אותם הותיר עם חוויות ומשקעים שהם סוחבים כמשא כבד - ומחוצ לצורתו. שיחות עם ג'ון, פטריק וגרגורי המינגוויי. ילדות בצל ענק. מאת פול הנדריקסון, ז'וזינגטון פוסט' תרגום ועיבוד: אורית הראל

הפאפא, אביו של ארנסט המינגוויי, בעתו של דוד מיו (באורח במסדר מיתון) ובעת שעת חסד נדירה בילדותו של הבן הצעיר גרגורי.

היתה מלים - הכלי החזק ביותר של האב. באחת והדומניות אמר לאביו שהצורה "הקו והים" היא "דלי" חולני של רפס סנטימנטלי מן הגורמים ביותר שנכספו מעולם מריצפתו המלוכלכת של בר". הוא גם אמר שהיה חובס בשמחה באביו בהורמות קרובות, שאביו טיים את הקיטור, שהוא אלכוהליסט מורק. וכל זה לא חטא בטרבה לאבא.

"היה בו המיר הצורך בן שיצטיין, שיגרום לו נחל", אמר גרגורי, "ואנחנו חשנו כזה דחף ארוך לעשות את כל הדברים האלה כדי שיאהב אותנו. אחי פטריק נסע לאפריקה, להיות צייד מקצועי. כך עשיתי גם אני תקופה מסוימת. אבל זו אינה דרך לאדם מבוגר לבלות את חייו. איני אושב שאבא רצה לפגוע בנו. הוא פשוט ניסה לעשות את-עבודתו. הוא עצמו היה שבר-כלי מנפגים."

תהיכורה הוא אולי מושג מפתח במערכת החיים המפוצלת שבין האב לבנו. "כל ילד מגיע לגיל מסוים בו הוא רוצה לרוח את אביו ולכבוש את אימו. אבל זה היה בלתי-אפשרי אם היית הבן של ארנסט המינגוויי. הוא היה גדול מדי. היו רגעים בהם היית ממש מבוהל ממנו, כי הוא היה בליכך הרבה יותר גדול ממך. ובמקום מסוים, והתחושה הזו לעולם אינה עוזבת אותך.

"כת הפאפא, רק תחשוב מה פירוש הדבר להיות אחד משלושה הבנים בכת האורורה הזו". דברי הבן הצעיר גרגורי, דומא, טראנסוסיט, סובל ממאניה-דפרסיה.

"הוצאתי מאות אלפי דולרים בניסיון להדלדל מלחמת טראנסוסיט. הכעיה משולשת ראשית היה לי אבא סופר-גברי, שידע עם זאת כל הזמן נאבק ברישיו החזק, וחשש מאוד לקיומו, בלי קשר לגנביות ודבה שאכן הייתה בו יותר מכל אחר. אחי נסכיבה שנית - בגיל ארבע הותולתי יום אחד לפתק בגרבי הניילון של אימי. בליכך חמים, או לפה זה מגיע לפשוטציות שה מגיע מי יודע? אלי י ש לכך קשר לתחושה שאבא אהב אותי פחות מאשר את אחי הבוגר פטריק. והדבר השלישי - המדרשת והגנבות ככלל לכל מה שקורה במיב.

וישנה התאווה של האב והקו הזה בחייו של הבן הוא בעצם התגשמות חלום הספר, של האב "פעם, כאשר מנסיגותיו לעזור לי, התורה אבא כאחוזי רצה לגשת אליה ולנשק לך, כי היה לה הזמן אדם על השפתים והוא רצה שהאדם יישר על שפתו שלו, כדי שידע פעם אחת מה התחושה שהאדם נותן, הוא לא זוכר את אביו כמרושע. הוא זוכר והתפרצות, טריק ודלות, ימים קלניים עם אימו, רובם כששתה יותר מדי. אימו, פאולין, אמרה פעם "כשהלך לו בכתיבה - הכל הלך טוב. ובקציה איתו היא השלך שלפני התחלה אז הוא ממש מחזיר."

האבא היתה הטיבה לניתוק ארוך בין האב לבן שראה בו הכי דבה מצטמו. 30 בספטמבר 1951 שילפנה פאולין, אז כבר גרושתו של המינגוויי, לארנסט ששהה בקבוצה והא סיחה על "מקרה הצעיר" והקשר בסמים בו היה מעורב גרגורי, או בן 19. ופטרי "ומקרה המצער" נשארו מעורבים במשך שנים, אלס נראה כי רובם בעם וראשונה בה נוסס גרגורי "על חם". בלבוש: אשה, בשירות: נשים, בבית: קילנוע כלוסאנגלס.

המינגוויי האב נהנה וכעס, והמשך השיחה והתפתח לירב טלפוני קלני בין הנחשים בו האיש ארנסט את פאולין בחינור קלוע שנתנה לבן, והא והמשך במסדה הבא.

27 ספטמבר 27

בעלי עקב ואיפרי נשי, ולבוא כך בין אנשים הרבה שנים וזה הוצר מהו שמו. בשנים האחרונות פרצו שפרקות. אירועים גרמני, היו חגיגות, מעצבים קרים ותקש במשטרה, שהובילו לשלילת רישיונו לעוסק ברפואה הכל תוער בתיקשורת, כמובן.

"כן, הייתי ומוכשר מכלול, ואבן ביותר, הייתי ממוגל לעשות בליכך דבה מרברים שאבא בליכך אהב, וזה אמר, עם רק מעט רחמים עצמיים. ולאחר הדבר מוסין, "הייתי רחל" - זה משהו כמבתי נסר - גם זה משהו."

"סילון דמוקים מתחלה", כתב פעם ארנסט המינגוויי לס. סקס פיגורלר, גרגורי הוא אחי הדיוק מכלול. כתב ממכתבי משנתו ה-30, בחקיקה של חובס פטריק, כתב אבא-ארנסט על בנו הקטן "גרגורי" והמיר דוד לשתות עם אבא. זה הבן של המינגוויי על-ידי גמל, בו ששבעה היינו אומה בתיאורתי נס"מ"ן) ודע לפשרה באש על אש גם כשתחש

ואת, כל אחד מהם הצליח איכשהו לשרוד, הישג לא קטן בפני עצמו. אבל כל אחד מהם גם יודע עי כמה היו חזקים עם אבא קסמים - בתקופות המנוחות. אבל בסוף, שהגיע בחרות מתאומית, הכל השתנה משהו השתנה, משהו שער היום לא גיל, לא פטריק ולא גרגורי יכולים להצביע עליו ברזק, ומה שממשיך לרחוק אותם, לדמוץ בגבי התחושה - היא הנטייה המשפחתית העזה להרס עצמי. אבא שלום עשה זאת סבא שלום עשה זאת. אותו הדברות עלמה ואה. את הדברים עשה זאת, התאבדות.

הבן הצעיר, גרגורי

רל גרגורי המינגוויי, בן 35, 1.75 מטר, רגילים שריריות וכוס קטנה, משקפיים ושן שבורה. רחוקא

בני הותיר עם חוויות ומשקעים שהם סוחבים כמשא כבד כל חייהם - ומחוצ לצורתם.

"אנצתי למשקנת שמשכ לי לא להתעסק ברובים יחור מדי, אמר הבן המבוגר, שבויר לחיות את רוב חייו בחרי הרוק שבמערב ארה"ב, עוסק בציד ובדיג. "הסתכלתי לשאטנות בנים ותחלתי שאיני רוצה בה, אין לי רצון להשתתף במירוץ, אמר הבן האמצעי, שבהר לבלות יותר מעשרים שנה כצייד באפריקה אחרי שטיים את לימודי בווארודר.

"כת הפאפא, רק תחשוב מה פירוש הדבר להיות אחד משלושה הבנים בכת האורורה הזו", אמר הבן הצעיר, שהוא דומא, טראנסוסיט (מתענג על לכישה בגדי נשים) וסובל ממאניה-דפרסיה.

כל אחי - והצלקות שלו, כל אחד מהם יודע שח קיימת, ולעיתים רק העדר להמשיך ולחיות איתו מא חיים בצל אבא הוא בסיון כמעט חלי אשפזי. וכל

קיד לפני 26 שנים, בשבע בבוקר, בעיירה קטנות שבאידהו, ירד האיש, חלוק ארום עטף סיגמה כחולת למשבת ביתו. על ארץ וחלון מצא את המסמך, כר מבין הרובים שותי שם למרתח, מוח את המסמך, כר מבין הרובים שותי שם את האחר שרצה, רובה ציד וריקני, נסל מארגז. התחושה מספר בדורים חור למעלה, הוא החז את הסלון, הגיע לחור הכניסה, סען את הריבנה בשני כדורים, השעין את הקת על ריצפת הלינגלאות, הניח אז ריקנו על קני המכתב וחבולו - ולחץ על הדק כשמרי המינגוויי הניעה בריצה למסמך, ראתה לנגד עיניה גושי עצם, שיער, שרירים וכמות אורית של דם מרחים על הקירות, והיצפה והתקשרה.

ארנסט המינגוויי, הסופר האמריקני הנערץ ביותר של זמנו והסופר המחזיק ביותר במאה ה-20 התאבד 16 יום לפני יום הולדתו ה-62. את שלושת

חדש מאמריקה

ג'יפ פופ

פופקורן תופח באריזה

שים על אש קטנה וענע בזריזות

3 דקות וג'יפ פופ תופח

מתח ומפוקרן חם וטרי מוכן להגשה

מנוגלת המפוקרן הנע אליו ג'יפ פופ אמריקה בישראל. ג'יפ פופ ארוז במחנה וזר-פעמית. רק לחם זה מוכן גרעיני תירס משובחים שנודלו במינוד להשגת הטעם המעלה המיוחד את ג'יפ פופ חוויה וכף לילדים ולהורים מעכשיו הכנת המפוקרן היא משחק ילדים. או-פופ והמפוקרן מוכן

או-פופ פופ
והפופקורן מוכן!

אבאירנסט על בנו הקטן
"גרגורי תמיד היה מוזר,
ויקוק שהתפרצץ, אדם לא
טוב שנהרס עליידי כסף,
כן שבשמה הייתי צופה
בתלייתו". גרגורי לאבין
על "חוקן וזהם": "דלי
חולני של רפשי
סנטימנטלי, מהגרושים
שנספגו מריצתו
המלוכלכת של בר".

הבן האמצעי מאת דיוויד גולדסון (למעלה),
אננסט חמיניו ואשתו השנייה מאולין
(למטה). אשתו הראשונה האדלי
(למטה). אשתו של הבן הבכור, ג'ק.

מסלולים, שיבן המרשי גבהים חוויות מסלול. "הוא
רצה לבנות את אביו, אומר ידיו מקשי מאן. גרגורי
השתתף במרתון - ולא זכה הוא אחר לשם העתיד
ומשפט - עוב בו ביום ולא חור יותר. הוא נצ בדרכים,
ישן במכונית, בחור מוטלים חלים במרתפים. חסות
לבוא לבית הוריו, רב עם אשתו ועם חתנים. הכל
סביבו ותמורת. "אף אחת מהשפיות שעליתי" אומר
גרגורי בשקט, "לא היו בתוכם חששות. כולן היו
ספירות ובחורות".

לפני 11 שנים מירסם גרגורי ספר על אביו
ועליו. "שאלה", קראים לספר. "שעלם לא התגברתי
על תחושת האחריות למותו של אבן, והסתרן גרם לי
לאיזות לבחוג בדרכים משוגות", פותח הבן את
סיפורו של אביו.

"אני מודה שחשתי חקלה עצומה כשהורדתי את
גופתו של אבן לקבר. באותו רגע הבנתי שהוא באמת
מת, שאיני יכול לאכזב אותו יותר, שאיני מסוגל עוד
למנוע בו". הוא מסיים אתהישיגה הוא מבנה את
כליל הרגשות שהוא חש כלפי אביו. "הפחד ביותר
הוא שאני עדיין מתגעגע אליו. המנוחה גול מאיתנו
את הריגה ונעניין הידושה מורד לאחר זמן, וכל
אחד מבני המינווי מקבל והקבע של 120 אלק וולר
בשנה, הוא גרם לי לאימקע לדמות את חיי, ואני
מתגעגע אליו".

הבן האמצעי, פטריק

שטיק המינווי, בן 59, הוא דיוויד מ'אייס
בורם. "חביבי, בעל חוש צדק, גנים בחגית, תיאר
אתו והסגור. דמות רחוקה היא גמור, גרימ, משעשע.

המכתבים

בכתבי המינווי, 948 עמודים, מודפסים
ציורלם מספר. את המכתבים חוציא לאור
ואחד מהקובצים שבדיוויד. סקריגור ידע, או
מיה, שלבני רוב הקוראים יש למכתבים קורם כל
עוד מציג. זקן, אולי, שכל ספר הוא במידת
מסוימת אוטוביוגרפיה של מחברו, אבל לגבי
המינווי זה נכון במיוחד, תבחיבת שלו ובעת
ממנו, ישירות. "הבחיבת", אומר מעב לסקוט
מינצדל, "חיא חוצאן ישירות של המתרחש".

דוארתי כשערת מחמדת, אחב נשים, חלק מכות
עם גברים, השתתף במלחמות, חי על פני חלקים
יכורים מכור הארץ ותוליד שלוש וילדים. לון
(המכתב במובן, או ג'ק), שטיק (המכתב עכברון).
וגרגורי הקטן (המכתב מיני).

מן המכתבים שלו עושה רושם שגרגורי היה
הילד המזרחי חביב עלי. בכל מקע אף עמודי
תספר יש רק מכתב אחד שנשלח אליו וגם הוא
חיה מיועד גם לאחי מרדק וכחוב בסגנון מברק.
כשגרגורי מוזכר, במכתבים לחברים ולבני
משמחה, הויחח קוריה משנה. גרגורי היה בחור
נחמד, מנומס וחובב בילויים. לבד מיכולתו
והסטרטגיות לא היה בו שום דבר שיכול היה
לחבב אותו על אדםס הדורל. משוה על והשו של
המינווי אליו אפשר ללמוד מכתב משפטים
שכתב למיליו מרטיבל במאי 56, אחרי גירושיו
של גרגורי. "באופן טבעי אני חייב לדאוג לו קצת.
קיצצתי את תדאנה חואת למיניום בשנים
האחרונות, אבל תהתייבות עדיין קיימת, לא
משנה למה הוא נמך".

תיאור מדויק יותר של איך ראה המינווי את
בנו אפשר למצוא במכתב שכתב לצילם סקריגור
ביולי 1950. "ג'יפ הוא אלוף (בספורט). משחק
בכל דבר, רוב על כל דבר וזכה בכל דבר, בכל
סוגי הדי, עם טובי הקלעים באיזה כבר כשחיה
בן תשע-עשר אחת עשרה חיה בומתם או יותר
מות. עכשיו תשנים התחילו לחזור אליו ואין שום
דבר שאפשר לעשות בעניין כרגע. כשהוא נוע
לניו יורק אני שולח אותו לחברים וגיג מאור
מומס, שולח פרחים למארחות שלו, ונעלם. אני
מניח שזה ירחיק קל יותר אם אוכז שום אני חיימ
ילד רע ביול, אבל הלואי שלא חיו הגירושין
(מאולין) ואובדן של שליטה ושל משמעת (לא
הטריטוריה שאני מודתי נגדם בצעירותי), רק
שומסע בקול".

המאבק הכספי בין גרגורי לאביו, אבן, לא תחל
בצוואה. בפברואר 1952, אחרי נישוק חירושים
בניחם, כתב אננסט המינווי לסקריגור מכתב
היעוס בענייני תמיסו שלו. לקראת סוף המכתב
חוא מוסיף משפט אחד, שחום, ללא הסבר
"בעל בקשתי את החקעבה בסך 100 דולר
בחודש לגרגורי המינווי תחל מחי-במרץ. אל
תשלם לו את תשלום של מרץ וגם לא שום
תשלומים נוספים".

(המשך מהעמוד הקודם)

בצורה המיחה בו שלא כל בעייתו של הבן הן האשמה
הכלברית. הצעקת והבחיבת המיניס במריקת טלפון
בתשע בלילה. כאתת לפנותיבוקר והבמלה סאולין
לביית החולים, סובלת מכאבי בטן עזים. התברר
שגרגורי דרם בבמלה והמוצק, כנראה בעקבות הספיה
תנשפית, גרם לעלייה פתאומית בלחץ הדם שלו,
להתפרצות בלי דם וצניה תלולה של לחץ הדם
שכלם יתר הביאו למותה על שולחן הניתוחים.

תורשים ספרים אחרייך ביקר גרגורי את אביו,
ובטימו של ביקור שתתגלה פותח או יותר על מי
מנחת ניסה להוכיח את טרטי והמקרה המצער חוא
לגבי. "זה לא היה בליכך טרא", אומר הבן לאבן. "לא"
שאל האבן, "זה חרי ורג את אימר". מאן לא ראה
גרגורי את אביו עד שנפחת ההמנה בארסת איידית.
עד 1983 עוד היה גרגורי רחוק מהמירה מלאה
בחיור כמרי במנוגנת. אנשים שם זוכרים אותו לטובה
עד היום. אבל כשקן, כלו שאמר האבן, הכל נדסק.
גרגורי וחלילם לבנו במרתון של בוסטון. לא רק
להשתתף - אלא גם לבנות. הוא תמאנן בריצה ולמ-

המבצע הכי מרי בשוק

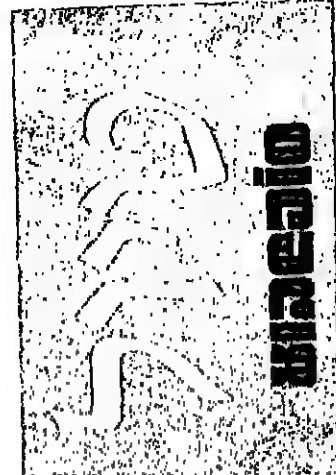
1.90 עכשיו רק 1.45 ש"ח

פת אורז,
המוצר הנחטף מן המדף,
עכשיו במבצע.
טריטורי, בשל האריזה
התלת-שכבתית,
פריך כמו שצריך
ומאוד טעים.
עם מלח או בלי מלח -
אך שתבחרו.
העיקר שתהנו.

תלמה

ועוד הצעה טריה -
נסו את פת אורז קלוי בטוסטר. טעים שגוען.
המבצע מתקיים עד 23.9.87 בכל המרכולים ובחנויות המזון המובחרות.

מאת נילי פרידלנדר
ציולומים: אורלי פלר
בשיתוף רשות
שמונות הטבע

33. לילה במערות הכחולות

1942, חצבו חיילי הצבא הבריטי בחצי-
הית הדר מיתוח באור 250 מטרים למע
בר סמילת הברול חיפה-ביירות. בכך
השלימו קו רכבת בינלאומי מאפריקה
דרך קהיר-סואץ-חיפה-ביירות-איסטנבול
ששבה מאז אביב 1948.

קו הגבול הבינלאומי עם לבנון שהיה
שקט מאוד עד לפי כעשר שנים, נחתך
באן, חמש חמישה ק"מ מדרום על הרי
כס, לכיוון חניתה. על שהוקם הרובל על ידי
חברי קיבוץ ראש הנקרה. טיילו אל
הנקודות במיתוח של הרכבת. עכשיו היא
שוממה. סיום הירידה אל הנקודות הטב
עיות שחצבו גלי הים בעיקר הנרי הלגים
אפשרות רק ברובל. כשדורדים, מניעים
אל רחבה לבנה-טבעית מול "רגל הפני" -
של המצוק בדרך הים, ומשם נבנים אל
הנקודות שורש הים המצנען בצנעם ירמי
מסיקה, מתימת שיש.

חוף ראש הנקרה הוא שמורת טבע, וגם
כך האים כן ראש הנקרה לאכרי. שכל
יורד מרכבת הראשון אל החוף, ואפשר
לשטא אותו מקלות כמבניטיים מרכבים
אל החוף לכיוון אכרי.

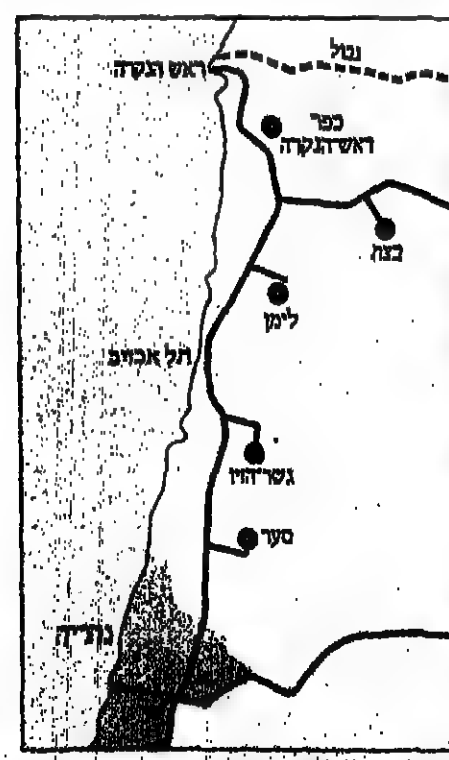
אחת בלילה, וזה מאוד רומנטי. הביולו
הוח יימשך גם בלילות שישו ושבת נחור-
שים סמטמבר ואוקטובר, ובימי הסתיו
של חג הסוכות. אפשר להזמין מקומות
מראש בטלפון 04-857111 או 04-857108
במיצפה ראש הנקרה בטלפון 04-857110.
במסעדה - 04-857110. מקום מודד לחור
בר יום הולדת בסוף הקיץ, לבני מול בור
לה.

ועכשיו כח מלים על עיקר הנרי הלגים
הנקראים גם מולמח של צור וגם ראש
הנקרה. וזה נקודת הגבול הטבעית הי
חידה בצפון, במקום שהצוקים הלגים
מודקרים ישר מרומם. כאן היה כנראה גם
עוזום הישוב היהודי בסוף הבית השני.
בכל חשיפת החול התקשו לסלול מי
מי קדם דרך רגילה בור הזה, וחצבו בו
מסכת מדורות סולם.

היידה ברובל לנקודות בין חשעת שמר
זה חצי במדק לשש וחצי אחרי הצהרי
ים, בכל יום, וביום שישו - עד ארבע
אחרי-צ. תמימה ברובל שלח המישה חז
יש שקלים למסור וארבעה שקלים ליל.
יש קפטריה במרמסח טעל הים ואפשר
לאכול שם משה קל.

אבל החידוש הוא הביולו הלילי בנקודות.
בעבר החוצים משלמים 12 שקלים לאיש
חח כלל ירידה ברובל ומשקה ראשון. על
הרחבה לפני הנקודות יש שולחנות מכר
סם במפתח עם עשיות משכ כמו בליטי
ליה, ואפשר לאכול, לשמוע. מוסיקה
ולוקר, את הנקודות אפשר להמשיך
בנקודות המוארות במיוחד לשם כך עד

קטוע.

ביולומים, למעלה ולמטה:
מראש הנקרה וראש הנקרה,
ראש הנקרה. אפילו את חוף
אכרי.

מאזאת אל חל

בטי בום

בח 42, עם שלושה סרטים מפוצצי קופות, חזרה הפקה אשלה, בעל חדש וחיונקת, המצחיקה בין הזמדות והמגוחכות בין כוכבות הקולנוע ניצבה במקום ציין במרכז בווליי-הילס. גם מידלר, זמרת וכדורנית, פצצת סקס, דינמו מקפיץ. אח קולה וגופה - במרחבית, דגלי גמור וציצים ענקיים - הככה לכלי חסר מיגבלות, לכאורה של נשיות. הרבה וולגריז, חוצפה, כערון. השורה התחתונה: הרבה דולרים.

מאת עידית שמואל

בט מידלר, איך לא דוער להחבוא עיניים, דאגה עצמי כבת טיפוסית, איך באמירה שכולם מרושעים בני 11 מבחינת אהבה ודאגה טיפוסית איך נפנים עיניו מתכשים את האפר איך נסגר להחבוא וזהו המצב האמיתי

מיגבלות של מציאות. חפץ שהיא מכוספת אותו, מקפלת אותו. גרלת וקטנה, מתנפחת ומצטמקת. מארוריה של נשיות, של יוסי וסקס. היא ברייטלר, בוכה בט. מי וסט וסופי טאקס. הריבה וולגריז, הריבה חוצפת וחמוץ כשרון יש בהופעה המוסרית שלה. אולי צריך אומץ כדי לקבל אותה. הקול שלה מעולם לא היה המצי. מידלר היא תמיד בטיבם של מבינים.

"החלטתי להיות מציאותית לגבי מה שאני יכולת לעשות ומה שאיני יכולת. אני יכולת להיות מאור-מאור מצחיקה, מה שלא הריבה גברית מסוגלת, ואני גם יכולת לשיר, וגם זה משהו שלא רבות יודעות. ועוד מכות מבין יכולות לשיר ולחיות מצחיקות בעל ובעברת אחת."

ב-1973 קבלה את פרס "גראמי" כעבור (המשך בעמוד הבא)

ט מידלר, המצחיקה בין הזמרות והמנוות בת ביתר בין כוכבות הקולנוע, עשה זאת עכשיו מגדולי שלושה סרטים רצופים, שלוש חצולות כבירות בקופות, חברת הפקה משלה וסיסמאות: "אני שומרת טינה", בעל חדש יחסית ("הארי טילפן אלי יום אחד, וחורשיים אחרייכן נישאנו") וחיונקת. בגיל 42 זה לא כל כך רע. מידלר, שהפכה את בסך-החבית שלה הנחמכת על רגלי גפורה ואת ציציה הענקיים לזרבה מאוד דולרים - יודעת שגם לה נמצא מקום טוב אי שם בבווליי-הילס.

אף אחד לא יאמר שהיא תגיעה לשם בקלות. זמרת וכדורנית, משוררת, שפצת סקס ודינמו של מרץ - את קולה ואת גופה השכה לכלי חסר

האזי את האלף

(המשך מהעמוד הקודם)

התקליט הטוב ביותר, אך התקליט האחרון שלה - "הלילה יורק באן בוך" - נורק אל מרפי והחזרות עוד לפני שהגישו אותו לפרס כלשהו. והלילה, שהתלכדה ממנה "נורק" (מרטל על חיי מרת הנורק ג'ונסון) לא הציעה לה יותר עבודה. מידלר, נורא מוכשרת, נורא חרוצה, מצאה את עצמה לגמרי מובטלת, והחליטה להחמיר עם המציאות. וקדם כל, ושוב, בעניין הציצית: "זה הדבר הכי טוב אצלי, הציצית. יש לי אותם כבר כליכר הרבה זמן, והם חלק כזה גדול ממני היום אני שוקלת יותר מששקלתי אי פעם, אבל מהו אני בת ארבעים וגיליתי שלא איכפת לי יותר אף אני נראית".

הי שפגשו אותה מנים אל מנים מרווחים כי מידלר (במ כל סוכני הקולנוע הגדולים מן הדייט) היא קטנה ורזה יותר ובכלל לא נראית זווית. היא ביישנית, ומתחבב לנמה אינה לובשת בגדים חושפניים. היא חולת ביקיון שנוהגת לאמץ ברלי סטירות ברזב ואם בכלל היא הלכת ברזב, שהיא מוכנה בחוליוור-שטאסה.

מי שכתבו עליה וכתבו עליה הרבה ציינו את קולה המיוחד, את הרבגוניות שלה ואת הרגש והסקסאפיל הוורמים בעצמה והוקלית שלה. וכמו אצל כל זמרת נשמה, מצאו את מקורות אותו כוח וראש שבקלה.

"נורלתי" כאכזבתו הגדולה של אבי. הוא רצה שיהיה לי מקצוע ועודנה קבועה ושלא יאפשרו לא יתכבדו עלי ושלל אפשה רעש ושלא אסתבר בנרות. הוא אף פעם לא פירגן לי שום דבר. לא נונה מהצלחתי."

היא שלישית מבין ארבעה ילדים. אמה רות קראה לה בט על שם בט וייזוים ואף היא דמות קמפית נודעת בסרטים כמו "הכל אודות חווה" או "מה קרה לבייבי ג'יי". והיא הייתה חובבת אמנות ועודנה את ליה, "אבי היה רדוד מנסה. הוא היה זורק את כלי האפור שלי לבית השימוש, את אחתי טון סגר מחץ לבית כאשר אחיה לעמוד הביתה. אנה, הנזנה הילדים, התחלנו לבדור מן הבית אחר הצדדים כשהוא היה שם. אבי חשב שאני מזוהה. הוא לא רצה לראות אותי על הבמה ואמר שאני מפסדת.

"היינו עניים מאוד. אמי תפרה את כל בגדינו ועד שנות החמישים המאוחרות לא היה לנו מכשיר טלוויזיה ולא טלפון. גרנו בנהגולוק, בבית עלוב בחוף שדה של קנה סוכר. היינו המשפחה הלבנה היחידה שם."

את העידוד קבלה מאמה. "חיי השבח שכל מה שאני עושה - נורק. ערב אחר הסתלקה בשקט מן הבית וראתה את ליו, וגם זה היה כעיתון פשוט נורק. שנה אחרי כן נפטרה אמי מטרטן הכבד. היא הייתה חולה הרבה שנים, סבלה גם מטרטן השנה. אבי נפטר כמה שנים אחריה. זה היה קשה פשוט יותר מרי קשה".

אחותה טון ורה כיום בניו יורק עם אחיה המפגן, דניאל. אחותה הגדולה, ג'ורג'י, הייתה בחורה מזוהה ומפורסמת: יום אחד הצתה כביש טאון נורטה למות. "הייתי צריכה ללכת להורג המתיים לזכות את גופתי. איני חושבת שאמי הצליחה להתגבר על מותה. זו הייתה תקופה אינמה לכולנו."

התצלוח הבינלאומית הגדולה שלה קמה עם "רוזי". מרט שכנים מרק דיינר. אלן בייסט גילם את אמרגנה, ופרדריק פורטיט את "הנכה". מידלר ויהיה מועמדת לאוסקר ותפקיד ראשון בקולנוע, ומי שהיא את מרטל לא ישבח אותה. הסיפור מבוסס, פחות או יותר, על חייה של ג'ינס ג'ולין, זמרת הרוק המערבית שנפטרה ממנה יתר של הוראין, מעייפות ומכל מה שצרכים את חייה של זמרת רוק מצליחה, אך את חזאנה נורא, האופי השמימי, העוצמה, חקב, הטריוויה והתמכרות למחאות הכפיים נהנה למרט בט מידלר. והוא לא שראה אותם בתמרים. והיא התחילה כבדרנית מפורסמת ומאומה בווייל, ומן התחלה יצרה לעצמה חופשה ומגן בנוש מיוחד. שפלות קטיפה משנות השלושים ומעילים ארוכים. שפתיים אדומות ברז, בעלי עקב והרבה ציפורניים מודרות. או חלה פריחת מורש של הקפס, ובס עיצבה את חזם והחלטה כן. היא ידעה להבליט את המיט שכתובים, בחיקוי, בולגארי, האשל והעלמיני בסגנון המור המגיש, הוד, שרע להחליטו בטוב טעם של הטעם הרע.

כל הופעה שלה הייתה מעשה אהבה מטורף עם

"לצ'י' זהו מהו
שקלצ'י' זהו
האצ'י' של' זה
אמ'ר' ל'כ' כמה
זהו שקלצ'י' אר
זהו שקלצ'י' ל' קרוב
לפאה דור'ר
לשלו' אותם
לצ'דיל, נמא'ה
שלישית."

מידלר מתחננת מסועות
המוצא עתה בארץ "הנוכל
האזהבה וחמאהבה".
מצחיקה, צעקנית, כזרת,
גדולה.

הקהל, ולעיתים היא המשיכה בכך גם מאחורי הקלעים. הרפתקת נבחרת הכרזת מליון לקוחה, ככל הנראה מן הביורוקרטיה של מידלר - ולא של ג'ולין, וגם היא למדה לשלם את המחיר "החמטטית". הייתי בוכה כל הלילה ושוחה כל היום. לא יכולתי להתמודד עם העולם."

אבל אנחנו עוסקים כאן בספור הנצחיות, ולכן ברור שאחרי ההתמוטטות באה התרוממות. מידלר פגשה את הארי קיפר ונישאה לו (לא האמנתי שאגיע אי פעם לענייני נישואים וילדים. הייתי משוכנעת שזה לא בשבילי). ואו, יום אחד, כמו בסרטים, צילצל הטלפון. מול מורסקי (אשת לא נשואה), "הסערה" היה מעבר לקו, והציע למידלר את "היתכן מכוורלי חילס", זו הייתה גריסה שניה לקלאסיקה של ז'אן רנואר ("בדור ביצ'ל מן המים", 1932), וגם קאמיקס ממואר לשלושה שחקנים בט מידלר - בדרנית מבטלת, ניק גולטה - אלוהוליסט מדורר, וריצ'ארד דרייפוס - מכור לקוקאין.

"הנזור מכוורלי חילס" סיפר נבין השארף על קרבת ביח מורלית, מיליונרית שמבנה ומשועממת, שפגשתה עם אותו נזור. מסרתי (נולטה) המנסה להתאבד בבית החשייה שלה מחזירה לה לולשאר בני ביתה את טעם החיים. אך מידלר יצרה שם את הדישת שתשרת אותה מאז בקולנוע: אותה בוכה מתנפחת, בטובלון תחת מר המתנזר על חג גולמים וקישות בעלי עקב מנחכות. מנפנפת בציפורניים וידות, תלולת צחוקים וציציות מנופחות. "מכוורלי חילס" לחשיפה נעימה ועד "הנוכל האזהבה וחמאהבה" - מידלר אשה מצחיקה, צעקנית וגדולה, שבעלה ("חסיפה") או מאהבה ("נוכל") בורחים ממנה ו/או מנסים לרצוח אותה. היא מתרצצת, צוחקת ומחריטה. היא וולגריה וחיא בורה (מי היה המלס", שואלת מידלר בתור תלמידה בסטודיו למשחק). היא מנחמת.

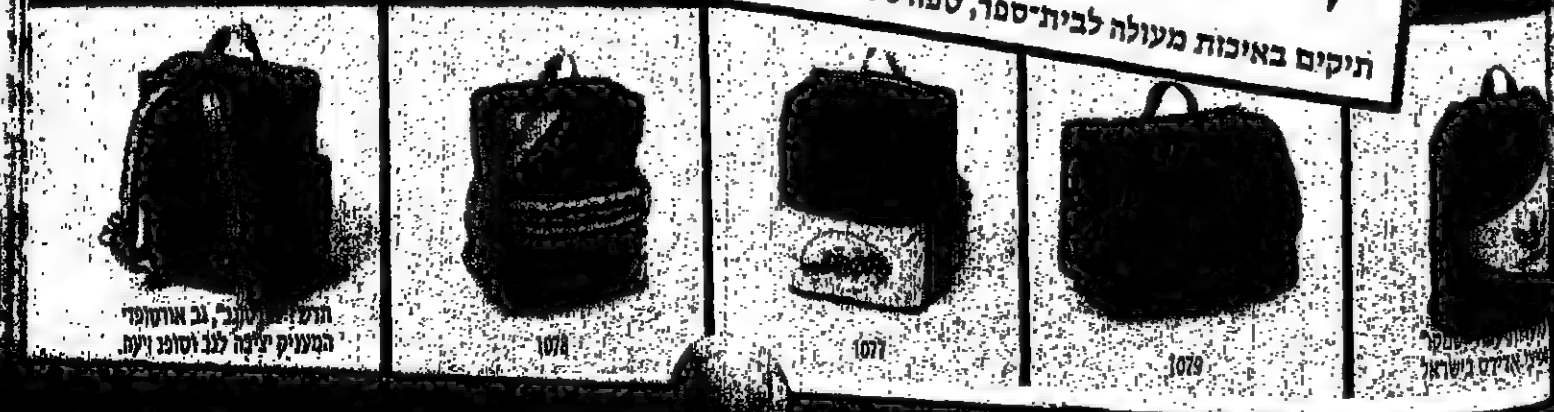
הרעות שלה נולדה מצידוף של חבובות עם "ליסל אג'יפאני" מעמוד האחרון של הפלייבוי. אלפס הבית שלה, דיסט, והתמחה כירוע ברמיות לא מציאותיות, ודאי לא לדמת כוז כיוון. מידלר היא אפילו לא קייקטורה בחגיגות חיוב של שלג. אפשר להעמיד אותה בצדף העקש של היא שבו משתקפת ג'ין ממסטר או ג'ין ראסל. הציצית שלה, הצפורניים, התחלתי הצחוקים והחזות והתברבר "שלישית" מנומת מליכר עד שאין זו נשיות כלל. חיקי גבלי, עלמיני, מתאים ללינרטי קפס.

עכשיו, כאמור, יש לה חברת הפקה משלה, עם שתי שותפות ובחזות הרוק עם אולפני רינסי. היא

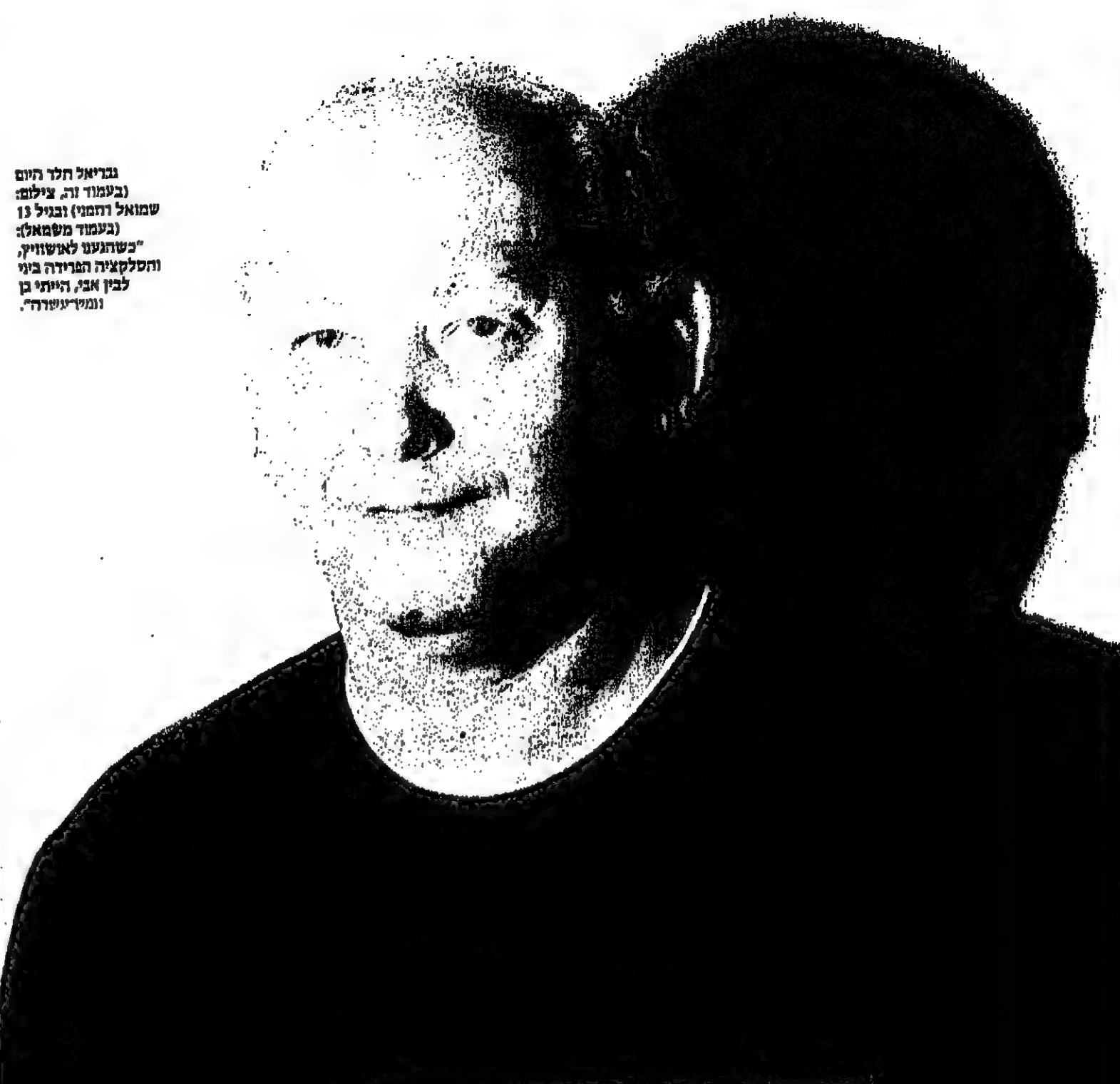

קח את זה קהל-גלגל

תזקים באיכות מעולה לבית-ספר, ספורט ונשים. רח' משה-מזרחי 1 ורחובות 76563, טל. 08*416095

האז! מה אלה!

גבריאל הלר, 59, איש משפחה. יצואן מצטיין, יבואן בלעדי. עסקים חובק-יעולם. מרחק רמיוני מרמותו של המוזלמן בן העשרה שמספר חקוק בורועו ומאחוריו ארבעה מחנות עבודה, זוויעה ומוות, כולל אושוויץ ומטארוון. ספרו "כי אחיה ואספר" שיצא לאור בימים אלה הוא מסע התבגרות בתנאים מטורפים החושף דמות מורכבת ומרתקת, וחיים שהם חיפוש מתמיד אחר שלמות עצמית - שהושגה.

"אני פוחד משואה נוספת"

אורי אשוחיץ אתה חבר נשיאות לשכת המסחר ישראל-גרמניה. יש לך תינו רחב מנעים וישיבים עם גרמנים. איך אתה חי עם זה?
אין לי בריחה, זה חלק מחייב. אני מחנך על הסלידה הממית ומבחיני בין שני סוגים של אנשים. אני-תמיד בודק בהירות כל גרמני, ורק אחרי זמן רב מרשה לעצמי לחיידיד עימו. ואצלי יש דבר כזה שאם אני קושר ידידות, קשה לי לנתק אותה. עם גרמנים אחדים, שבערם ממוקם כעיון, יש לי קשר עיסוקי בלבד, ואני נשאר מרוחק חכם עד כמה שאפשר. איזה מרחק משואה נוספת?

כל חזון. עד מלחמת ששת הימים לא חשתי בחדר הזה. אחרי המלחמה התחלתי לחוש כשינוי בעם ישראל. חלק מזה נבע מהכנייה והחיות. זה חזונו. אחרי לחימה תמורתה, שבהם, בתוך חביתנים, האורח-הנכנס והאישיות את החילונים בפרוץ השואה והחיות. השואה והתבטא: בקמלות כללי האורח-הנכנס. ואני וואק איך השמעות הן מתמחות עשירי אצלנו ויוצרת אנטיגונים כלמתי: חידודת המאשיבות של החילונים מקארן מוחזקת את החרדים כאן. האורח-הנכנס בארץ עלולת להתעורר ולתבוא להשמדה עצמית. בו ילכו גם החילונים. זה חזונו שלי. אני עדיין לא לבנתי שלם עם עצמי, זה מני שלי חלחלה להודי לילדי את החברה בקבנת שואה נוספת. בני-הבחר הוא איש דתי, חובש כיס, ויש לו תבנה חכמים בגושה הון.

A9067

גבריאל הלר, 59, איש משפחה. יצואן מצטיין, יבואן בלעדי. עסקים חובק-יעולם. מרחק רמיוני מרמותו של המוזלמן בן העשרה שמספר חקוק בורועו ומאחוריו ארבעה מחנות עבודה, זוויעה ומוות, כולל אושוויץ ומטארוון. ספרו "כי אחיה ואספר" שיצא לאור בימים אלה הוא מסע התבגרות בתנאים מטורפים החושף דמות מורכבת ומרתקת, וחיים שהם חיפוש מתמיד אחר שלמות עצמית - שהושגה.

מאת תלמה ארמון

יוסי, "הכרתי את סבא שלי. וסבא שלי מאור דומה לאבא שלי. הנער שהא דה פחות מוכר לי. הוא כמעט מישור ור".

היום שבו הביא יוסי את ערימת הספרים מהבריכה, כתב שיר וועם, חכים, על חיבת שמתאבלת על קצריה. שיר שינאה לכלהיה. כפי שמביע אותה במור שוון וחוק, עכוף כנסתו כלכלי וריגיש המאפשר לו התמודדות לא שכיח עם העבר וגם עם ההווה. היגיון של יוסי ואחיו היה שאלה מרכיבי בחייו המשתקפים של גבריאל הלר לא במקרה אין לכן הצעיר תהיות מיוחדות. לא במקרה הוא תנוע לנעת, בלי חשש, במהירות הנפישות ביותר, אולי גם מנהלות, של אביו, שעות שנהן ריבר הלר בחור הסלחני, שוטט יוסי בין מלטי הבית, וחור נכנס לחדר שבו היט. הוא ישב על הספה ליד גבריאל, לא בקצותן הן גדולה מדי, כשמבט שומר את פני אביו, אצריק יא, ויב עם מישור בסלפון, טעם משהו במסכה, ושב. ליוסי יש חוש גדול לצא ולבוא. אילו של גבריאל את אביו, הוא לא חיל לשאל אותו מאו השרד מבט באשוחיץ, מה דמות תודה לבניו, יוסי, הנה, כנראה, החשוב. לצורך העניין מייצג כאן יוסי את ארבעת הדורות של הלר. אביו, שבהם, בדציון, בן, מנהל את משרד החברה בקומה ה-14 בבניין הטכסטיל, מול הרליפניריום תל-אביב. בשישי שיתחרר מעבודת הקפירות שלו בצוה"ל, יסע לשניים של התלמות בכריסל. גם הוא יצטרף לעסק המשפחתי, הכולל הכנות, אייריס ודניאלה ותענית, הליכוד המשפחתי, הוא חלק ממרשת אחת. גבריאל הלר, בכל פעמים, מחפש את מצוות כיבוד האב. גם בחיבת הספר, שסיקה בריכת חלוקי ניקו מניח החקרנות לבני המשפחה, לא היה אלא מנחה לאב ואביו, "מנחה", אמר הלר. הוא מצא את אביו בטוב, כמו שבא את ואלוהי.

"כי אחיה ואספר" הוא מסע של התבגרות בתנאים לא נורמליים. אין כאן מעט ספרותי יחיד במינו. למעשה, הספרותיות במסע לא קיימת. והיא חודרת את מיני דת, של סיפור נערים מן השואה. (המסע בעמוד הבא)

ביום שבו הוטבע על זרועו המספר הצורב ואבא שלו: אמר: "זה רצון האל" - ועק הלר: "אני מצפצץ על האל הזה, אם זה מה שהוא רוצה".

השער יומם והנחת מאליו. כלב נבח מתוך שפע הפחדים והחרדים. חשבוני איך מתוך החלם הלה, שבת אחר הצהריים, רמת השרון, יופיע מוזלמן. נער שלה בן חמש עשרה חצי שרגלי אינו נושאת אותו. אז פרץ מתוך הבית הגורל כלב ואב עתיד מרחק נבחר בחשש ושמתה, כדרכם של כלבים שאינם יודעים אם הבא כשער אריב הוא, או ידיו. ובא גבר בכוח, שקט דק, אמר לו טעם אחת, בקלור של הכלב. כמה הם הזה בין השיחים והחיים המבלב דמם התנועע. כמה הם הזה בין השיחים והחיים הידועים, עד לרלת בתו של גבריאל הלר. הוא הישש יד, אמרנו שלום ואיש הכי נוח לצלם כאן, בביתה, או במרתף הבאן, או בספרייה ואולי על הגג. שוב שרחה שיגרת הפרטים הקטנים על הדרך שלמעלה אין חצים אותה לעולם. זה האירוסוף הנפער בין גזון 2, מתנה עורה נאצי, לוהלה בצפון רמת השרון.

אם בדיע שבו נאסף גבריאל נאוליו הלר לגלים אמריקני בחמישה למאי 1945, נזרם הקו האחרון באישיותו, רק הקריאה בספרו "כי אחיה ואספר" ועריכה ושיכתוב יזדוירי רותם. יצא עתה לאור בהוצאת אברהם נווה בע"מ, ראשון בסרילוגיה, מחשוף את תווי הדמות. לא האים עליי שאחלה שנת אימים, 44-45, התירה בו מכות אש, ששום נסיון חיים לפני כן או אחרי כן אינו יכול למחול או לשנות. רמות הנער המעצב בחיית מאחורי חנות של איש עסקים שהתבחר עימו נוגעת בעיקר בקשר הרב-חתי מה שקדם ליציאה מן הבית הגורל והשלך בעיר הוסט שבתגברית, היה סכעי וחליי בחייה של הפרפרת הצעירה ומאשרת, שאינה ערה. למתרחש על פני הארמה. והחיים אחרי השואה לא היו אלא חיפוש ממסד, תביעה לא גלאיה להגיע לאחיי גרמני. "היום אני שלם עם עצמי", אמר הלר, בן 59, שהנער והיוי והמבטע מופיים בו כל יום מחדש מתנת לשכבות של משפחה עצמית הערבת רוח עמיקה.

הלר, מיסרה ובעליה של חברת G. הלר ושות' בע"מ, יצואן מצטיין, חבר סגולה C&A - חברה לתיקון מצרי קסטיל בעולם כולו ובעלת רשת תעיות ענקית שמרכזה בבלגיה חב נשאות לישטן ומסוד ישראלי-גרמנית. יבואן בלעדי לחומר ובריקה ולשש לתעשיית מתכת, איש אמר, ארץ שותף לכ מצי. להפך. התגלות הכלכלית בחיי מן תוצאת של התמסרות פרפקציוניסטית לעבודה שאינה משאירה מן לשחית נמט.

שבע ארז מכל חדש הוא נמצא כדור. אידועה אחר, המרחק והחוק בבירסל יש לו ריחה ומבטות. הוא רגיל להיות מוזהר. סיסה לבירסל למשך תמלת החברה, נסיעות ממערכת במסגרת סלומת עסקים, עם תמנת על ממכרים. תישער ערני ברמה נבונה. יש לו, כנראה, כישורים מתאמים. יכולת

האני מן האל

(חמש מעמוד הקודם)
אלא שכאן מצטרף אליה האדם הבוגר, הכותב, החוכמה החיה לשפות מוצקה, שהתגבשה דווקא בתוך עולם שטריו מעוותים.

הואה התחילה לגבי הלך דווקא באותו יום שחרור נכסיו שבו השליך אל תחת חסר נכולות, שבו גיגור עליו להתחיל ללקט את שכרי וחתו. הלך נמצא במחנה גור, רכין בתוך שלולית קרה של הפרשות. הוא היה חולה רזנטריה, גבוה 177 ס"מ ומשקלו 29 ק"ג, ללא נפש קרובה בעולם הגדול מדי. אלמלא נכנס אותו קצין אמריקני בג'ים שלו דווקא לאותו מחנה, שכבר היה נטוש מחילים נאציים במשך שלושה ימים, יתכן שגבריאל חלר כבר לא היה בין החיים. הכוחות המשתחררים אחר להגיע, כידוע, בוצו המקרים גם מי שלא נישלח לתאי הגאולים, היה צריך לרלו בשארית כוח על הרבה מיתות משונות.

הלך נגרע מאביו כבר בראשית השנה הנוראה, בכוח מצוות האב, שהורה לו לחיות ולהצטרף למדי לחבר, עבר ארבעה מחנות, תוככם גם מאוהאון. הוא ראה אנשים מתאבדים בין גדרות השמליות, הוא ראה אנשים נתקעים בדיים ערומת של קאמפ, הוא ראה את חברו הטוב סימו, שליוח אותו מאוהאון, גורח למותו רגע לאחר שהתאושש מריזנטריה קשה. הלך הלך שישה ימים בצערת מרות שהתגבש צבא נטוש, מבוהל ואכזר. הוא שרר. חמיר נמצא לידו אדם שייטיב עימו. שיטתיו את פצציו, שיחמקו אליו כלילה, למשוח משחה. אך בעיקר היה בו תחושה שרידה, שלא נבעה בכוח משמעת חיים, אלא יותר נמצות אב. זה, בכל אופן, ברוב העד.

אם אני עדיין לא לגמרי שלם עם עצמי, זה מפני שלא הצלחתי להחזיר לילדי את ההכרה בסכנת שואה נוספת.

החל לי שיתות נקבות עם אביו הנער. בעיקר על מציאות השגחה העלילת. על הדק שיש בהתנהגות האקסטרם שבו ראה כל מה שיכול כן אנוש לראות כדי לוותר על האמונה. ובכל זאת לא יותר, אחרי המלחמה הישפ לרבים שנות מן היהדות. הוא חקר את הנצרות, העצקס בתאולוגיה ביהת אקדמית, ביקר אפילו את קונפוציוס, ושב אל היהדות. עבודת הדקטורט שלו בתאולוגיה יצאה לאור בספר הניקרא "השואבים מכאן היהדות (עיון בתכנים, סמלים, מטיבים וטכסים שנישאבו מן היהדות ע"י הנצרות)". "היהדות", אמר הלך היום, "היא המשענת היפה היהודית שיש לאדם". היום אחרי מיתות ממשות, הוא בוחן בהותו: "אני יהודי ישראלי בכל רמ"ח אברי". הוא גרל בצולו של אב אצילי, בעל דרישות גבוהות מעצמו ומבני קרן, מאופק, שיחור נפש, חיבה גופנית, רפואה, היו משאב'פוש לא ממומשת לילד שהעריך את אביו וחפץ אך לרצות אותו. מעבר לכך היו לנער חיים נוחים, מוגנים. הוא קיבל חינוך דתי ליבראלי והיה עד כל שנות ילדותו לעימותים הקשים של אביו עם חסידי וילניץ שעיקם התמלל האב. כדציון הלך מעולם לא חתגרג בתפילתו ולא חיים קולו כשיורה הקונפליקטים הפנימיים בנפש האב, שהיה גם ציוני גילוב וגם מאמין גדול, עבר אל הכן. והכן רשע ושובות בקצר דות. לאורך כל הספר הוא תובע מענה מן האב היו ומרות.

באשוויו, סוף חורף 44, על מגיש חשף מרובר הזן, והשרדו נשות המשפחה מתגברים גבריאל ואביו נרצמו ואל זה במשך שלושה שבועות שבהם לא חרל האב לרבר עם הכן. הוא הכניר לו את כל אמונותיו, מחשבותיו, עקרונות חיו. הוא נטע בו כות, ביודעו שהטורף קרב. בסעס הראשונה הרעיו. עליו לישועה. הלך האב היה חולה בכליית וככות עבודה לא תועיל לאנשים.

ביום שהלכתי והעדר גבריאל מול. עניניו הרומעות של אביו. כרציון בכה, ולא בתולשת, אלא

בשל צער הפרידה. בשלושה השבועות שחלפו לא שמעו דבר על מרים, הבת הבכורה, על אימו של גבריאל, שהגיע לאשוויוץ ברחין מתקדם, על שתי האחיות הצעירות, על דודתה הלן ובנה התנוק, ד"ק 50 מטרים מהפריד בני ובין אבי, פותח הלך את סיפרו. "כיליתי לראותה, עדיין ממרחק זה קומתו הגבוהה, פניו היפים והאציליים, ללא זקן הסנטר נוסח אצילי אוטורידטנטיה שגולל ביום הגיענו לאשוויוץ, ניראו כאילו עלבו כהם. הוא עמד שם, בולט בין אנשי קבוצתו, ועניו לא משו מעיניו. מפעם לפעם הגיש את אצבעותיו לעיניו בתנועת גיגור קצרה, כמבקש לומר: 'בלי רמעות ילד, בלי רמעות'. רק לא לבכות, שינתי לעצמי, רק לא לבכות. הייתי כן חמש עשרה ועד לפני שלושה שבועות הייתה תמונת עלומי עשרה צבעים בחדרים וברורים."

השינוי בחיים לא היה חסר, למעשה. משפחת הלך פונתה תחילה מביתה המרווח ברובע האצולה בהוסס לבית הדודה הלן. שני חדרים צרים לשמנה נפשות. אחריכך היה חגיגה לגור ושירת החיים המיוגעת בין חומותיו. רק לבסוף באה הגסיעה הממושכת ברכנת לאשוויוץ. אז ראה גבריאל, אולי בפי הקרובים לו, את המוות לראשונה. ביום שבו השכע על דודו המספר הצובר A9062, ואבא שלו, דודו שותת מן החרושה בבשר דתי אמר: "זה רצון האל" - ועק אולי "אני מצפץ על האל ואל האל מה שהא רצותו... זה חגיגך שאבא נתן לי לא אם זה האל שלו, שיקח אותו ממני."

הוא ניתק חרן גורא של נעורים שהמסך הזמן התחלף במאמץ אדיר להשאר בחיים בתחבולות שונות. כשנישלה לנקות את חתוכים, טבל את קצה וולצותו בלי המים וחזר את פירפוט. הצניח והניקין הוויקו אותו בחיים. "המים נהמכו בעיני לסמל, הוא כתב. הם מייצגים בעיני את הכוח המניע, המחייה ומביא הצלה, ישועה ונחמה. המים, כממש, נימצאים חמיר חיכו שהוא לידנו, כמעטעים כמעטקי הארמון, או מדחשים מעל לראשנו בתוך עננים. המים, כסמל, מבטאים עברו את הידיעה כי חמיר יש מוצא, רק צריך לחפש ולמצוא." לאסלאט פיתח חוש ריה חיתית. "חוש ריה של האדם", כתב, "כידוע, אינו מן המשוחבים באיחור סכנות". הלך למד לצפות סכנות. ליתר דיוק, הוא נעשה ספק.

אחרי השחרור נותר בו רצון חיים מועם. בא אליו קולגול מול מקורמיק מצבא ארנ"ב, איש מטיב מבוטטון, אמר לו שלא הצלית לאחר איש ממשפחתו, והציע לו אימוץ. אשתו מרייל סקדת את הנער במיטתו. היא השקתה אותו גוללים ואחריכך האכילה אותו פיסות כשר שיקן. בתוך שישה שבועות הגיע משקלו ליותר ממחשים ק"ג.

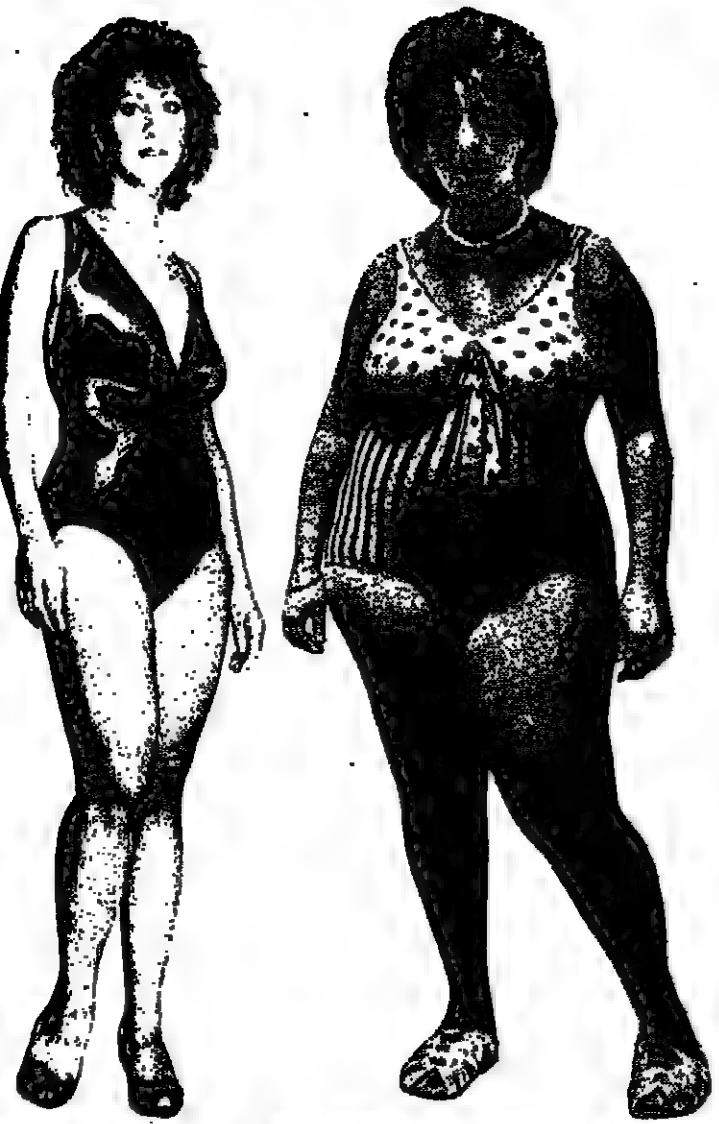
מבחינה ריגשית היה הלך שריו בתוך השואה הפרשית שלו. עד לגיע שנמצא קיבל מקורות אימות בכל שהיו, הן מנער ממנו את החשיבה תנועה על הקריעה הגורלה מכל מה שהיה מוכר בעבר. נכשיו לא ידע מיה. הוא לא שיתף מעולה עם הרב שבא לבקר אותו בתכיות. האמונה שלו נבנתה או בפניו הקשה של תיפוש ההתה חשיבה אל המציאות. והמציאות לא הייתה אלא מירב אימטיו שאין בו נכס קרובה ונער שכיריותו. היא המותח הווראית ביותר בחיו, אינו יודע לאן ללכת בו. כל האופטימים והאישיות, חשן השיגיים, של שנת המחנות הנאציים שלו, אבדו כל לתוך. תהיה נראת שבה והיה. עליו לבצע את כל ההחלטות. הוא חש איננו ללא קץ.

(ממשיך בעמוד 58)

"המים נהפכו בעיני לסמל, הם מייצגים בעיני את הכוח המניע, המחייה ומביא הצלה, ישועה ונחמה. המים מבטאים את הידיעה שתמיד יש מוצא".

המגישה עם מרים, האחות הבכירה הנערצת עליה, ויהוה טראנית מבחינתו של הלך. הוא לא היה מאושר. פתאום החל לחשוד במקורמיק ששיק לו. אם מרים חיה אולי גם חוריו חיים. האמן שלו בנניאראם היה כבוי מנסיונות כותבים רבים. לחלור יש נטיה לשאת עיניים אל מישות שגורא מבוגר יותר, יודע יותר. "החורים הכבדים כי את הידיעה שאני חמיר צריך בקעג, במישהו יין עלי."

כך או כך, המיפוש עם אותו חמיר אינה כבלים של חסר ישע בתוכו. הוא החל לפעול למען עתידו. היתה בו האות דיע עצומה. הוא רצה לגלות איך יכול שותק אדם לשמש כדלק לבקיעת גרויות אדם. השאלה היתה הציקו לו מאז תפירת תעלות השותק באשוויוץ. חיו ימים שחושב שיתוח לאי פסטר בני. הוא צדק לשאית של את תשותית המרע, כפי ששיגן אורה מתוך תולדותו. חמיר הוא חור לחפש העקס למעשיו כמסורות, אותם מקורות שעליהם הסתמך אביו. מאז התאמץ להיות מעל כל הזמן. שמא יירדדו. בעייתו המושגת את התכסידים המיוחדים המיוצגים במותא ייחודית עשירה מרכיבים - המבטאים לו את מילדו השותק והביטויים של

30 ק"ג תוך 80 יום!
חסי יעל חוהלין העריכה 4
השקלה לפני תוכנית "מורי" חורית
83 פ"ר. השקלה כיום 55 ק"ג

רואים תוצאות!

אם בעייתו הממשקל העודף היא בעיה כבדת משקל עבודה, אם "ניסית כבר הכל" דובר לא עוד, יש לנו חדשות בשבילך. אומנו נוכית לך טאלפי אנשים עשו זאת עם מדי מורית במהירות, ביעילות ובנחתות. גם הם חשבו פעם שיהי בלתי אפשרי וחדים הם נראים נהדר. אומנו נוכית לך שעם מדי נחירות רואים תוצאות. עכשיו נדן אתה יכזל!

תוצאות - בויסקרטינות
בניית עודף המשקל היא בעיה אישית שקל, ובמיד מרית מכבדים את הצורך מלך בפרשיות ובנחיות. בלי מפגשים בחדרי חשטה, בלי לצאת חתוכי מבוטטון על התענוש והאששים והבריאותיים מלך והאפסות לך השקטן של מדי מרית והעומדים לזשקתן 24 שעות ביישקת. מאפסות לך לשכור על קשר אישי וחדש בנארי דיסקרטינות.

תוצאות - במהירות ובפיקוח רפואי
הנכנית והחורית של מדי מורית, מתאמת לך באופן אישי על ידי רופאי התבנה, והבטיחות לך ידחה מרחוק אן. מבקשת עבר שיפת (מחזיקה של) התכנית מבוטטון על התענוש והאששים והבריאותיים מלך והאפסות לך אבולו מדובה, תוך כדי מריפה מבטיחות של השומרים. 10 ימים יפדות תוך 10-3 ק"ג בקלות וביעילות.

תוצאות - עם "מורזות"
שיטת "מורזות" פותחה למען מדי הצנות והפואי ב. INTERNATIONAL יור יודע ו PHARMACON מורז - בלגיות עבר שיפת (מחזיקה של) הכשמות והמשקל והשריצ - השקידים בויסקרטינות ומעליגים רבים, ללא כל תדופה - יעניקו לך תחושה שובת תוך כדי תהליך החורית.

תוצאות - בסילוק השומנים
מדי עם הצטרפות לטרי מורית מתאים עבר הצנות והפואי גם הכנית אישית מילדו ריצוד השותק והצוללים של. חור תכנית בלגיות המושגת את התכסידים המיוחדים המיוצגים במותא ייחודית עשירה מרכיבים - המבטאים לו את מילדו השותק והביטויים של

מריז מורית על חקו
24 שעות ביממה
גם בלילות ובשבתות:
התקשר אלנו לסלפון:
02-222903, 02-222676
02-225512
אז שולח אלינו את התלש והתחיל
גם אתה לזאת תוצאות

מרזי מורית רואים תוצאות!

האז לאלה

העוזרת

העוזרת באה שלוש פעמים בשבוע. בחורה אחראית, מסודרת, עצמאית. אפשר לסמוך עליה בעיניים עצומות. נוסף לכל אלה היא גם סטודנטית. אולי התיאור הכוכב יהיה שחיא גם עוזרת. חיום זה באופנה בין סטודנטיות, כמעט כמו להיות דיילת. להיות עוזרת פרלמנטרית.

עכשיו, כמובן, היא בחופשה. כמו הח"כים. כמו שאר הסטודנטים. אבל משוכנס מושב חדש, היא שם, ושם – במסדרונות הכנסת – אפשר לזהות אותה מרחוק. אשה צעירה, נאה, לבושה בחן אופנתי, ונעה בפעלתנות בין קומת הועדות לסמינר, בין לשכת הו"כ שלה למשרד הוואר. מחובבת בדרך כלל לערימת מסמכים, מקרית הרבה בטחון עצמי, מכירה את שרבי המשכן בשמותיהם. היא יודעת לאן היא חולבת ומה בדיוק תעשה שם. היא יודעת מה שותה הבס, איפה אפשר למצוא אותה, איזה מספר טלפון מופיע באיזה מוסק ובאיזה סיווג. היא מדברת בשטף בחיר, בהרבה בטחון, משתמשת במונחים של "אחנה", "בסיס", "בוסק" ו"חופשתני". ויש לה שם עברי שורשי כזה, מאה אחוז כחול-לבן.

העוזרת הזו אינה עוזרת אחת ספציפית. היא בבואת הנושאת בתפקיד שאלי בדרומים סטטיסטיים יבשים ייצגון המספרי זהה למספר העוררים הפרלמנטריים, אך משום-מה הן ממקדות אליהן הרבה יותר תשומת לב. קוראים לה חפזל, נדי.

ביום הפעילות שלה, חפזל מגיעה לכנסת בערך תשע בבוקר. היא לא יושלמית, נה במורד תל-אביב, לא מוכנה לוותר על הקירבה לעיר הגדולה. לא בעייה בשבילי הזהירה. היא אומרת, גם לאוניברסיטה בירושלים אני נוסעת וחוזרת. לא מוכנה לעבור לעיר בירושלים. עיר יפה, היא מצטחקה. אבל זו לא תל-אביב. אני לא פוזחת מהנשיעות. אני אחבת לחנוג ויש לי ארסן חדש וטוב. תרומתי של אבא לקרירות שלי. הוא קנה אותה ועורר לי להזיק אתה. מהמשכורת שלי בכנסת אולי חילתי יכולה להגיע לירושלים באוטובוסים. אולי.

אני מגיעה מוקדם בבוקר ודבר ראשון עוברת על העיתונים. חשוב מאוד להיות מעודכן, והבס לא יכול לעבור על הכל בעצמה. פשוט אין לו זמן בין העבודה במליאה, ושיבות הועדות וכל השאר. שעות העבודה הן מסורסות. למעשה אחת נשארים בבניין 12 שעות ורופרת כבר היו גם מקרים שבעצם סטנו אותה. אבל זה כמובן הבס שלי. לא כל ה"כ הוא כזה.

יש ח"כים שאינם עושים דבר חוץ מלשבת במליאה, ויש כאלה שרואים את העוזרת הפרלמנטרית שלהם כמקירה שלהם, וזה, בעצם, מידת הפעילות של העוזר תלויה לא מעט במידת הפעילות של הח"כ "שלו". אם הוא לא פעיל, גם העוזר לא יעשה כלום. אין לתפקיד הזה הגדרות יבשות וברורות. התפקיד תלוי בעשה – ובמי שגורם לו לעשות. תבס שלי מורא חרוץ, וזה נהדר. אחת אני חושבת שלא הייתי מחזיקה מעמד. היא מגלגלת עיניים. בחורה מסורה, חפזל.

העוזר דרך המלצה של חבר מהתקבלת שירות עוזרת בעצמה, אבל עכשיו, בשנה 3 משפטים, הרגישה שזה יותר מדי בשבילה, ודאגה לחלופה לפני שפירשה. הרבה חב"ת מגיעים ככה. הרוב נשארים שנה-שנתיים מקסימום. זה קשה עם חלימונים ותבניות, הקצב שובר רבים מהם, ויש כמובן גם אלה שלא יכולים להתמודד עם המשכורת ואין להם אבא מבין. היא מוסיפה בחיך.

אבא שלה מבין. הוא מבין שמשרת מלאה שכופה על הבת שלו מערכת שעות מסוימת באוניברסיטה, ויותר על נוכחות בחלק מהשעורים ולקחת עבודה הביתה – משרה כזו שכל שכרה כמה מאות שקלים ואין סיכוי לשפרה כי – א. אין תקציב. ב. אין אמצעי-לחץ רג. יש יותר ביקוש מחיצע לתפקיד, משרה כזו מושכת ומסוימת עבור אבא אריאשור לחיות ממנה. או אבא עוזה. מה איטו, שם קצת בדרים, היא חרי לא יכולה להסתובב בין עבודת קשה ועזרה בשכר זיזה. היא שבה הדיח שלה לבד הוא בערך מחצית מהמסל שלה. והיא כבר בת 23 וצריכה את העצמאות שלה.

חפזל יודעת שהעניין הזה של משכורת הוא נקודה כאובה אצל העוורים, אבל בדרך-כלל לא מדברים על זה, היא מודה. יודעים מה המציאות ודי משלימים איתה. שמעתי שמכנס את זה עוזרת על צעירים, של סטודנטים, אבל גם ככה צריך להגביל ולהגדיר את החדשות או להגדיל את המשכורת. יש ח"כים שבעצם צריכים קודם-כל להחליט אם מה שהם מחפשים זה מוכיח יעילה, או עזר אמיתי בעשיית הפרלמנטריות. הבס שלי, כמובן, רואה כי עוזר-קנדי של מש.

לא מבין וסו לקיים ועד של כל העוורים שיפעל למיטת הוכיח שלי. אבל עד כמה שאני יודעת לא יצא מזה כלום. ואם היא לא יודעת – היא אינה חוזרת שלי יודעת. קשה לקרוא להם קבוצה מוגבשת, מסייע לסייעת הם בקושי מכירים אחד את השני מעבר לשלום מוקדם. במסדרון. כל אחד, בעצם, מנסה על בטיס עצמאי על ידי הח"כ שלו, ויכול להיות מנהל מתיים למת. בכלל, חפזל חושבת שמעמד של העוזר די נחות מחוץ לכותלי משרד הח"כ אם לח"כ יש משרד משלו. "אורחים טוב ב", היא מבה את המעמד.

"העוזרת היא אשת סודו של הח"כ. אי לא רק עוזרת בצמוד אליו. אי גם חווה איתו את כל החוויות האישיות. כשהוא עצוב גם אי עצובה. כשהוא שמח – אי חלק מהשמחה."

עכשיו היא בחופשה. אבל משוכנס מושב חדש, היא שם, ושם – במסדרונות הכנסת – אפשר לזהות אותה מרחוק. אשה צעירה, נאה, לבושה בחן אופנתי, ונעה בפעלתנות בין קומת הועדות לסמינר, בין לשכת הו"כ שלה למשרד הוואר. מחובבת בדרך כלל לערימת מסמכים, מקרית הרבה בטחון עצמי, מכירה את שרבי המשכן בשמותיהם. היא יודעת לאן היא חולבת ומה בדיוק תעשה שם. היא יודעת מה שותה הבס, איפה אפשר למצוא אותה, איזה מספר טלפון מופיע באיזה מוסק ובאיזה סיווג. היא מדברת בשטף בחיר, בהרבה בטחון, משתמשת במונחים של "אחנה", "בסיס", "בוסק" ו"חופשתני". ויש לה שם עברי שורשי כזה, מאה אחוז כחול-לבן.

כשביסו מיני שאלחה – אי תמיד מקפידה להיות במליאה, לראות איך העניינים מתפתחים. אני זו שגם מעירה את השומה ליבם של העיתונאים לעובדה שהציג שאלחה, או כל פעילות אחרת שהוא מעורב בה בוועדה או במליאה. אחרי הכל, יש מאה ועשרים ח"כים הרבה מרחק עיתונאים. אי אחד לא יכול לשלם לב לבד לכל דבר שקורו. זה למשל מצב בו העובדה שאין לנו העוזרים, משרד או זכות להיפגש במזנון הח"כים – מקשה עלינו מאוד. היא שוב מועיפה את גביתה, ממצממת בעיניים מאופרות לתפארת. אחת גם מעין דוברת אישיות בהרבה מקרים, ואיפה נעבד, במסדרון יש ח"כים שאין להם חדר פרטי ואז בכלל העזר שלהם אימלל. קשה בכלל להיות טוב במצב כזה. הכבוד האבוד של העזר.

בעצם, היא מנתחת מהסתכלות ירדאשונה, מבה הכנסת לא עורר לעשיית פרלמנטרית. יש ראייה לא מוכנה של ח"כים את עבודתם – לא הבס שלי. כמובן, אבל אחריה: מי שאין לו משרד ואינו חבר בכיר באינו ועדה, כשהוא צוק למקום של אנשי מקצוע ואין לו צוות, הוא ממש צריך לבקש חנינה, גם הכי טוב והכי נכון לעבודה, נדא מוגבל. גם מבחינה טכנית, גם מבחינה הסמכויות שיש לו. צריך לקבוע מה, בעצם, התפקיד של עזר, מה הוא אמור לעשות, ובחזתאם לאפשר לו תנאים וגם משכורת הולמת, היא מסיימת את הנאום בלהט.

ולמחרת כל התנאים הנרועים והאופי הכלטי-יוקר של התפקיד, יש הרבה מהמטלות במשכן, ועד הרבה יותר שחולמות להיות שם. ליד חפזל, או במקומה "חלפה", קוראים לה. מה מושך אותה לך, למדת שכבר שמע לא פעם ולא פעמים על כל גווי האמר של העבודה

כל מיני דברים משיכים, מודד חפזל חלוי באדם. ככה יש לו כל מיני עוזרים וזה גם מה שמספיק לא מעט על תקופת ההישרדות שלהם בתפקיד, כי על קידום אין מה לדבר. אין עזר בכיר ועזר נוסף, יש עזר או אין כלום. אין מסלול קידום. יש מיעוט מבין העוורים, שגם מחזיק מעמד חצי חנות זמן, שגם לכאן בעצם רק בשביל להתחזק. יש כאלה, צריך לתודות באמת. במקום עבודה, בעני רבים הכנסת נראית ח"טוף שבטוף, ובשביל אדם צעיר יש קסם בהתחייבות למקום כזה בהסתמכותה בצל מנהלים ובכירים ועוד תחת המבט הממוגר של הדיקטטורה לרשם בפרקד האישי שעבדת בכנסת כעוזרת פרלמנטרית זה דבר שיטיל מאוד לעזר אחריהם בצמאת מקום עבודה. אבל זה באמת המיעוט.

ישנם גם מי שבוים כאן עוזר מקצועי, ולכן אפשר למצוא כאן כל-כך הרבה סטודנטים למשפטים. בעבודה בכנסת מכירים הרבה אנשים, יוצרים קשרים מקצועיים, מתחזות דלתות, ויש גם ההשפעה על הח"כ. בכלל, מבחינה זו זה בית-ספר יוצא מהלכל ב חיים את ההנהל הפוליטי והמקצועי יותר ממה שאפשר בכל חדר כיתה.

וישנם ח"מאמינים, אלה שיש להם במוח פוליטיות, ותפקיד של שער/ה פרלמנטרית זה קרש קטנה טוב. דין יוצאת מהלכל לקשור קשרים במליאה ועם העיתונות, להתבלט, להיות במקום הנכון בזמן הנכון. במיוחד אם גם הח"כ הוא תאדם נחמן, כמו שחפזל רואה את הח"כ שלה. לצד אדם כזה אפשר אחריהם לחתמן מעורות פרלמנטריות לעזרת שר, ומשם מסלול הקידום הפני-ממלגתי הרבה יותר קצר.

גם אותי מושך מאוד העובדה שכל העשייה הפוליטית הזו מתבצעת בבסות. היא מחייבת, אבל אם היא לי משעמם, הייתי עוזבת, למרות חשיבות המקום והעבודה. למרות התחרויות האידאולוגיות, אבל אני הצלחתי במובן הזה. אני מאוד מאוד מקוה להיות גם עוזרת שר של הבס שלי. אני רואה את עצמי ממשית איתו, אם לא יקרה משהו מיוחד. בפוליטיקה צריך להיות ואמן למי שגידל אותך, ואני מרגישה הרבה לויאליות ושייכות. הוויכוחים בינינו הם על דברים פנימיים. כשמישהו ביקש לדבר איתו בלעדי לפני כמה זמן, הוא אבר שאני חלק ממנו, וככה גם אני מרגישה. מאוד איכפת לי ממנו וחשוב לי שהוא יצליח. כשמתקשים אותו חברים באוניברסיטה, אני המענה שלו, וכך גם במסיבות ליל שבת.

ויותר על המון דברים וחברים למען העבודה, ובמיוחד מסיימת גם על קשר עם המשפחה, וחברים, אבל הכל מרצון. בשמחה. אי בית-ההורים הטוב ביותר לקריירה פוליטית. בשלב זה העניינים של חפזל נוצרות.

וחפזל הדמיונית הזו, חפזל של הגבול הדק בין השרה ואחלה לבס, חפזל שמחיינת הרבה דקות ביום נסות ולא מחלונות על פזיחות כבוד, חפזל שישבת בבס של הבס כשהוא אינו מוגשה קפה ו"חלפה" לאחוריו הקרואים וחלף קרואים. חפזל שמציבה מאבקים שקשה לא לזלזל בהם שבי לחיכים שתבסו. חפזל למצוא, חפזל שמפשטת במסכת וברשות בכל חזירות והמחירות. מחלת שיחות טלפונית שלא היו מבישות שום עסקן מחילוי אצורה. מסתק אצורה בה לנסות לזום שבו מישור אצורה תוסס לה נשלה אצורה. מסתק אצורה בה לנסות לזום שבו מישור אצורה תוסס שחיא תבא מחזר. כזו להחליק בטבעות לבסא קשה ולהתחזק עוד בטלפון חזיר. קשה לב להחליק והמבויק התבוקית שלי לעזרת אחמל משייכה

חורף פריסאי 87-88 צעיר צר קצר

מה זה צמוד, קצר ושחור? שאלה של החורף הבא. זה המסר של מה שהראו לא מכבר בפאריס. הרבה בגדים שחורים בהבזק צבע עליזים, כמעט כולם צדים וצמודים. רק המעילים גדולים ורחבים. פאריס שוב מתחנכת לנוערים

פאריס שוב חגגה האופנה של העשירים. בסוף החודש הציגו שם בתי האופנה העילית את בגדי חורף 87-88. פאלומה פיקאסו היתה שם, גם ג'ון קולינס וקתרין דנב וג'קלין קנדי-אונאסיס. אבל לא רק הן. גם העשירות הצעירות, החקוקה החדשה של האופנה העילית, הנסיכות קרולין וסטפאני ביונטה המייצגות "נוער" שקונה לא רק ארנק ב-300 דולר במזדק של סאנדרואן וחצאית ב-400 דולר אצל שאנל. גם בנרים שעולים אלפי דולרים. פאריס המפוסרת רוצה אותן עכשיו לא רק עשירות, גם צעירות. על היפות הצעירות האלה חשבו המעצבים כשתכננו את בגדי חורף 87-88. שם (המסך בעמוד הבא)

הז'אנר של האופנה

שבת מיוחדת לילדים אפילו את ראשיה. סעודת בנפסכם, למעלה מ-100,000 איש פוקים מיר תורש את הרכיבים של התנועה ומשתתפים במימון העשרי של השעורים והפעילויות. גם נוער, בוגרים ובחורות, גם מבוגרים, גברים וגם נשים, כן השעורים: אגדה, הלכה, חזנות, נפיקה, חינוך לטירת המשפחה, טעמי המסא, מלאכה, מוסר ועוד ועוד.

אלפי שעות פעילות

בפעילויות אחרות אפשר למצוא בילויים פסטורליים קייטנות בחופש לבנים ולבנות, קייטנות לנשות "אל המעיין", אהבה ברכות ילדים, חגיגות במוזיאון ישראל ומועדון נוער עם באריות רכבים חשוכים, ביהם הרב פרק, האשיות והנחלת החירה בארץ שמסגלת לגורף מאות אלפי מאוינים.

הרב יאיר לוי, המנהל המרכזי והגלילי של "אל המעיין" מבכיר, כי הצלחתה הנוראה של התנועה פעילה שביטור יש במידה וציטאון למיפעל כזה. המלחמות הנוראה בה התקבלה התנועה בציבור - גם בציבור לא ספרדי - אומרים, כי קיומה הוא כוח השעה והניצחון ללא סייג, "אנו רואים וזו קצת אחר הקמתה, עד כמה המסכת מבוססת ומשורשת", אמר הרב לוי וחלק שכרם להתחלת התנועה ולצוות העובדים על מסלוליה.

אחד מתפקידיה המרכזיים של התנועה, אם לא המרכזי שבם - מבכיר הרב לוי - הוא לתת את הדגש המלא

הציבור צמא "אל המעיין"

למורשת יהדות ספרד ולנושאים השייכים ליהדות ספרד וגם להתחברות עם התנועה הספרדית ליהדות. זו רכבת שחיתה המינסטית ביהדות עד לפני 100-200 שנה.

במסגרת פעילותה תנועה "אל המעיין" תצא את שתי קשרי המערכת וזאת תורגו מן היא פסיפס הצאת המבטור של רבני ספרד לספרות המספרים אל עולם וחייהם של רבני ספרד.

במסגרת פעילותה תנועה "אל המעיין" תצא את שתי קשרי המערכת וזאת תורגו מן היא פסיפס הצאת המבטור של רבני ספרד לספרות המספרים אל עולם וחייהם של רבני ספרד.

שסקים ודי בלתי, כמו המעיין שתנועה כחה לשנה - מעיין, הועדה, שהי, התורה ומשפחה, למים, למעיין לארכיון.

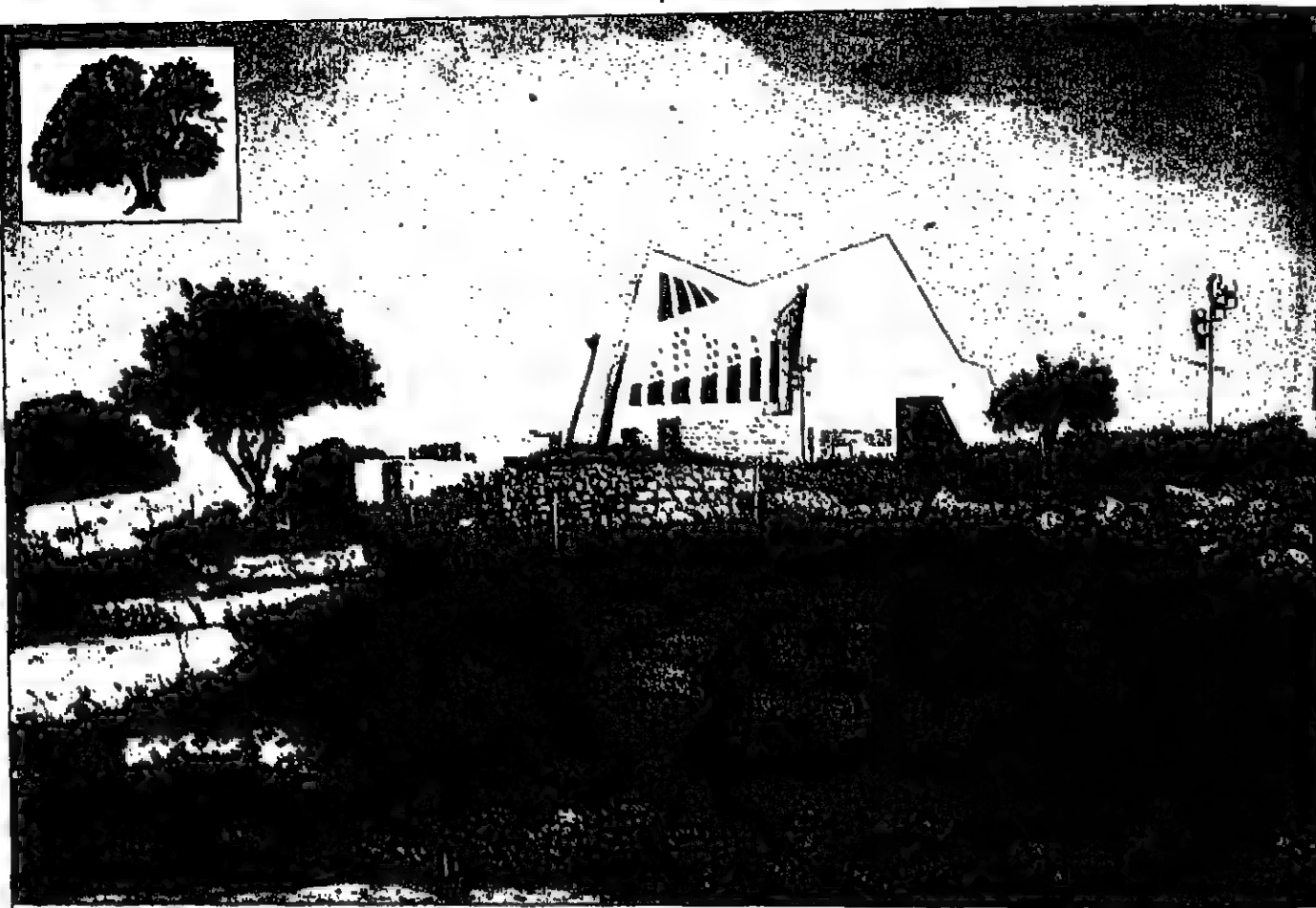
במסגרת פעילותה תנועה "אל המעיין" תצא את שתי קשרי המערכת וזאת תורגו מן היא פסיפס הצאת המבטור של רבני ספרד לספרות המספרים אל עולם וחייהם של רבני ספרד.

במסגרת פעילותה תנועה "אל המעיין" תצא את שתי קשרי המערכת וזאת תורגו מן היא פסיפס הצאת המבטור של רבני ספרד לספרות המספרים אל עולם וחייהם של רבני ספרד.

עם למעלה מ-80 מרמזים קהילתיים תורגוים ברחבי הארץ, עם אלפי שעות פעילות ורכבות תלמידים וחברים - קשה להאמין, שתנועה "אל המעיין" של תנועה שיש החלה למעול רק לפני פחות משנה וחצי.

זאת די סעדה

שעות המרכזים הקהילתיים התורגוים של המעיין, קרן חינוך למורשת יהדות ספרד, המעיין, יום רבים, ממו שואבים רכבות אנשים ברחבי הארץ, אם כי כלשון מסלים, גוכל לומר, שאם מכלל קהל הארץ, המעיין היא הקיימת, היא חלה והמפלגה אם כן, במסגרת פעילותה.

ישיבת הרעצון, ארון שבות, נוסדה ב-1968. כיום לומדים בישיבה 507 תלמידים. ראשי הישיבה הרב יצחק עמיטל, הרב אהרן ליכטנשטיין, במכון יעקב רוצנו להכשרת מורים לומדים 240 תלמידים.

קוה ישראל - גשר לאחווה בין דתיים לחילוניים

בבר 50 שנה מתקיימים זה לצד זה, בבית המדרש החקלאי מקור ישראל מודרני ומדור חילוני, בשמורת המורשת של שני הזרמים, תוך כיבוד דרכי של תמימות עולם שונות. מנהל המודרני, הרב, שלום מאן, רואה ברבים זה אפשרות לבניית גורמיה חברתית ביחסי דתיים-חילוניים, החסרות בליכוי בחברה הישראלית בנויים אלה של קוטוב.

במסגרת פעילותה תנועה "אל המעיין" תצא את שתי קשרי המערכת וזאת תורגו מן היא פסיפס הצאת המבטור של רבני ספרד לספרות המספרים אל עולם וחייהם של רבני ספרד.

במסגרת פעילותה תנועה "אל המעיין" תצא את שתי קשרי המערכת וזאת תורגו מן היא פסיפס הצאת המבטור של רבני ספרד לספרות המספרים אל עולם וחייהם של רבני ספרד.

במסגרת פעילותה תנועה "אל המעיין" תצא את שתי קשרי המערכת וזאת תורגו מן היא פסיפס הצאת המבטור של רבני ספרד לספרות המספרים אל עולם וחייהם של רבני ספרד.

אנשי דת, בכך למעשה, יחדיו של המודרני והחילוני, דוח דתיים אחרים. משנת כח, על כל דומי סביבה, סעודת עם כניחיות בסיד מת, ושלום מאן מודע לכך, הוא כונה בכמה תנאי יסוד להצלחת המלאכה. א. הסברה על אשכנזיה ודרכי בלשון כל צד. ב. פתיחת רבה מדר המסרים הדתיים והחברתיים, להסתייג ולכנס את בעיותיהם השונות של החברה. ג. פיתוח דרכו, וזה מסביר, לחוסר, אלא לכך ולחבר, ה. הכרה משיבחה של משנת "יחידה ביה, מדר גורמים המלומדים והמנהלים, מעט לפעולה מכוונת קיימת. ו. קוים של פיתוחים יחסיים וחברתיים של תלמידים בנקודת המפגש שונים של יחסי חילוני-דתיים. במקור ישראל מתקיימת בימים אלה מנהל של סלקציות יתר, בשלל תלמידים ובכלי שתמלה וזה תלמידים חקלה ופעם של דרישות בין שני הזרמים. וכן, כישים אלה של קוטב בין דתיים חילוניים ימל בלי הסבר במקור ישראל להיות, מוכן למסורת הדתית שלו, ראש גשר לאחווה תוך והנה וכסבה דוגם לקיבוץ של נדירות הבחינות ביחסי דתיים-חילוניים, שהה חסות בבעיה הישראלית.

האזנה אל המעיין

בנסיציונה שואפים לקריה דתית

מאז נוסדה המועצה הדתית בבנסיציונה לפני כ-20 שנה, מלווה אותה נטיה שמעון בהתפתחותה. 17 שנה תא היריר שלה, ולדו מסוייעים המזכיר התאמן זכריה טביב וחברי המועצה, הוא גם שגן בפועל של ראש המועצה המקומית.

נסיים שמעון, אב לששה, אקדמאי ומורה במקצועו, עמל כבר 20 שנה בעבודה הציבורית ומאחוריו חשיבות בארגון ופיתוח צרכי הדת במושבה. לטירת חקשים החקציביות הצליחו שמעון ועוזרי לתמוך עם חבצות ולהעמיד את שירותי הדת במושבה לשבעות רצוף ותושבים.

בלשכת חרבונו מכתנים הרב שאול אהרן ורבי יוסף צבי ויר. הם האחרים על הגשראים כחלכה במושבה, הם חסידים על הכשרות בשוב וממלאים את תפקידי חפיקה בנושאי החלכה.

סחרת המשפחה, בית המרחץ בבנסיציונה והמקוה פותחים כל ימות השבוע לנשים, כולל ערבי שבת ומתאיישבת ור. עכשיו יוא ראש המועצה הדתית הקמת מקוה לנשים במקום נפרד, עם כל השירותים החדישים, שימשכו קרוב לראש שנים רבות נוספות לקיים את המצוות המקוה חקשים, ברחוב העצמאות, שרת לחבא את הגברים, כולל סאונה משוכללת, מזנון

לדו נציגות בטקס בר מצוה משותף

נסיים שמעון, ראש המועצה הדתית בבנסיציונה

מכון בר מצוה. לשבת תשמירה מתוכננת המצוה הדתית חקמת מכון לבר מצוה, שבה ילמדו תלמידים במחזורים של שלשה חודשים יסודות ביהדות, חגות תפילין, חלכות תפילין, דרשה והפסדה. כל מחזור כאן יסתיים בטקס לידועים ותפילה ליד הכותל.

שעורני תורה. המועצה הדתית המקומית תומכת ומארגנת שעורי תורה לצעירים, נער ולילדים. כמו גם בפעולות בני עקיבא וכל מי דחי במושבה. בין פעילותיה: מסיבות ראש חודש, מסיבת חנוכה, תפילות חגיגות ביום העצמאות ויום ירושלים וכן עצרות והעשרות.

פועל קמחא דפסחא. עזרה ציבורית מקיימת את מצוות קמחא דפסחא, מגייסת תרומות ומחלקת ערב חתג מצרכים חקניים לצרכים, בחשדא המועצה הדתית הראש.

ליל סדר ציבורי. המועצה הדתית יוזמת ומקיימת בין כותליה ליל סדר ציבורי, כדין וכלכות, על-פי מסורת ישראל בחשתפנת ותשבי המקום, קשישים ועולים חדשים. עורך הסדר הוא יקיר נסיציונה מר צבי קמחי. המועצה הדתית תספק לכל דורש מצה שמורה, במחיר סמלי.

חקמת קריה דתית. ראש המועצה הדתית בבנסיציונה, בתוקף תפקידו כשגן ראש המועצה המקומית, פועל כבר יותר משנה לחקמת קריה דתית במרכז נסיציונה, מסיבב לבית-הספר הדתי רעות, שחקים לפני כשש שנים. ראש המועצה הדתית מקוה, כי קריה דתית תביא תועלת גדולה לעיבוד חינוך והרחבת הציבור הדתי במושבה.

שיבה ליהדות - במכון מאיר

תלמידים משותף דג נגרא ב"מכון מאיר"

מרא, תורח שבעל פה, וכן חרמבים וכתביתם של גדולי-המשבח יהודיים אחרים. במיוחד מורח חמכון לתלמידים כיצד ללמוד את המקורות.

רוב התלמידים שואים במכון כשנחשבים, וכאשר הם יוצאים לדרך, יש להם גם כיוון ורעיון וגם כלים לתמודד עם חי

מאחר ולדעתנו, חינוך צריך לעמוד בראש סדר העדיפויות במדינה, אנו מעודדים את הורים ללמוד תוראת כל יל על פי רוחו של חרב קוק ותועכו לסובלנות בין יתמים בנים למזרחים. זו תועה, שאין לה את ורע בשום מוסד חקטי במדינה.

תוכנית חלומות ב"מכון מאיר" כוללת את יסודות חידות, האמונה, תפילות, חידות, וכמובן, לימוד מן המקורות. תנ

ישראליות. ספרא וסייפא, מסביב הרב ביגון. במשך חשנים, ללא מריסות וכמעט ללא תקציבים, גדל חמכון לתלמידים ובמוסדיו. כיום לומדים בו, מדי שנה, כ-300 תלמידים ותלמידות. בתנאי צפופות ומצוקה כלכלית, חלומים משלמים שר ללמוד רק מני יכולתם.

"במוסד דתי-צינוני חינוך. מצפים ליותר עזרת ממשלה ומחשבות, אומר הרב ביגון. ילד רב בשל העובדה, שכמעט מאה אחוזים מהתלמידים הבאים מחוץ - רובם בנים למשפחות חרדיות מתבוללות - נשארים בארץ בנים למזרחים. זו תועה, שאין לה את ורע בשום מוסד חקטי במדינה.

תוכנית חלומות ב"מכון מאיר" כוללת את יסודות חידות, האמונה, תפילות, חידות, וכמובן, לימוד מן המקורות. תנ

עד שהוקם "מכון מאיר", שנה לאחר מלחמת יום הכיפורים, לא היה בארץ אפילו מוסד תורני-צינוני אחד, שבו יכלו החפצים בשיבה ליהדות, לקבל חדרכה וכיוון. כיום מתגאה המכון באלפי בוגרים, צעירים יהודים מהארץ ומהתפוצות.

הרב דב ביגון, מי שוסד את "מכון מאיר" בירושלים ומנהל אותו עד היום, אינו אהוב את חביטו יחורח בתשובה. זה ביטוי, שאין לו זכר במקורות - הוא אומר - ובאחרונה נספחה אליו קונוטציה שלילית. הוא מעדיף לדבר על אלה יחשבים ליהדות.

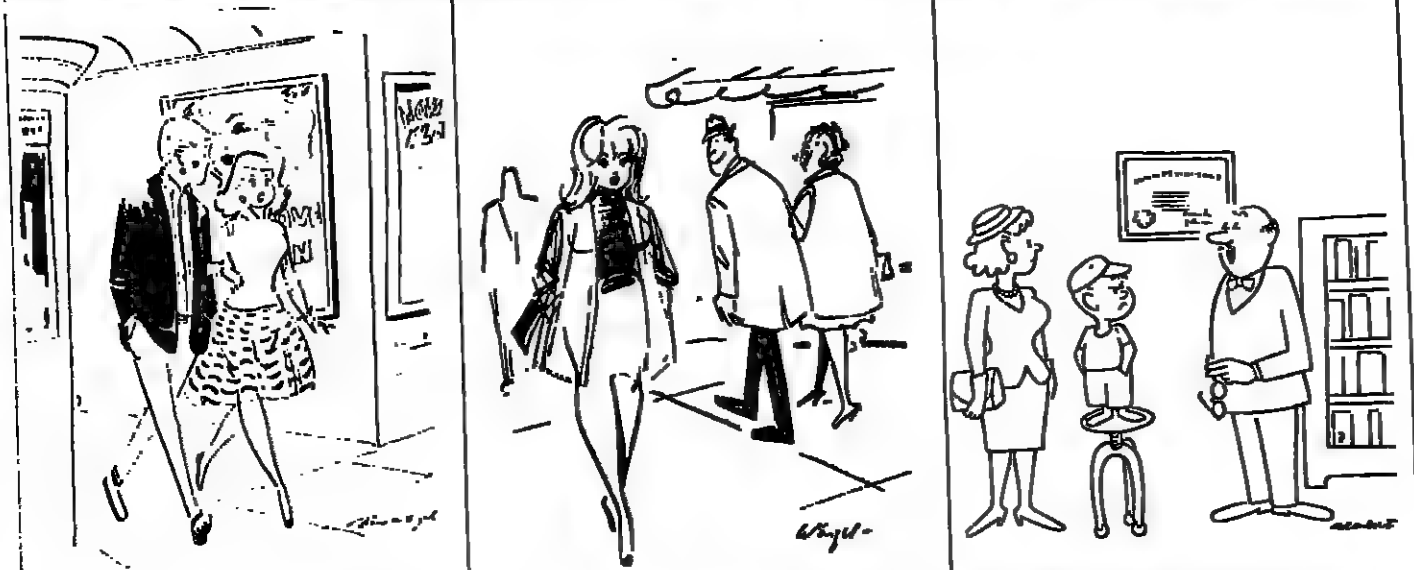
הוא יודע על מה הוא מדבר. הוא אחד מהם.

כאשר עשה את הצעד הזה, בגיל 23, כמעט בלעו חבריו בקיבוץ משמר חמק את לשונם מרוב תדהמה. היה זה באותן שנים, צעד בחלול לא שגורתי בתנועה הקיבוצית. כמורה ומורה לייצגת הארץ, בחברה לחוגת חטבע ובבתי ספר שונים, חש ביגון, כי עדיין אל הגיע אל האמת. אז לקח לו שש שנים, לשלב לנשים, ומאז נדר כליל: נדר, לחקל את דרכם של הבאים אחריו, בשיבה ליהדות.

"את 'מכון מאיר' חגש מיד, לאחר מלחמת יום הכיפורים, כאשר בארץ השתרחח אוויר של חורח ליהדות, מספר ביגון, בוגר נשיבת מרכז הרב בירושלים. על רקע זה הוקם 'מכון מאיר' בירושלים. מאיר - על שם מאיר ליפשיץ, תלמיד, ישיבה, צנוח, שחרר בעת גליחת העולה.

"התלכטו לקרוא למכון על שמו, משום שהוא מסמל את חשפתנו: יהדות יחד עם

צוחק מי שצוחק אחרון

הכל אצל בסדר. הוא ילד נודמלי, נעלה, חסר ימוס, מרא-אדם וגם ממול לא קטן, כמו בולם.

אל תתאפק בליבך, יקירי, מותר לך לשדוק...

אני דק מקוה שאבא לא ישאל אותי על מה היה חסר...

ליל סדר ציבורי. המועצה הדתית יוזמת ומקיימת בין כותליה ליל סדר ציבורי, כדין וכלכות, על-פי מסורת ישראל בחשתפנת ותשבי המקום, קשישים ועולים חדשים. עורך הסדר הוא יקיר נסיציונה מר צבי קמחי. המועצה הדתית תספק לכל דורש מצה שמורה, במחיר סמלי.

חקמת קריה דתית. ראש המועצה הדתית בבנסיציונה, בתוקף תפקידו כשגן ראש המועצה המקומית, פועל כבר יותר משנה לחקמת קריה דתית במרכז נסיציונה, מסיבב לבית-הספר הדתי רעות, שחקים לפני כשש שנים. ראש המועצה הדתית מקוה, כי קריה דתית תביא תועלת גדולה לעיבוד חינוך והרחבת הציבור הדתי במושבה.

נר, אם זה מה שמצאנו ביוון, כבר מחור בבוקר אקנה בנריים כזה בדיוק...

דבר טוב אחד יצאה מזה. פח נמסין לעשן.

אל תדאג. זה הבוס שלך היה באותה מסיבה...

הוא יודע על מה הוא מדבר. הוא אחד מהם.

כמעט בלעו חבריו בקיבוץ משמר חמק את לשונם מרוב תדהמה. היה זה באותן שנים, צעד בחלול לא שגורתי בתנועה הקיבוצית. כמורה ומורה לייצגת הארץ, בחברה לחוגת חטבע ובבתי ספר שונים, חש ביגון, כי עדיין אל הגיע אל האמת. אז לקח לו שש שנים, לשלב לנשים, ומאז נדר כליל: נדר, לחקל את דרכם של הבאים אחריו, בשיבה ליהדות.

"את 'מכון מאיר' חגש מיד, לאחר מלחמת יום הכיפורים, כאשר בארץ השתרחח אוויר של חורח ליהדות, מספר ביגון, בוגר נשיבת מרכז הרב בירושלים. על רקע זה הוקם 'מכון מאיר' בירושלים. מאיר - על שם מאיר ליפשיץ, תלמיד, ישיבה, צנוח, שחרר בעת גליחת העולה.

"התלכטו לקרוא למכון על שמו, משום שהוא מסמל את חשפתנו: יהדות יחד עם

הוא יודע על מה הוא מדבר. הוא אחד מהם.

כמעט בלעו חבריו בקיבוץ משמר חמק את לשונם מרוב תדהמה. היה זה באותן שנים, צעד בחלול לא שגורתי בתנועה הקיבוצית. כמורה ומורה לייצגת הארץ, בחברה לחוגת חטבע ובבתי ספר שונים, חש ביגון, כי עדיין אל הגיע אל האמת. אז לקח לו שש שנים, לשלב לנשים, ומאז נדר כליל: נדר, לחקל את דרכם של הבאים אחריו, בשיבה ליהדות.

"את 'מכון מאיר' חגש מיד, לאחר מלחמת יום הכיפורים, כאשר בארץ השתרחח אוויר של חורח ליהדות, מספר ביגון, בוגר נשיבת מרכז הרב בירושלים. על רקע זה הוקם 'מכון מאיר' בירושלים. מאיר - על שם מאיר ליפשיץ, תלמיד, ישיבה, צנוח, שחרר בעת גליחת העולה.

"התלכטו לקרוא למכון על שמו, משום שהוא מסמל את חשפתנו: יהדות יחד עם

הוא יודע על מה הוא מדבר. הוא אחד מהם.

כמעט בלעו חבריו בקיבוץ משמר חמק את לשונם מרוב תדהמה. היה זה באותן שנים, צעד בחלול לא שגורתי בתנועה הקיבוצית. כמורה ומורה לייצגת הארץ, בחברה לחוגת חטבע ובבתי ספר שונים, חש ביגון, כי עדיין אל הגיע אל האמת. אז לקח לו שש שנים, לשלב לנשים, ומאז נדר כליל: נדר, לחקל את דרכם של הבאים אחריו, בשיבה ליהדות.

"את 'מכון מאיר' חגש מיד, לאחר מלחמת יום הכיפורים, כאשר בארץ השתרחח אוויר של חורח ליהדות, מספר ביגון, בוגר נשיבת מרכז הרב בירושלים. על רקע זה הוקם 'מכון מאיר' בירושלים. מאיר - על שם מאיר ליפשיץ, תלמיד, ישיבה, צנוח, שחרר בעת גליחת העולה.

"התלכטו לקרוא למכון על שמו, משום שהוא מסמל את חשפתנו: יהדות יחד עם

הוא יודע על מה הוא מדבר. הוא אחד מהם.

כמעט בלעו חבריו בקיבוץ משמר חמק את לשונם מרוב תדהמה. היה זה באותן שנים, צעד בחלול לא שגורתי בתנועה הקיבוצית. כמורה ומורה לייצגת הארץ, בחברה לחוגת חטבע ובבתי ספר שונים, חש ביגון, כי עדיין אל הגיע אל האמת. אז לקח לו שש שנים, לשלב לנשים, ומאז נדר כליל: נדר, לחקל את דרכם של הבאים אחריו, בשיבה ליהדות.

"את 'מכון מאיר' חגש מיד, לאחר מלחמת יום הכיפורים, כאשר בארץ השתרחח אוויר של חורח ליהדות, מספר ביגון, בוגר נשיבת מרכז הרב בירושלים. על רקע זה הוקם 'מכון מאיר' בירושלים. מאיר - על שם מאיר ליפשיץ, תלמיד, ישיבה, צנוח, שחרר בעת גליחת העולה.

"התלכטו לקרוא למכון על שמו, משום שהוא מסמל את חשפתנו: יהדות יחד עם

הוא יודע על מה הוא מדבר. הוא אחד מהם.

כמעט בלעו חבריו בקיבוץ משמר חמק את לשונם מרוב תדהמה. היה זה באותן שנים, צעד בחלול לא שגורתי בתנועה הקיבוצית. כמורה ומורה לייצגת הארץ, בחברה לחוגת חטבע ובבתי ספר שונים, חש ביגון, כי עדיין אל הגיע אל האמת. אז לקח לו שש שנים, לשלב לנשים, ומאז נדר כליל: נדר, לחקל את דרכם של הבאים אחריו, בשיבה ליהדות.

"את 'מכון מאיר' חגש מיד, לאחר מלחמת יום הכיפורים, כאשר בארץ השתרחח אוויר של חורח ליהדות, מספר ביגון, בוגר נשיבת מרכז הרב בירושלים. על רקע זה הוקם 'מכון מאיר' בירושלים. מאיר - על שם מאיר ליפשיץ, תלמיד, ישיבה, צנוח, שחרר בעת גליחת העולה.

"התלכטו לקרוא למכון על שמו, משום שהוא מסמל את חשפתנו: יהדות יחד עם

הוא יודע על מה הוא מדבר. הוא אחד מהם.

כמעט בלעו חבריו בקיבוץ משמר חמק את לשונם מרוב תדהמה. היה זה באותן שנים, צעד בחלול לא שגורתי בתנועה הקיבוצית. כמורה ומורה לייצגת הארץ, בחברה לחוגת חטבע ובבתי ספר שונים, חש ביגון, כי עדיין אל הגיע אל האמת. אז לקח לו שש שנים, לשלב לנשים, ומאז נדר כליל: נדר, לחקל את דרכם של הבאים אחריו, בשיבה ליהדות.

"את 'מכון מאיר' חגש מיד, לאחר מלחמת יום הכיפורים, כאשר בארץ השתרחח אוויר של חורח ליהדות, מספר ביגון, בוגר נשיבת מרכז הרב בירושלים. על רקע זה הוקם 'מכון מאיר' בירושלים. מאיר - על שם מאיר ליפשיץ, תלמיד, ישיבה, צנוח, שחרר בעת גליחת העולה.

"התלכטו לקרוא למכון על שמו, משום שהוא מסמל את חשפתנו: יהדות יחד עם

הוא יודע על מה הוא מדבר. הוא אחד מהם.

כמעט בלעו חבריו בקיבוץ משמר חמק את לשונם מרוב תדהמה. היה זה באותן שנים, צעד בחלול לא שגורתי בתנועה הקיבוצית. כמורה ומורה לייצגת הארץ, בחברה לחוגת חטבע ובבתי ספר שונים, חש ביגון, כי עדיין אל הגיע אל האמת. אז לקח לו שש שנים, לשלב לנשים, ומאז נדר כליל: נדר, לחקל את דרכם של הבאים אחריו, בשיבה ליהדות.

"את 'מכון מאיר' חגש מיד, לאחר מלחמת יום הכיפורים, כאשר בארץ השתרחח אוויר של חורח ליהדות, מספר ביגון, בוגר נשיבת מרכז הרב בירושלים. על רקע זה הוקם 'מכון מאיר' בירושלים. מאיר - על שם מאיר ליפשיץ, תלמיד, ישיבה, צנוח, שחרר בעת גליחת העולה.

"התלכטו לקרוא למכון על שמו, משום שהוא מסמל את חשפתנו: יהדות יחד עם

הוא יודע על מה הוא מדבר. הוא אחד מהם.

כמעט בלעו חבריו בקיבוץ משמר חמק את לשונם מרוב תדהמה. היה זה באותן שנים, צעד בחלול לא שגורתי בתנועה הקיבוצית. כמורה ומורה לייצגת הארץ, בחברה לחוגת חטבע ובבתי ספר שונים, חש ביגון, כי עדיין אל הגיע אל האמת. אז לקח לו שש שנים, לשלב לנשים, ומאז נדר כליל: נדר, לחקל את דרכם של הבאים אחריו, בשיבה ליהדות.

"את 'מכון מאיר' חגש מיד, לאחר מלחמת יום הכיפורים, כאשר בארץ השתרחח אוויר של חורח ליהדות, מספר ביגון, בוגר נשיבת מרכז הרב בירושלים. על רקע זה הוקם 'מכון מאיר' בירושלים. מאיר - על שם מאיר ליפשיץ, תלמיד, ישיבה, צנוח, שחרר בעת גליחת העולה.

"התלכטו לקרוא למכון על שמו, משום שהוא מסמל את חשפתנו: יהדות יחד עם

הוא יודע על מה הוא מדבר. הוא אחד מהם.

כמעט בלעו חבריו בקיבוץ משמר חמק את לשונם מרוב תדהמה. היה זה באותן שנים, צעד בחלול לא שגורתי בתנועה הקיבוצית. כמורה ומורה לייצגת הארץ, בחברה לחוגת חטבע ובבתי ספר שונים, חש ביגון, כי עדיין אל הגיע אל האמת. אז לקח לו שש שנים, לשלב לנשים, ומאז נדר כליל: נדר, לחקל את דרכם של הבאים אחריו, בשיבה ליהדות.

"את 'מכון מאיר' חגש מיד, לאחר מלחמת יום הכיפורים, כאשר בארץ השתרחח אוויר של חורח ליהדות, מספר ביגון, בוגר נשיבת מרכז הרב בירושלים. על רקע זה הוקם 'מכון מאיר' בירושלים. מאיר - על שם מאיר ליפשיץ, תלמיד, ישיבה, צנוח, שחרר בעת גליחת העולה.

"התלכטו לקרוא למכון על שמו, משום שהוא מסמל את חשפתנו: יהדות יחד עם

הוא יודע על מה הוא מדבר. הוא אחד מהם.

כמעט בלעו חבריו בקיבוץ משמר חמק את לשונם מרוב תדהמה. היה זה באותן שנים, צעד בחלול לא שגורתי בתנועה הקיבוצית. כמורה ומורה לייצגת הארץ, בחברה לחוגת חטבע ובבתי ספר שונים, חש ביגון, כי עדיין אל הגיע אל האמת. אז לקח לו שש שנים, לשלב לנשים, ומאז נדר כליל: נדר, לחקל את דרכם של הבאים אחריו, בשיבה ליהדות.

"את 'מכון מאיר' חגש מיד, לאחר מלחמת יום הכיפורים, כאשר בארץ השתרחח אוויר של חורח ליהדות, מספר ביגון, בוגר נשיבת מרכז הרב בירושלים. על רקע זה הוקם 'מכון מאיר' בירושלים. מאיר - על שם מאיר ליפשיץ, תלמיד, ישיבה, צנוח, שחרר בעת גליחת העולה.

"התלכטו לקרוא למכון על שמו, משום שהוא מסמל את חשפתנו: יהדות יחד עם

הוא יודע על מה הוא מדבר. הוא אחד מהם.

כמעט בלעו חבריו בקיבוץ משמר חמק את לשונם מרוב תדהמה. היה זה באותן שנים, צעד בחלול לא שגורתי בתנועה הקיבוצית. כמורה ומורה לייצגת הארץ, בחברה לחוגת חטבע ובבתי ספר שונים, חש ביגון, כי עדיין אל הגיע אל האמת. אז לקח לו שש שנים, לשלב לנשים, ומאז נדר כליל: נדר, לחקל את דרכם של הבאים אחריו, בשיבה ליהדות.

"את 'מכון מאיר' חגש מיד, לאחר מלחמת יום הכיפורים, כאשר בארץ השתרחח אוויר של חורח ליהדות, מספר ביגון, בוגר נשיבת מרכז הרב בירושלים. על רקע זה הוקם 'מכון מאיר' בירושלים. מאיר - על שם מאיר ליפשיץ, תלמיד, ישיבה, צנוח, שחרר בעת גליחת העולה.

"התלכטו לקרוא למכון על שמו, משום שהוא מסמל את חשפתנו: יהדות יחד עם

הוא יודע על מה הוא מדבר. הוא אחד מהם.

כמעט בלעו חבריו בקיבוץ משמר חמק את לשונם מרוב תדהמה. היה זה באותן שנים, צעד בחלול לא שגורתי בתנועה הקיבוצית. כמורה ומורה לייצגת הארץ, בחברה לחוגת חטבע ובבתי ספר שונים, חש ביגון, כי עדיין אל הגיע אל האמת. אז לקח לו שש שנים, לשלב לנשים, ומאז נדר כליל: נדר, לחקל את דרכם של הבאים אחריו, בשיבה ליהדות.

"את 'מכון מאיר' חגש מיד, לאחר מלחמת יום הכיפורים, כאשר בארץ השתרחח אוויר של חורח ליהדות, מספר ביגון, בוגר נשיבת מרכז הרב בירושלים. על רקע זה הוקם 'מכון מאיר' בירושלים. מאיר - על שם מאיר ליפשיץ, תלמיד, ישיבה, צנוח, שחרר בעת גליחת העולה.

"התלכטו לקרוא למכון על שמו, משום שהוא מסמל את חשפתנו: יהדות יחד עם

הוא יודע על מה הוא מדבר. הוא אחד מהם.

כמעט בלעו חבריו בקיבוץ משמר חמק את לשונם מרוב תדהמה. היה זה באותן שנים, צעד בחלול לא שגורתי בתנועה הקיבוצית. כמורה ומורה לייצגת הארץ, בחברה לחוגת חטבע ובבתי ספר שונים, חש ביגון, כי עדיין אל הגיע אל האמת. אז לקח לו שש שנים, לשלב לנשים, ומאז נדר כליל: נדר, לחקל את דרכם של הבאים אחריו, בשיבה ליהדות.

"את 'מכון מאיר' חגש מיד, לאחר מלחמת יום הכיפורים, כאשר בארץ השתרחח אוויר של חורח ליהדות, מספר ביגון, בוגר נשיבת מרכז הרב בירושלים. על רקע זה הוקם 'מכון מאיר' בירושלים. מאיר - על שם מאיר ליפשיץ, תלמיד, ישיבה, צנוח, שחרר בעת גליחת העולה.

"התלכטו לקרוא למכון על שמו, משום שהוא מסמל את חשפתנו: יהדות יחד עם

הוא יודע על מה הוא מדבר. הוא אחד מהם.

כמעט בלעו חבריו בקיבוץ משמר חמק את לשונם מרוב תדהמה. היה זה באותן שנים, צעד בחלול לא שגורתי בתנועה הקיבוצית. כמורה ומורה לייצגת הארץ, בחברה לחוגת חטבע ובבתי ספר שונים, חש ביגון, כי עדיין אל הגיע אל האמת. אז לקח לו שש שנים, לשלב לנשים, ומאז נדר כליל: נדר, לחקל את דרכם של הבאים אחריו, בשיבה ליהדות.

"את 'מכון מאיר' חגש מיד, לאחר מלחמת יום הכיפורים, כאשר בארץ השתרחח אוויר של חורח ליהדות, מספר ביגון, בוגר נשיבת מרכז הרב בירושלים. על רקע זה הוקם 'מכון מאיר' בירושלים. מאיר - על שם מאיר ליפשיץ, תלמיד, ישיבה, צנוח, שחרר בעת גליחת העולה.

מסטימו "מועדון מטוילי מעריב"
מערב "מעריב", רח' קולוב 2, חלמיב, טל' 439207-03
פתוח ברציפות בין השעות 8.30 עד 18.00

מועדון מטיילי מעדיב

"מועדון מטיילי מעריב" ו-"נאות הכיכר" מזמינים אתכם בראש השנה תשמ"ח, לשחזר את החוויה ולשלב בביקור במצרים צפייה והאזנה לאופרה של ורדי:

בביצוע: TEATRO PETTRUZZELLI

לינה במלון הילטון בקהיר.

5 אפשרויות לטיולי חגים לנוג, מדבר יהודה וסיני,
ב־4 תשלומים שקללים.

7 ימים למטיבי לבת לאיזור התררי סביב
סנטה קטרינה
יציאה: 7.10 (סוכות)

4 ימי ספארי בנהיגה עצמית בנגב
יציאה: 7.10, 11.10 (סוכות)

יום לנואיבה, דתב, שארם-אל-שייך
וסנטה קטרינה ברכב מדברי
יציאה: 7.10 (סוכות)

4 ימים למדבר יהודה והמכתשים
יציאה: 7.10 (סוכות)

לגלות עולם נסתר עם מדריכי "נאות הכיכר"

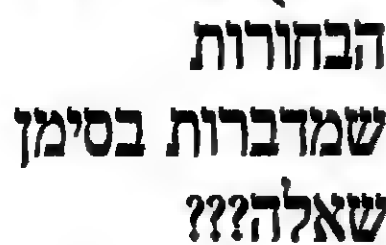
- ## חופשת ראש-השנה בצפת

**חופשה בסגנון שונה
בכפר הנופש המדברי
מצוקי-דרגות**

חופשה וטיולים
ברכב פרטי וברכב מדינה
לכל המשפחה
באזור מדבר יהודה

שיפורים

הדברים היפים הקצרים

איש אחד קרא רעה בעימות, ואחריו עוד
איש אחד קרא רעה בעימות, ועוד אחד ועוד
ועוד ועוד אחד ועוד אחד ועוד אחד ועוד אחד
ועוד אחד ועוד אחד ועוד אחד ועוד אחד.

ואחרי ימים בא מישוה אתר ורצה לכתוב
בזכר אביו. אבל אז הוא ראה שהם שכתוב
העיתון כבר צמח וטפח והוא בני עומק בגובה
העמוד ועוד נבמה ודחלף לזו חומק. לכתוב בני
הנפארת שצמחו לו סלה לט, אל חשתב. אז
הלך ודברתי הנפארת ביעתון. הרעות שכתב
ליכר אל מהעתון, עד כי הניח עשיתי
אל כבנות. מה איתרן עובד. כתוב דברם
שמים אתה חזר מנכר. כתוב לעצמי. כתוב
שמים.

גו מה יהיה מי יכתוב את הדבר האחר
ניתן מול כל הבניין והיצירה והתנופה
שירים הללו

כל יום בודדי החומשים אני עומד ליד
אובליסק ענק שבתוכו עליו באותיות חקוקות:
"מסלולי רדח". מסלולי המצודה. זה מסלול
אנטי-טנקים, שהסירו לאחר המלחמה את
כל מטלי האגרטות והאשפטיסטים, הליטו
לחומאי את האובליסק והוא נמצא המפוסר
האולימפי בדומא אק רדח, זה חזיר לי למה
העולם קורה אחרת מתוכנית, שלא אבד
פערות צאחוד.

אלא שבערשד האחרון אני מחרגו יותר, כי
מתנת לארבעליקס, ובבממד לו, והצב ספל
אליפות העולם באתלטיקס, ושלט גדול של
שם, במבשר: אליפות העולם באתלטיקס, עוד
30 יום, עוד 29 יום, עוד 28 יום, וכך בכל יום
שיבם והולכת אליפות העולם שכולם יגהרו
אליה, והיא תשודר, אני, שומע, אף בשידורים
שידים בארצנו.

האובליסס הוא שער הכניסה לאיגרוסיונים.
סמל האליפות צמוד אליה בצורת כוכב שבע
כתוב שם: "מוסוליוג", אליפות העולם
באחלטיקת, 1987.

מראה שמה למי שמתגעגע למוסוליוג.
הדבר כולו. לא מראה שמה למי שאת אמת
שלו סילקו. מבית-ספר בכיתה "ב" במצות
מוסוליוג.

לפני זמרה הגיע אלי מכתב מצפודע בעל
גישה מהפכנית נכוחה. לשמחתי, בצד בנרות
פוליטית יש לו ראש גם לשטריות, והוא ביקש
ממני לפרסם מכתב זה:

סיבת שלום, למרות שכל הימים את מייתלת בצפורה, כאשר הוא טונה ואומר: "בזאת חן יעוני ואשמך להומינך. לכוס קפה, את - ממקום לומר תודה ומתוספת כן או אמילו לא, תאכזבת ומפסידה: "באמת מה אתה אכזרה" למד

צמרתן ירושלמי

1517 21/11

فلا من الله جل

יִעֲקֹבֶלָהּ אֹמֵר בְּשֵׁקֶם מִן הַצֹּד "אֵבֶל, שְׂרָה־לֵּה,
עוֹד אֵין שָׁם שׁוֹם רַבִּי. לִוְבוֹ מִן הַצֹּד הַשְּׁנִי "אֵנִי לֹא
יִכְוֹל לִהְיוֹת לֶךְ סֹבֵבָתָה, אֵבֶל יִהְיֶה לֶךְ עֲשֻׁרַת אֲלָפִים
כֹּכָבִים".

પ્રાવેશિક 56

ומאמא אים ודייעם למא שלונה שניר צעלעם
ואת מעם נוסחא יא אצלו הולמות פרוים באייר. יו
תימסל. מתי למברות שני תוכנית תומסי. יו
תוכנית בודרה המוסרית למעל שני שני אשים
הסוכות הווינאית אירי, בודרה, בודרה בראש אשים
עליית הודו, נשים וזוילי, נשים וזוילי, נשים
האחיבה: נשים וזוילי, נשים וזוילי, נשים
ותקבלו צעירים, הנקס תחיל לוח. מה ואת אמת
לוח למנו. אומוטטאור.

107

מאונגים
(23 בספטמבר עד 22 באוקטובר)
זה הזמן לחקור אופקים חדשים, הן בתחום הלימוד והן בתחום הנסיעות. אנריה חרמנית ושלמה בבית תורמת למילוי המצברים. האינטואיציה שלכם מעוררת בכם ועל יצירת מעניינים. וסו לא לחיות קטנונים.

יגאל לב

אולי לכן המגירות המעטות בזכרוננו של אברהם בן יצחק, נחלקו לזרועות רבות. אולי לכן המגירות המעטות בזכרוננו של אברהם בן יצחק, נחלקו לזרועות רבות. אולי לכן המגירות המעטות בזכרוננו של אברהם בן יצחק, נחלקו לזרועות רבות.

קראו לו "שטינקר". גליה למדה שבסגנון הנאי "שטינקר" זה מודיע הפועל עם כוחותינו. מסתנן בלילות מבדד לרצועת הכותון. אומר את היסודה הנכונה. מתורגמן כאן, ואחר־כך חוזר להיות אחד מהכפריים הבלבונים. על ידי המידע בשמור האיש אורי לא ידע רובו. כסנו מילאיים ששית כספן רוב הנושאים הדלו היו כמובן מחוץ לתחום ידיעתו. אבל

אורי דיבר אל גליה באילו מובן מאילו שהיא עומדת מאחוריו, שותקת. "את חוברת את הפרצוף

100

הם צמחי גידול בהכנסות. זה זמן טוב לארח אצלכם
בשנים, וגם בקניות תצליחו יותר.

לציון מחדר הולם בעבוד שירותים שנתנים, העובד
 וְ לַכֹּהֵן הַדֹּמֶמְיָה, וְדִשְׁוֹת בַּחֲמוֹם הַקְרִיבָה. אֵת
 הַחֲמוֹם הַקְרִיבָה לַחֲמוֹם הַקְרִיבָה

למליו המצרים. האנושאיה שלכם מעוררת בכם ועל ימות מעניינים. וסו לא לחיות קטנים.

המשוביר לצרכן

השבוע
האחרון
לסוף
העונה!

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

דאס איז דאס צווייטע

יום המוצר

יום ראשון 30.8.87

מכשירי כתיבה

מבחר ילקוטי בית דין

מכנסים וחצאים

מבחר חולצות

בעלי ספורט

גרבי ספורט

ממגס, התעם

מפחד
מוצרי סמבט

111

100

...the ...

the 1990s, the number of people in the world who are illiterate has increased by 100 million. The number of people who are illiterate in the world is now 1 billion. The number of people who are illiterate in the world is now 1 billion.

2005-01-15

[illegible]

1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 26

100

25%
הנחה

הופיע גיליון אחרון

SECRET

AK

מצורף כל חודש לירחון לאשה ולמשפחה –

צ'י'מון קיבל ויזשניץ

'87 UDAI

מחלות: אתה
והכרוסטיטה
אופנה: 20
שגיאות
שכיחות
איכות חיים:
משרדים
ימים

יו חיה
סבון
הוא
לך סבון

בגליון החדש :

הקו האדום בין שקד לאמת: תעלולי הדיסאינפורמציה של ביה"מ • יאכטות: לא רק לעשירים • מפתח אנשים: מנסים • בריאות: אותה והפרוסטטה • אופנה: לבני גברים • מכונית: היקרה ביותר בארץ • החיים הטובים: מה זה עושה ללב? • כוכבי קולנוע: מה הם אוהבים ללבוש? • היינות: מלון בארמון • הרפתקאות: גיימס בוגד חי וקיים • קוסטיל: כל משקה מלך • מקצוע: מנהלי בתי-מלון • מבחן עצמי: איך אשתך מדרגת אותך כמאהב? • סקוטי: עתוני חורל • תשחק

فاز من المجد

כסף בא, כסף הולך...

יזמ' יזמ' יזמ'

הרנסות והוצאות

למכירת מכונית לך שירות ייחודי
בזמן קצר, והעזרה לך להבין
הדבר בין 150-2,000 ש"ח, ופסוק

מזל טוב לך